

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

Συγγραφέας: Αλκιβιάδης Τζελέπης

01

01. ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ (συγκλονιστικές μαρτυρίες)
02. ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (βησαυρός πρακτικής θεολογίας)
03. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ (εσχατολογική μελέτη)
04. ΟΙ 3 ΚΑΘΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ (συνοπτική ανάλυση)
05. ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ (Αντίχριστος και Μασονία)
06. Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ (χάνεται ή όχι η σωτηρία του πιστού;)
07. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Γένεσις Α:26-27)
08. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ (Βιβλική μελέτη)
09. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (ΒΙΒΛΟΣ και ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ)
10. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
11. ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ (ομολογία Α.Τ.)
12. ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (Βιβλική μελέτη)
13. Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
14. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗ (προφητικά μηνύματα)
15. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ (σχολιάζοντας την επικαιρότητα)
16. ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ (με σκίτσα)
17. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ (Ξεσκεπάζοντας τον Εχθρό)
18. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΣΟΦΡΕΝΙΑ (το 3ο μέρος του βιβλίου 17)
19. ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ και Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ
20. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ (ιστορικές - αρχαιολογικές αποδείξεις)
21. Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ (η εκκλησία των Εσχάτων Καιρών)
22. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ (η ημέρα του Κυρίου)
23. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ (η Θεότητα του Ιησού Χριστού)
24. ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ (ο Θεός της Διαθήκης)
25. «ΨΆλτε ΑΣΜΑ ΝΕΟΝ» (υμνολόγιο - 240 ύμνοι)
26. «ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ» (υμνολόγιο - 1390 ύμνοι - 890 σελ.)
27. Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (προφητικό)
28. ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ (προφητικό)
29. ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ (εσχατολογική - προφητική μελέτη)
30. ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ (μικρό εγχειρίδιο θεολογίας - 16 θέματα)
31. ΥΜΝΟΙ ΓΕΝΝΗΣΗΣ ΙΗΣΟΥ - Τραγούδια, Ύμνοι, Κάλαντα (υμνολόγιο - 100 ύμνοι)
32. ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ (αληθινές ιστορίες)
33. ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ (δημοσιεύσεις στο facebook)
34. ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (δογματικές διαφορές και ενότητα)
35. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ 50 ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
36. Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
37. ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
- 37Α. ΤΡΙΑΔΙΚΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ / ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ
38. ΘΕΣΕΙΣ και ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ & ΜΟΝΟΘΕΪΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
39. ΖωοΦιλία και ΖωοΛατρεία - Φιλόζωος ή Φιλάνθρωπος ;
40. ΟΙ 7 ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (ερμηνευτική και τυπολογική μελέτη)
41. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ ;
42. ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ (μηνύματα - προφητείες - οράσεις)
43. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
44. ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Δέκατα και προσφορές
45. ΑΟΡΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ - Επιθανάτιες εμπειρίες (Γ.Γαρδέλης)

Για επικοινωνία: ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ ("ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ")
Τηλ. επικοινωνίας: 694 - 49 21 318
E-MAIL: filadelfos02@hotmail.com # FACEBOOK: Alkiviadis Tzelepis

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 03 - 6

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ από τη ζωή

ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΕΣ
ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ

ανθρώπων
που έσπασαν
Δ Ε Σ Μ Α
ναρκωτικών
ασθενειών
βιαιοτήτων
αποκρυφισμού
και
πολλών άλλων
μορφών αμαρτίας

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

αληθινές ΙΣΤΟΡΙΕΣ από τη ζωή

συγκλονιστικές μαρτυρίες

Α' έκδοση 2003
ΑΝΑΤΥΠΩΣΗ: 2024

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

© COPYRIGHT 2003

για την Ελληνική γλώσσα:
«ALKIVIADIS TZELEPIS – FILADELFOS»
www.facebook.com/groups/filadelfos

ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΩΤΗ: 11/2003

ΑΝΑΤΥΠΩΣΗ: 04/2024

Επιμέλεια έκδοσης και κειμένων,
Computer, Εκτύπωση,
Μοντάζ, Βιβλιοδεσία, Εξώφυλλο:
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Τηλ. - Viber- WhatsApp: 694 - 49 21 318

E-MAIL:

filadelfos02@hotmail.com
alkiviadistzelepis@yahoo.gr

FACEBOOK:

Alkiviadis Tzelepis (Filadelfos)

SITE:

www.AlkiviadisFiladelfos.com

SKYPE: Filadelfos02

YOUTUBE (5 κανάλια):

Filadelfos Channel 1 & F. Channel 2

FiladelfosTV music, Filadelfos FILMS

Filadelfos Holy Bible

Επιτρέπεται

η αναδημοσίευση αποσπασμάτων μόνον
του παρόντος βιβλίου,
χωρίς αλλοίωση ή μεταβολή του κειμένου,
και με την αναγραφή του ονόματος
του συγγραφέα
(Ν.2121/1993, άρθρο 18, παρ.1-2)

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 03 - 6

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	05
1. Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΣ ΤΗΣ ΜΑΥΡΗΣ ΜΑΓΕΙΑΣ	07
2. ΠΗΓΑ ΣΤΗΝ ΚΟΛΑΣΗ 3 ΦΟΡΕΣ ΚΑΙ ΞΑΝΑΓΥΡΙΣΑ	15
3. ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΠΛΑΣΤΗ	22
4. Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΗΡΩΪΝΗΣ, ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ	28
5. «ΟΙ ΖΗΤΟΥΝΤΕΣ ΜΕ, ΘΕΛΟΥΣΙ ΜΕ ΕΥΡΕΙ»	32
6. ΠΑΡΑΛΥΤΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΑ ΘΕΡΑΠΕΥΕΤΑΙ ΚΑΙ ΣΩΖΕΤΑΙ	38
7. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΜΕ ΘΕΡΑΠΕΥΣΕ ΑΠΟ ΚΑΡΚΙΝΟ	42
8. ΙΝΔΟΥΪΣΤΗΣ ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΣΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ	45
9. Ο ΜΑΡΤΥΡΑΣ ΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ, ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΜΑΡΤΥΡΑΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ	52
10. ΕΒΡΑΙΑ ΔΕΧΕΤΑΙ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ, ΣΑΝ ΤΟΝ ΑΛΗΘΙΝΟ ΜΕΣΣΙΑ	61
11. ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΓΙΑ ΝΑ ΕΡΘΕΙ ΓΑΛΗΝΗ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΤΡΙΚΥΜΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΣΟΥ	67
12. ΜΙΑ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΓΙΑ ΣΕΝΑ	73

Όλα τα βιβλία των εκδόσεων "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"
έχουν αναρτηθεί σε αρχεία pdf
στις παρακάτω 2 ηλεκτρονικές διευθύνσεις:

- 1) S I T E: www.AlkiviadisFiladelfos.com
- 2) F A C E B O O K: "βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Στο βιβλίο αυτό περιγράφονται με ζωντανό και γλαφυρό τρόπο έντεκα (11) συγκλονιστικές **μαρτυρίες ανθρώπων** που ήταν πρώην εγκληματίες, ναρκομανείς, διεστραμμένοι ηθικά, άρρωστοι από ανίατες σωματικές και ψυχικές αρρώστιες (καρκίνος, παράλυση, σχιζοφρένεια, εγκεφαλικά περιστατικά, κλπ.), μέντιουμ, σατανιστές, δαιμονιζόμενοι και γενικά άνθρωποι που είχαν βυθιστεί μέσα σ' ένα λάκκο αμαρτίας και ταλαιπωρίας και παρ' όλο που έκαναν πολλές επίμονες προσπάθειες για να ξεφύγουν από την τραγική κατάσταση τους, το αποτέλεσμα ήταν να χώνονται πιο βαθιά στο βούρκο της αμαρτίας, **ΜΕΧΡΙ τη στιγμή που στράφηκαν στον Κύριο ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ** και ζήτησαν απ' Αυτόν να τους ελευθερώσει και με θαυμαστό τρόπο ελευθερώθηκαν από τα δεσμά τους.

Μέσα από το βιβλίο αυτό θα γνωρίσεις ότι στον σημερινό ταραγμένο κόσμο ο Ιησούς Χριστός είναι «ο αληθινός Θεός και η αιώνια ζωή» και περιμένει **ΕΞΕΝΑ προσωπικά** να Τον εκζητήσεις και να Τον δεχτείς στη ζωή σου και θα σου δώσει ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ από τα προβλήματά σου, ΘΕΡΑΠΕΙΑ από τις αρρώστιες σου, στο σώμα και στην ψυχή και ΕΥΛΟΓΙΑ σε όλες τις ενέργειες σου. Σε περιμένει να το κάνεις τώρα. Μην το αναβάλλεις. Στο τέλος του βιβλίου υπάρχει μία προσευχή για να σε βοηθήσουμε να βρεις λύση στο πρόβλημα που αντιμετωπίζεις. Πες τη δυνατά για να την ακούει και ο Διάβολος και να καταλάβει ότι έχεις πάρει σταθερή απόφαση να τον απαρνηθείς από τη ζωή σου και να ακολουθήσεις τον Ιησού.

Οι μαρτυρίες που αναφέρονται στο βιβλίο αυτό, άλλες είχαν εκδοθεί κατά καιρούς σε διάφορα περιοδικά ή εφημερίδες και άλλες παρουσιάζονται για πρώτη φορά. Στον Ελλαδικό χώρο δεν υπήρχε ένα βιβλίο που να ασχολείται αποκλειστικά με το θέμα αυτό και αποφάσισα να εκδώσω το παρόν βιβλίο με προοπτική να ακολουθήσει και άλλο παρόμοιο, όπως και συνέβηκε στη συνέχεια. Ήδη είχε προηγηθεί μια ανάλογη προσπάθεια πριν από χρόνια (1991),

όπου είχε εκδοθεί σε πειραματικό στάδιο ένα τευχίδιο με **26** σύντομες μαρτυρίες, με τον ίδιο τίτλο («ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ»), **11** από τις οποίες συμπεριλαμβάνονται στην παρούσα έκδοση, όπου ευλογήθηκαν δεκάδες αναγνώστες. Μέρος από τις υπόλοιπες μαρτυρίες, καθώς και από άλλες νέες συμπεριλήφθηκαν σε παρόμοια έκδοση με τίτλο "**ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ**" που εκδόθηκε το έτος **2005** και συμπεριέλαβε στην αρχική έκδοση **9** μαρτυρίες.

Και τα 2 βιβλία παρουσιάζουν συνολικά **20** συγκλονιστικές ιστορίες ανθρώπων, που είχαν στη ζωή τους προσωπική γνωριμία με τον Κύριο Ιησού .

Η παρούσα έκδοση γίνεται με τελείως ΝΕΑ ΜΟΡΦΗ, **με αλλαγή των περιεχομένων και με προσθήκη σχολίων** στη αρχή και στο τέλος των περισσοτέρων κεφαλαίων. Για διακριτικό σημείο στην αρχή και στο τέλος κάθε αφήγησης (μαρτυρίας) υπάρχει από ένα **μαύρο βέλος** (→....←), ώστε ο αναγνώστης να μπορεί διακρίνει τα δικά μας σχόλια από το κυρίως κείμενο της αφήγησης.

Υπάρχει ένας **δρόμος** που μπορείς να βαδίσεις με σιγουριά, το τέλος του οποίου είναι λαμπρό. Στο δρόμο αυτό, εάν σκοντάψεις από παγίδες του εχθρού, γνώριζε πως υπάρχει ένα «χέρι» που πάντοτε σε σηκώνει με αγάπη. Υπάρχει και ένας **βράχος**, που είναι ασάλευτος από καταιγίδες και τρικυμίες της ζωής, επάνω στον οποίο μπορεί να στηριχθείς και να ξεκουραστείς. Ο «δρόμος» που καλείσαι να βαδίσεις και ο «βράχος» που σου προσφέρει ξεκούραση είναι ο Ιησούς Χριστός, ο αναστημένος και ένδοξος Υιός του ζωντανού και αληθινού Θεού. Εύχομαι μέσα από τις σελίδες αυτού του βιβλίου να συναντήσεις τον Ιησού και να έχεις μαζί Του μια προσωπική σχέση και γνωριμία, να συναντήσεις Αυτόν που είναι «η ΟΔΟΣ και η ΑΛΗΘΕΙΑ και η (αιώνια) ΖΩΗ».

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΣ ΤΗΣ ΜΑΥΡΗΣ ΜΑΓΕΙΑΣ

Η ιστορία που περιγράφεται αμέσως παρακάτω αναφέρεται στη συγκλονιστική μαρτυρία της **Doreen Irvine** (Ντορίν Ίρβιν) από την Αγγλία, μιας πρώην ιέρειας της μαύρης μαγείας, μιας γυναίκας που βρισκόταν στο ανώτατο αξίωμα του σατανισμού. Ο άνθρωπος στην αναζήτηση κάποιας διεξόδου, προκειμένου να επουλώσει τις ψυχικές πληγές του, πέφτει συχνά θύμα απάτης των σκοτεινών δυνάμεων του πονηρού υπερβατικού κόσμου, ενός κόσμου πέρα για πέρα αληθινού, όπου ο άνθρωπος αντί να βρει ανακούφιση και λύση, βρίσκει πόνο, θλίψη και υποδούλωση.

Η μεγάλη απάτη του Σατανά στις ημέρες είναι ότι έχει κατορθώσει να πείσει τον άνθρωπο ότι *«αυτός δεν υπάρχει»* και ότι όλα αυτά που ακούει για *«δαιμόνια με κέρατα και ουρά»* είναι παραμύθια για να φοβίζονται τα μικρά παιδιά και ανοησίες που τις έλεγαν το Μεσαίωνα για να είναι ο άνθρωπος υποδουλωμένος στο φόβο των ισχυρών. Ναι είναι αλήθεια ότι ο Διάβολος, δεν είναι ένα «γελοίο» ον με κέρατα και ουρά, όπως τον παρουσιάζουν οι ζωγράφοι, αλλά είναι ένα ξεπεσμένος άγγελος, που ο Θεός του είχε δώσει δύναμη, ωραιότητα, εξουσία και ισχύ. Ονομαζόταν «Εωσφόρος», δηλαδή «υιός της αυγής». Ήταν αγγελικό *«χερουβίμ κεχρισμένο για να επισκιάζει»* (βλ. Ησαΐας ΙΔ/14:12-20, Ιεζεκιήλ ΚΗ/28:12-19), αλλά όταν αποστάτησε κατά του Θεού έγινε «υιός του σκότους», *«ανθρωποκτόνος, ψεύτης και πατέρας του ψεύδους»* (Ιωάννης Η/8:44), «θεός του κόσμου τούτου» (Β' Κορινθίους Δ/4:4) και «κατήγορος των αδελφών» (Αποκάλυψη ΙΒ/12:9-12).

Ο Ιησούς ήρθε να ξεσκεπάσει και να καταστρέψει τα έργα του Διαβόλου. **Αυτό έκανε** στην επίγεια διακονία Του, θεραπεύοντας ασθενείς και ελευθερώνοντας ανθρώπους από την κατοχή των πονηρών δυνάμεων, αυτό κάνει και σήμερα, γιατί η Βίβλος

μας αποκαλύπτει ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Ο ΙΔΙΟΣ *«χθες και σήμερα και στους αιώνες»* (Εβραίους ΙΓ/13:8). Αυτός δεν άλλαξε, η αγάπη Του δεν άλλαξε. Όπως ελευθέρωσε και αποκατέστησε την Ντορίν Ίρβιν, όταν αυτή Τον εκζήτησε, το ίδιο θα κάνει και με σένα όταν με απλή καρδιά και με πίστη Του ζητήσεις να σε ελευθερώσει από οποιοδήποτε πρόβλημά σου. **Ο Θεός δεν είναι προσωπολήπτης**, δεν κάνει εξαιρέσεις, θέλει ΟΛΟΙ οι άνθρωποι να γνωρίσουν τη χάρη Του και να γευτούν τους καρπούς της αγάπης Του, μιας αγάπης που οδήγησε τον Ιησού Χριστό στον Γολγοθά και να πεθάνει Αυτός στη θέση τη δική σου και τη δική μου.

Η ιστορία της Doreen Irvine μας δείχνει ότι η «δύναμη» εκείνη που τον 1^ο μ.Χ. αιώνα ελευθέρωσε από το σατανισμό και το σκοταδισμό τον τότε κόσμο, που ελευθέρωσε τους μάγους της Εφέσου και έκαψαν τα σατανικά τους βιβλία, όπως περιγράφεται στο βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων, είναι η ίδια δύναμη που έσπασε και τις αλυσίδες της αμαρτίας και ελευθέρωσε την Doreen Irvine, η οποία σήμερα ζει στο Λονδίνο και δίνει τη δυναμική μαρτυρία της υπέρ του Ιησού Χριστού, γιατί Αυτός είναι η δύναμη που την ελευθέρωσε και Αυτός είναι η δύναμη που ελευθερώνει και σένα από οποιοδήποτε πρόβλημά σου. Ζήτησέ το και θα το κάνει αμέσως. **Αφηγείται η ίδια:**

➔..... Ήταν ένα όμορφο καλοκαιρινό βράδυ τον Ιούνιο του **1964**, στο Bristol της Αγγλίας. Την ημέρα εκείνη, όπως και τις άλλες, ντυμένη όπως το απαιτούσε το «επάγγελμά» μου περίμενα για κάποιον πελάτη. Μέσα μου μεγάλωνε η ανησυχία, ώσπου κατάλαβα πως δεν επρόκειτο να έρθει κανένας. Ήμουν επηρεασμένη από τα ναρκωτικά και συγχρόνως μεθυσμένη.

Είχα σκοπό να φύγω και πάω σε άλλο μέρος για να ψαρέψω κάποιον πελάτη. Είδα όμως, ξαφνικά, πλήθη ανθρώπων να πηγαίνουν σε μια ορισμένη κατεύθυνση. Αναρωτήθηκα **«Πού να πηγαίνουν άραγε όλοι αυτοί;»** Έπειτα πρόσεξα ότι μερικοί απ' αυτούς κρατούσαν στα χέρια τους την Αγία Γραφή. Αμέσως σκέφτηκα: **«Οι υποκριτές αυτοί, πηγαίνουν να ακούσουν τον Eric Hutchings»** Πήγα και εγώ πίσω από μια μικρή ομάδα. Όταν έφτασα στην είσοδο της

αίθουσας “COULSTON” δίστασα για λίγο.

Σκέφτηκα: «**Θα του δείξω εγώ ποια γνώμη έχω γι’ αυτόν και για τη συνάθροισή του!!!**». Δεν ήμουν σε καλή ψυχική κατάσταση και θα ήθελα πάρα πολύ να ήταν μαζί μου μερικές φίλες για να με ενισχύσουν. Είχα όμως βάλει ένα στόχο: Να δώσω ένα χαστούκι στον Έρικ Χάτσινγκς. Δεν μπορώ να θυμηθώ και να περιγράψω, πώς ένας ταξιθέτης κατάφερε να με καθησυχάσει, καθώς προσπαθούσα να φέρω σε πέρας το σκοπό μου. Τα κατάφερε και μου έδειξε μια άδεια θέση προς το τέλος μιας σειράς. Όλη η σειρά έπρεπε να σηκωθεί για να περάσω εγώ και να φθάσω στη θέση που μου υπέδειξε.

Φορούσα ένα φόρεμα κοντό, το πρόσωπό μου ήταν γεμάτο από φτιασιδία και είχα επάνω μου τόσα που πολλά στολίδια, που έκαναν θόρυβο καθώς περπατούσα. Ένωσα τα περιέργα μάτια των γύρω να πέφτουν επάνω μου. Έριξα τη ματιά μου στην εξέδρα. Εκεί κάθονταν σε μια σειρά διάφοροι κήρυκες του Ευαγγελίου και πίσω απ’ αυτούς υπήρχε μια μικτή χορωδία με λευκές φορεσιές. Άρχισα να αισθάνομαι άσχημα. Αυτοί που κάθονταν μπροστά, γύριζαν και με κοίταζαν. «**Ας τους να κοιτάζουν, τα ζώα, θα τους κάνει καλό**» είπα μέσα μου και σαν απάντηση τους έριχνα μια σκληρή ματιά.

Η συνάθροιση άρχισε μ’ ένα ζωηρό ύμνο, αλλά εγώ δεν έψαλλα μαζί τους. Σκεφτόμουν μόνο, πώς θα μπορούσα να φύγω από την αίθουσα, χωρίς να τραβήξω την προσοχή των άλλων επάνω μου. Ήταν λάθος μου που μπήκα μέσα. Όταν τελείωσε ο ύμνος, ξανακάθισαν όλοι στις θέσεις τους, εκτός από μένα, γιατί έψαχνα να βρω μια ευκαιρία να φύγω. Τη στιγμή εκείνη, επικράτησε απ’ όλους μια βαθιά ησυχία, καθώς μια γυναίκα άρχισε να τραγουδά έναν υπέροχο ύμνο με μια θαυμάσια και καθαρή φωνή, έτσι που όλη η ατμόσφαιρα γέμισε από μια όμορφη και υπέροχη μελωδία. Σταμάτησα και εγώ και πρόσεχα τα λόγια, που έλεγαν:

Ο Ιησούς για μένα είναι το κάθε τι, ευτυχία, παρηγοριά και σωτηρία μου.

Είναι η δύναμή μου κάθε ημέρα, και η μερίδα της ψυχής μου.

Όταν είμαι θλιμμένη και στενοχωρημένη, πέφτω στα πόδια Του μπροστά.

Είμαι θλιμμένη; Ο Ιησούς με αγαπά, είναι φίλος μου.

Ο Ιησούς για μένα είναι το κάθε τι, και πρέπει να είναι ο Μοναδικός.

Και σ’ Αυτόν δίνω ξανά, Του δίνω το σώμα και την ψυχή.

Αυτός πρέπει να με κυβερνά, Αυτόν θ’ ακολουθώ, όπως μ’ οδηγεί.

Αυτός που με κυβερνά, είναι γεμάτος χάρη, είναι φίλος μου.

Παρ’ όλο που δεν μπορούσα να το εξηγήσω, κάτι το θαυμαστό συνέβαινε μέσα στα βάθη της ψυχής μου, κάτι που ποτέ μέχρι τότε δεν είχα νιώσει. Ολόκληρη η ζωή μου περνούσε σαν κινηματογραφική ταινία από μπροστά μου. Οι σκέψεις μου ήταν τώρα πολύ καθαρές και αμέσως ένωσα ελεύθερη από την επιρροή των ναρκωτικών και του πιστού. Το μυαλό μου είχε καθαρίσει.

Έβλεπα τον εαυτό μου, όταν ήμουν μικρή, να κάθεται στο Κυριακό Σχολείο (κατηχητικό) και άκουγα το δάσκαλό μου να με ρωτάει: «**Doreen, γιατί δεν θέλεις να αφήσεις να έρθει μέσα στην καρδιά σου ο Κύριος Ιησούς;**». Άκουγα ακόμα την κοπέλα του Στρατού της Σωτηρίας (πρόκειται για μια χριστιανική κίνηση) να ψάλλει στην οδό Πάντιγκτον και έβλεπα ακόμα και τις φρικιαστικές στιγμές στις ιεροτελεσιές των μαγισσών.

Τα λόγια αυτού του όμορφου ύμνου τα άκουγα σαν μουσική συνοδεία στις σκηνές που περνούσαν μπροστά στα μάτια της ψυχής μου. Μέσα στη σκοτεινή και αμαρτωλή καρδιά μου ανέβηκε η επίγνωση ότι κανένας δεν με αγαπούσε πραγματικά, ούτε οι άνδρες στο δρόμο, ούτε οι άνδρες στις ταβέρνες, ούτε οι σατανιστές και οι άλλες μάγισσες. Όμως η τραγουδίστρια αυτή έλεγε ότι ο Ιησούς μπορούσε να πάρει από μέσα μου την αμαρτία μου και την τρομερή έλλειψη παρηγοριάς που με πλάκωνε συνέχεια..

Σκέφτηκα: «**Άραγε, ήταν αλήθεια αυτό; Μπορεί κάτι τέτοιο να είναι αλήθεια, ότι ο Ιησούς ζούσε πραγματικά και αγαπούσε κι εμένα αληθινά και ότι η κατάσταση μιας πόρνης σαν εμένα, μιας ναρκομανούς και μιας μάγισσας, δεν Του ήταν αδιάφορη; Πόσο θα ήθελα αυτό να ήταν αλήθεια, τότε θα Τον αγαπούσα ξανά. Πως μπόρεσα τόσα χρόνια να στερηθώ τις ευλογίες Του;**»

Ύστερα από τόσα χρόνια αηδίας και φρίκης, βρόμικης και σάπιας ζωής, ένωθα πως με αναζητούσε ο Ιησούς, ο λυτρωτής που είχε πεθάνει για μένα. Για πρώτη φορά στη ζωή μου ένωσα αηδία και ντράπηκα για τη ζωή που έκανα. Είχα ξεχαστεί τελείως,

πώς όλη αυτή την ώρα στεκόμουν όρθια. Λυπήθηκα όταν τελείωσε ο ύμνος, πόσο θα ήθελα να είχε πενήντα στίχους. Παρατήρησα ότι το πρόσωπο της τραγουδίστριας, Μπέτυ-Λου Μιλς ονομαζόταν, έλαμπε από μια εσωτερική λάμψη, με μια ομορφιά που πιστεύω ότι κανένα ινστιτούτο αισθητικής δεν μπορούσα να δώσει σε καμιά γυναίκα. Αν η ασυνήθιστη στάση μιας κοσμικής γυναίκας, που άκουγε προσεχτικά εκείνον τον ύμνο, έκανε κάποια εντύπωση στους άλλους, δεν το γνωρίζω. Δεν έβλεπα τίποτα άλλο, παρά μόνο εκείνη τη γυναίκα που τραγουδούσε στον Κύριο και το μήνυμα ελπίδας που περιείχε αυτός ο ύμνος.

Ξανακάθισα συγκινημένη και νικημένη. Ο Έρικ Χάτσινγκς άρχισε το μήνυμά του με τα εξής λόγια: «**Αν δεν γνωρίζεις τον Κύριο Ιησού Χριστό, σαν προσωπικό σου σωτήρα, γνώριζε ότι είσαι χαμένος. Οι αμαρτίες σου σε καταδικάζουν σε θάνατο. Η Βίβλος, ο Λόγος του Θεού, λέει ότι είσαι αλυσοδεμένος.** Τόνιζε διαρκώς τη λέξη «**αλυσοδεμένος**», που από φόβο παρά λίγο να πέσω από το κάθισμά μου. Είχε δίκιο και εγώ το γνώριζα πολύ καλά. Σηκώθηκα από το κάθισμά μου και φώναξα: «**Έχει δίκιο, ΕΙΜΑΙ πραγματικά αλυσοδεμένη!**»

Μια ταραγμένη σιωπή γέμισε την αίθουσα και συνάθροιση ολόκληρη, ακόμη και ο ίδιος ο ευαγγελιστής (σημείωση: Αυτός που κηρύττει το ευαγγέλιο) έμεινε για λίγες στιγμές αμίλητος. Καθώς συνέχισε, είπε με ακόμα μεγαλύτερη έμφαση: «**Έστω και αν ακόμα πηγαίνεις κάθε Κυριακή στην εκκλησία και δεν γνωρίζεις τον Ιησού Χριστό ως ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ σου σωτήρα, είσαι χαμένος!**». Ήθελα να προσθέσω σε όλα αυτά ένα εγκάρδιο μήνυμα: «**Ακούστε, ακούστε...**», όλοι όμως με κοίταζαν και συγκρατήθηκαν. Σκέφτηκα: «Απευθύνεται στους θρησκευόμενους, δεν είναι τόσο κακός».

Ο ομιλητής συνέχισε και είπε ότι ο Ιησούς Χριστός είναι για όλους και όποιος έρχεται σ' Αυτόν ελευθερώνεται από τα δεσμά του Διαβόλου. Η καρδιά μου τώρα χτυπούσε δυνατά. «**Μπορούσε να ελευθερώσει κι εμένα!**» Δεν θυμάμαι το υπόλοιπο μέρος αυτού του δυνατού κηρύγματος. Όταν τελείωσε το μήνυμά του, κάλεσε όλους μας, να σηκωθούμε από τα καθίσματα και να πάμε μπροστά. Άνθρωποι άρχισαν να πηγαίνουν προς την εξέδρα, καθώς η

χορωδία έψαλλε τον ύμνο:

«**Καθώς είμαι αμαρτωλός, ελεεινός και ρυπαρός.
Σε Σένα έρχομαι Χριστέ, ω πλύνε με και σώσε με**»

Βαριές αλυσίδες με κρατούσαν σφιχτά στο κάθισμά μου, καθώς άκουγα τη φωνή του Διαβόλου να λέει: «**Εσύ ανήκεις ΣΕ ΜΕΝΑ. Δεν μπορείς να πας μπροστά. Είναι αργά πλέον για σένα, ανήκεις ΣΕ ΜΕΝΑ!**». Έτρεμα ολόκληρη. Μέσα μου γινόταν μεγάλος αγώνας, ένας φοβερός αγώνας με τις σκοτεινές δυνάμεις και με τον ίδιο το Σατανά. Το κακό αφεντικό μου αγωνιζόταν να με εμποδίσει, γιατί γνώριζε τι θα συνέβαινε εάν πήγαινα να ζητήσω ελευθερία από τον Ιησού Χριστό.

Η χορωδία συνέχιζε να ψάλλει άλλη μια στροφή του ύμνου:

«**Δεν αναβάλλω, δεν αργώ, ναρθώ κοντά Σου να σωθώ.
Τα βάθη μου καθάρισε, ω πλύνε με και σώσε με**»

Ήταν για μένα ένα θαύμα, να τα καταφέρω να σηκωθώ και να πάω μπροστά, ενώ μέσα οι δυνάμεις του σκότους κυριολεκτικά χοροπήδαγαν. Είχα καταλάβει ότι μια άλλη «δύναμη», ισχυρότερη από τη δύναμη του Σατανά, είχε έρθει για να με βοηθήσει. Ο Σατανάς ήταν μεν εκεί, αλλά η μάχη του χανόταν. Ο Ιησούς, ο οποίος φρόντιζε για μένα, παρά τις αμαρτίες μου, περικύκλωνε με αγάπη τη μαύρη και αμαρτωλή καρδιά μου, και την κέρδισε.

Είπα με αποφασιστική φωνή «**Έρχομαι Ιησού. Σε παρακαλώ διώξε μακριά το σκοτάδι που κυριαρχεί μέσα μου**». Δεν γνώριζα πώς να προσευχηθώ, αλλά ο Ιησούς Χριστός άκουσε την κραυγή της καρδιάς μου και με ελευθέρωσε. Με δέχτηκε όπως ακριβώς ήμουν .... ←

Αυτή είναι συνοπτικά η συγκλονιστική ιστορία της Ντορίν Ίρβιν, που έφυγε από την οικογένειά της για να κάνει τη «ζωή» της, όπως νόμιζε, αλλά κατέληξε να είναι στριππηζέζ, ναρκομανής και στο τέλος ιέρεια του Σατανά. Το πώς έγινε η μεγάλη αλλαγή στη ζωή της, απορρίπτοντας το Σατανά και δεχόμενη τον Ιησού, περιγράφεται με γλαφυρό τρόπο από την ίδια στο βιβλίο «**Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΜΑΥΡΗΣ ΜΑΓΕΙΑΣ**», που κυκλοφορεί και στα Ελληνικά από τις εκδόσεις «**ΠΕΡΓΑΜΟΣ**». Μια μαρτυρία που θα συναρπάσει τον κάθε αναγνώστη και ειλικρινή εκζητητή της αλήθειας.

Σήμερα όποιος ασχολείται με μαγεία, αποκρυφισμό, πνευματισμό, αστρολογία, ωροσκόπιο και όλα τα παρεμφερή, έχει ένα «επάγγελμα» το οποίο δεν γνωρίζει «οικονομική κρίση». Οι κάθε είδους μάγοι (καφεμάντις, ονειρομάντις, νυκτομάντις, στερνομάντις, κυβομάντις, κηρομάντις, σπλαχνομάντις, χαρτομάντις, κλπ) κάνουν «χρυσές δουλειές», γιατί αυτό που πουλάνε είναι εκμετάλλευση της ελπίδας και της αγωνίας του ανθρώπου να μάθει το μέλλον του.

Ολόκληρα κυκλώματα, είτε τσαρλατάνων μάγων (μέντιουμ), είτε επισήμων παραψυχολόγων, είτε σατανιστικών κυκλωμάτων, είτε αποκρυφιστικών εταιριών, εκμεταλλεύονται την ανθρώπινη δυστυχία και ελπίδα. Οι αριθμοί από διάφορα δημοσιεύματα του ημερήσιου τύπου είναι αρκετά αποκαλυπτικοί: Στην Ελλάδα υπάρχουν 100.000 μάγοι, 8.000 μέντιουμ που διατηρούν επίσημα Γραφεία και 50 εταιρίες μαύρης μαγείας με 50.000 περίπου οπαδούς του Σατανά. «Εκκλησίες» τους βρίσκονται στο Τορίνο, τη Λυών, την Πράγα, το Λονδίνο, στο Σαν Φρατζίσκο, κλπ.. Τέτοιες «εκκλησίες του Σατανά», σύμφωνα με δημοσιεύματα υπάρχουν και στο κέντρο της Αθήνας, στη Γλυφάδα, στα Βόρεια Προάστια, στη Θεσσαλονίκη και σε πόλεις της Πελοποννήσου. Περισσότερες λεπτομέρειες μπορεί να βρει ο αναγνώστης στο βιβλίο των εκδόσεών μας «**ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ**»

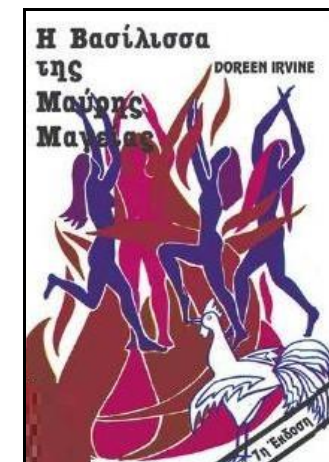
Η λύση για να ξεφύγει ο άνθρωπος από τα σκοτεινά αυτά κυκλώματα είναι να ακολουθήσει το παράδειγμα της Ντορίν Ίρβιν, να εκζητήσει στη ζωή του να έρθει ο Ιησούς Χριστός και να έχει μια προσωπική γνωριμία μαζί Του.

◆ Τέλος, θα συνιστούσα στον αναγνώστη να διαβάσει το βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο «**ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ**», στο οποίο περιγράφονται οι τρόποι και οι μεθοδείες με τις οποίες ο Διάβολος και οι πονηρές δυνάμεις του ενεργούν στις ημέρες μας επάνω στον άνθρωπο και ειδικότερα στον αναγεννημένο πιστό και παράλληλα αναφέρονται οι τρόποι απελευθέρωσής του από τις δαιμονικές επιρροές. Στο βιβλίο αυτό ξεσκεπάζονται τα σχέδια του Διαβόλου, ο οποίος με απάτη και πλάνη έχει φέρει κάτω από τον έλεγχό του τον άνθρωπο, χωρίς αυτός να το αντιλαμ-

βάνεται, αποδίδοντας τις διάφορες αντίξοες καταστάσεις που αντιμετωπίζει στο χαρακτήρα του, στις κοινωνικές συνθήκες και στις διάφορες συγκυρίες.

Περιγράφεται ο συνεχής αγώνας του πιστού να διατηρήσει την αγιότητά του και την καθαρότητά του ενώπιον του Θεού και η προσωπική του πάλη (σώμα με σώμα) για να ελευθερωθεί από τα ακάθαρτα πνεύματα που κατοικούν στο σαλόνι της καρδιάς του. Είναι οι ανεπιθύμητοι επισκέπτες που πρέπει πεταχτούν έξω.

Πρόκειται για ένα βιβλίο, στο οποίο περιγράφονται οι προσωπικές εμπειρίες ανθρώπων της εποχής μας, αφιερωμένων στον Κύριο, στον πνευματικό τους αγώνα για την απελευθέρωση άλλων ανθρώπων από τη δυναστεία του Πονηρού. Ένα πρακτικό βοήθημα για κάθε άνθρωπο, ώστε να έχει τη νίκη στην καθημερινή του μάχη με τον εχθρό της ψυχής του, ελευθερώνοντας από τα πνευματικά δεσμά και τον εαυτό του και την οικογένεια του και όλους όσους το εκζητούν.

Αγαπητέ φίλε, εσύ που διαβάζεις αυτό το μήνυμα, σκέψου ότι: **Υπάρχει ένας παράδεισος για να κερδίσεις και μια κόλαση για να την αποφύγεις. Τι θα διαλέξεις, τώρα;** Αυτό είναι μια πραγματικότητα που δεν μπορείς να την παραβλέψεις γιατί θα έχει επιπτώσεις αιώνιες. Ο ίδιος ο Θεός μας καλεί να εκλέξουμε: *«Έθεσα ενώπιόν σας την ΖΩΗΝ και τον ΘΑΝΑΤΟΝ, την ΕΥΛΟΓΙΑΝ και την ΚΑΤΑΡΑΝ, διά τούτο εκλέξατε την ζωήν δια να ζήτε....»* (Δευτερονόμιο 1/30:19). Μας καλεί να κάνουμε την «καλήν εκλογήν», να εκλέξουμε τη ζωή της ευλογίας και για τον λόγο αυτό μας «μιλά» συνέχεια, με κάθε τρόπο. Δεν θέλει να χαθεί κανένας.

Ο Θεός έχει δώσει την υπόσχεση στον άνθρωπο, ότι στους έσχατους καιρούς θα εκχέει το Πνεύμα Του επάνω σε κάθε σάρκα και οι άνθρωποι θα προφητεύουν, θα έχουν οράσεις, ενύπνια και αποκάλυψη του Λόγου του Θεού (βλ. Πράξεις των Αποστόλων, κεφ. Β/2). Ο Θεός θα μαρτυρεί και θα φανερώνει τον εαυτό Του με πολλούς και διαφόρους τρόπους, προκειμένου ο άνθρωπος να βρεθεί μέσα στην αιώνια παρουσία Του. Ο απ. Παύλος αναφέρει ότι αρπάχτηκε στον ουρανό όπου άκουσε και είδε ανεκλάλητα πράγματα, βρέθηκε πνευματικά μέσα στην ένδοξη παρουσία του Κυρίου (βλ. Β' Κορινθίους, κεφ. ΙΒ/12:1-6).

Πολλοί άνθρωποι έχουν δεχτεί από τον Θεό παρόμοιες απόκαλύψεις και εμπειρίες. Άλλοι έχουν οδηγηθεί πνευματικά στον παράδεισο, όπου γνώρισαν τι θα απολαμβάνουν αιώνια όσοι δεχονται στη ζωή τους τον Ιησού ως προσωπικό τους σωτήρα και άλλοι έχουν οδηγηθεί στην κόλαση, ώστε να διακηρύξουν μετάνοια στους ανθρώπους. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση της **Μαίρης Κάθριν Μπάξτερ** από το Νητηρόϊτ του Μίτσιγκαν των ΗΠΑ, όπου το έτος 1976 οδηγήθηκε πνευματικά στην κόλαση για να γνωρίσει

ποια είναι η πραγματικότητα εκεί και ποια θα είναι η κατάσταση όλων όσων πηγαίνουν εκεί. Το γεγονός αυτό το διακηρύττει σε όλο τον κόσμο, για να στραφεί ο άνθρωπος στο δρόμο του Θεού και να μην παίζει με το αιώνιο μέλλον του (**ΣΗΜΕΙΩΣΗ:** Η συναρπαστική αφήγηση της συγκλονιστικής αυτής μαρτυρίας υπάρχει και σε CD. Είχε εκδοθεί και σε βιβλίο, αλλά έχει εξαντληθεί).

Ο Κύριος Ιησούς είναι η τέλεια έκφραση και φανέρωση της αγάπης του Θεού προς τον άνθρωπο, θα σταυρωνόταν ακόμα για να σωθεί μόνο μία ψυχή. Προειδοποιεί τον άνθρωπο με κάθε τρόπο για να αποφύγει τον αιώνιο τόπο των βασάνων, εκεί που είναι κλαυθμός και τριγμός οδόντων. Στη συνέχεια περιγράφεται η εμπειρία ενός ανθρώπου που «πήγε» τρεις φορές στην κόλαση.

Αφηγείται ο ίδιος:

➔..... Γεννήθηκα το έτος **1918** πρόωρα, με παραμορφωμένη καρδιά. Ζύγιζα μόλις ένα κιλό. Την εποχή εκείνη δεν υπήρχαν κοιλίδες για να βάζουν τα πρόωρα γεννημένα μωρά, έτσι η πιθανότητα για να ζήσω ήταν μηδαμινή. Τελικά έζησα, αλλά ποτέ δεν έτρεξα και δεν έπαιξα όπως τα άλλα παιδιά. Ποτέ μου δεν έζησα φυσιολογική ζωή.

Όταν ήμουν ηλικίας 15 ετών έμεινα τελείως παράλυτος. Πέντε γιατροί γνωμάτευσαν ότι θα πέθαινα, δεν υπήρχε καμιά πιθανότητα να ζήσω άλλο. Εκεί όμως στο κρεβάτι της αρρώστιας μου γνώρισα τον Ιησού Χριστό σαν προσωπικό μου σωτήρα. Αναγεννήθηκα στις 22 Απριλίου **1933**. Ήταν η δεύτερη (πνευματική) γέννησή μου.

Η μητέρα μου, η γιαγιά μου και μικρότερος αδελφός μου κάθονταν μαζί μου στο δωμάτιο, γιατί ήμουν χειρότερα. Είχαν καλέσει και γιατρό. Μόλις το ρολόι του παππού μου κτύπησε 7.30 η καρδιά μου σταμάτησε να κτυπά. Μπορούσα να νιώσω το αίμα μου να σταματά την κυκλοφορία του στα άκρα των ποδιών μου. Αυτή τη στασιμότητα την ένιωσα σε όλο μου το κορμί και μετά **βγήκα έξω από το σώμα μου.**

Δεν είχα χάσει τις αισθήσεις μου. Βγήκα από το σώμα μου, όπως ένας δύτης βουτά μέσα στο νερό. Ήξερα ότι ήμουν έξω από

το σώμα μου. Μπορούσα να δω την οικογένειά μου στο δωμάτιο, αλλά δεν μπορούσα να επικοινωνήσω μαζί τους. Είχα σκοπό να τους πω «αντίο», αλλά δεν πρόλαβα.

Τότε, άρχισα να κατεβαίνω **προς τα ΚΑΤΩ**, σαν να κατεβαίνεις κάτω σε ένα λάκκο ή πηγάδι. Συνέχιζα να κατεβαίνω όλο και προς τα κάτω. Κοίταξα προς τα πάνω και είδα τα φώτα της Γης. Τελικά δεν μπορούσα να δω άλλο. Το σκοτάδι με περιτύλιξε. Ήταν τόσο σκοτεινά, που μπορούσες να «κόψεις» το σκοτάδι με το μαχαίρι! Δεν μπορούσες ούτε το χέρι σου να δεις. Όσο πιο πολύ κατέβαινα κάτω, τόσο πιο σκοτεινά και ζεστά γινόταν, μέχρι που τελικά έβλεπα τις γλώσσες της φωτιάς να παίζουν στους τοίχους του σκοταδιού. Έφτασα στον πάτο του λάκκου. Αυτά τα γράφω 55 χρόνια μετά, αλλά είναι τόσο ζωντανά, σαν να συνέβηκαν την περασμένη εβδομάδα.

Μπροστά μου, καθώς κοιτούσα, πέρα από τις πύλες της κόλασης είδα γιγάντιες φλόγες. Τραβούσα ολοταχώς στην κόλαση, όπως ο μαγνήτης τραβά το σίδηρο επάνω του. Γνώριζα πως, εάν περνούσα τις πόρτες αυτές, δεν θα μπορούσα πλέον να επιστρέψω πίσω.

Αντιλήφθηκα ότι κάποιο **όν** με συνάντησε στον πάτο. Δεν το κοίταξα. Το βλέμμα μου ήταν στις πύλες και όμως ήξερα ότι το **όν** αυτό στεκόταν στα δεξιά μου. Πέρασαν πολλά χρόνια μέχρι να ανακαλύψω στην Αγία Γραφή, στο βιβλίο του προφήτη Ησαΐα τα ακόλουθα λόγια: *«Ο άδης κάτωθεν εκινήθη διά σε, δια να υπαντήσει την έλευσίν σου, διά σε εξήγειρε τους νεκρούς»* (βλ. Ησαΐας, κεφ. ΙΔ/14:9). Όταν προσπάθησα να ελαττώσω το ρυθμό που πήγαινα προς τα κάτω, αυτό το **όν** μ' έπιασε από το μπράτσο για να με συνοδεύσει. Όταν το έκανε αυτό, μακριά από το σκοτάδι, μια φωνή μίλησε. Έμοιαζε με ανδρική φωνή, αλλά δεν ήξερα τι είπε. Δεν γνώριζα αν ήταν ο Ιησούς ή κάποιος άγγελος.

Από τη φωνή αυτή ο τόπος όλος σείστηκε και αμέσως αυτό το **όν** με άφησε από το χέρι. Μετά άρχισα να ανεβαίνω **προς τα ΠΑΝΩ**. Έφθασα στο σπίτι του παππού μου. Μετά πέρασα διά μέσου του τοίχου, όχι από την πόρτα ή από το παράθυρο, και μπήκα μέσα στο σώμα μου. Λίγο πριν μπω στο σώμα μου, είδα τη γιαγιά

να κάθεται στην άκρη του κρεβατιού μου και να με κρατά στην αγκαλιά της και να κλαίει.

Μόλις μπήκα στο σώμα μου, της είπα: **«Γιαγιά (δεν ξέρω πως το κατάλαβα) φεύγω ξανά και δεν θα ξαναγυρίσω»**. Αυτή μου απάντησε: *«Παιδί μου, νόμιζα ότι δεν θα ερχόσουν πίσω αυτή φορά»*. Ρώτησα: **«Που είναι η μητέρα μου; Θέλω να της πω αντίο»**. Κοίταξα γύρω στο δωμάτιο και δεν την είδα. Η γιαγιά είπε: *«Παιδί μου, όταν είπα στη μητέρα σου ότι πέθανες βγήκε έξω από το δωμάτιο και άρχισε να προσεύχεται»*. Μετά την άκουσα και εγώ, ήταν έξω και προσευχόταν με όλη τη δύναμη της φωνής της. Οι γείτονες, είπαν αργότερα ότι την άκουσαν να κλαίει και να προσεύχεται από πολλά τετράγωνα μακριά.

Όταν είπα ότι θέλω να δω τη μητέρα για να την αποχαιρετίσω, η γιαγιά μου της φώναξε, αλλά αυτή δεν μπορούσε να ακούσει, γιατί προσευχόταν δυνατά. Όταν δεν είσαι έτοιμος να πεθάνεις, θέλεις να έχεις κάποιον κοντά σου, γιατί φοβάσαι. Είπα: **«Γιαγιά μη με αφήνεις, μη με αφήνεις. Φοβάμαι ότι θα πεθάνω ενόσω λείπεις. Θέλω κάποιον κοντά μου, μη με αφήνεις»**. Έτσι με ξαναπήρε στην αγκαλιά της και της είπα: **«Πες στη μητέρα μου αντίο, πες της ότι την αγαπώ και ότι την εκτιμώ που έμεινε μαζί μας...»**. Ο πατέρας μου μας άφησε, όταν εγώ ήμουν 6 ετών και έμεινε η μητέρα μου με 4 παιδιά να τα μεγαλώσει. Με όλες τις δυσκολίες και μη γνωρίζοντας (μέσα στην απλότητα) ότι πρέπει να αφήνει το φορτίο της στον Κύριο, είχε γίνει ένα ψυχικό και σωματικό ράκος.

Συνέχισα: **«Πες στη μητέρα μου ότι εκτιμώ όλα όσα έκανε για μένα και τα αδέρφια μου και πες της εάν εγώ πρόσθεσα μια ρυτίδα στο πρόσωπό της ή άσπρα μαλλιά στο κεφάλι της, ζητώ συγγνώμη, ζήτα της να με συγχωρέσει»**. Ένωσα τον εαυτό μου να φεύγει και πάλι. Είπα: **«Γιαγιά, φεύγω πάλι. Ήσουν για μένα μια δεύτερη μητέρα όταν η υγεία της καταστράφηκε»**. Τη φίλησα στο μάγουλο και την αποχαιρέτησα. Η καρδιά μου σταμάτησε για δεύτερη φορά.

Ένωθα να σταματά η κυκλοφορία του αίματός μου. Βγήκα έξω από το σώμα μου και άρχισα να κατεβαίνω και πάλι προς τα κάτω. Όλα αυτά ήταν μόνο για λίγα δευτερόλεπτα, αλλά μου φά-

νηκαν σαν μια αιωνιότητα. Πήγαινα κάτω, μέχρι που το σκοτάδι με περιτύλιξε. Τα φώτα επάνω μου άρχισαν να χάνονται. Όσο πιο κάτω πήγαινα, τόσο πιο ζεστά και σκοτεινά γινόταν, μέχρι που έφτασα ξανά στον πάτο του λάκκου και είδα τις πύλες της κόλασης. Ένωθα πάλι ότι αυτό το όν με συνάντησε. Με πήρε από το χέρι και μίλησε πάλι εκείνη η φωνή. Δεν ξέρω τι είπε, αλλά όλο το μέρος σείστηκε και το όν με άφησε από το χέρι.

Μετά άρχισα να ανεβαίνω και αυτή φορά βρέθηκα στην άκρη του κρεβατιού του. Στάθηκα εκεί για ένα δευτερόλεπτο, ελάχιστα. Έβλεπα το σώμα μου ξαπλωμένο στο κρεβάτι. Μετά μπήκα πάλι στο σώμα μου, δια μέσου του στόματός μου. Τότε μπόρεσα να επικοινωνήσω και πάλι με τη γιαγιά μου: «**Γιαγιά φεύγω και πάλι και δεν πρόκειται να ξαναγυρίσω. Που είναι ο παππούς να του πω αντίο;**». Μου απάντησε πως έχει βγει έξω για να εισπράξει μερικά από τα ενοίκια των σπιτιών. Όταν μου το είπε, το θυμήθηκα, γιατί το γνώριζα.

«**Γιαγιά, πες στον παππού αντίο. Ποτέ δεν γνώρισα τι θα πει πατέρας. Ο παππούς ήταν ο πιο κοντινός πατέρας που είχα. Μου έδωσε στέγη, εκεί που δεν είχα. Πες του ότι τον αγαπώ**». Η καρδιά μου σταμάτησε για τρίτη φορά. Η κυκλοφορία του αίματός μου σταμάτησε. Βγήκα και πάλι έξω από το σώμα μου. Μέχρι εκείνη τη στιγμή σκεπτόμουν: «*Δεν μπορεί να συμβαίνει αυτό σε μένα. Είναι στη φαντασία μου, δεν είναι αλήθεια!*». Μετά σκέφτηκα: «*Αυτή είναι η τρίτη φορά, δεν πρόκειται να ξαναγυρίσω πίσω*». Το σκοτάδι με περιτύλιξε. Η Αγία Γραφή μας μιλά ότι άνδρες και γυναίκες θα ριχτούν στο σκότος το εξωτερικόν, όπου εκεί είναι «*κλαυθμός και τριγμός των οδόντων*» (βλ. Ματθαίος Η/8:12).

Μέσα στο σκοτάδι φώναξα: «**Θεέ μου! Ανήκω στην εκκλησία! Έχω βαπτισθεί στο νερό!**». Προσπαθούσα να εξηγήσω στον Θεό ότι πήγαινα σε λανθασμένη κατεύθυνση. Περιμένα απάντηση αλλά τίποτα. Μόνο η ηχώ της φωνής μου ακούστηκε μέσα στο σκοτάδι. Ξαναφώναξα πιο δυνατά: «**Θεέ μου! Ανήκω στην εκκλησία! Έχω βαπτισθεί στο νερό!**». Τίποτα δεν έγινε, γιατί, αν και το βάπτισμα στο νερό πρέπει να γίνεται γιατί είναι εντολή Του, αν και πρέπει να ανήκουμε στην εκκλησία, χρειάζεται κάτι περισσότερο από το βά-

πτισμα και από την εκκλησία για να αποφύγεις την κόλαση και να πας στον παράδεισο, στην αιώνια απόλαυση της δόξας του Θεού.

Έφτασα ξανά στον πάτο του λάκκου και ένωσα και πάλι τη ζέστη να κτυπά το πρόσωπό μου. Ξανά βρισκόμουν προ των πυλών της κόλασης. Αυτό το όν με πήρε και αυτή τη φορά από το χέρι. Είχα σκοπό να αγωνιστώ, αν μπορούσα, να μην μπω μέσα. Το μόνο που κατάφερα ήταν να ελαττώσω λίγο το ρυθμό που πήγαινα προς τα κάτω. Ευχαριστώ τον Θεό, που εκείνη η φωνή ξανάμειλησε. Δεν ξέρω «Ποιος» ήταν, δεν είδα κανέναν, μόνο άκουσα τη φωνή. Δεν ξέρω τι είπε, αλλά ό,τι και να είπε όλο το μέρος εκείνο σείστηκε. Το όν αμέσως με άφησε ελεύθερο. Άρχισα και πάλι να ανεβαίνω.

Καθώς ανέβαινα άρχισα να προσεύχομαι. Το πνεύμα μου, ο άνθρωπος που ζει μέσα στο φυσικό σώμα, είναι αιώνιο. Άρχισα να προσεύχομαι, λέγοντας: «**Θεέ μου! Έρχομαι σε Σένα στο όνομα του Ιησού Χριστού. Σου ζητώ να με συγχωρέσεις και να με καθαρήσεις από κάθε αμαρτία. Δέχομαι τον Ιησού ως Κύριό μου και σωτήρα μου...**» Έφθασα μπροστά στο κρεβάτι και μπήκα πάλι στο σώμα μου. Όταν μπήκα στο σώμα μου, η φυσική φωνή μου συνέχισε την προσευχή που έκανε το πνεύμα μου. Θα ήθελα να σας πω ότι σαν δύο τόνοι βάρους έφυγαν από τα στήθη μου. Ειρήνη ήρθε μέσα μου. Κοίταξα το ρολόι του παππού μου στον τοίχο. Ήταν 7.40 λεπτά. Όλα αυτά συνέβηκαν μέσα σε 10 λεπτά. Έτσι αναγεννήθηκα στις 22 Απριλίου του 1933 στο υπνοδωμάτιό μου.

Ακόμα ήμουν παράλυτος και ο γιατρός είπε ότι θα πέθαινα. Συνολικά 5 γιατροί είπαν ότι έπρεπε να πεθάνω. Ο ένας απ' αυτούς, μού είπε ότι δεν έχω ούτε μια στο εκατομμύριο πιθανότητα να ζήσω. Έτσι σκέφτηκα ότι θα πέθαινα. Μπορώ όμως να σας πω τι έκανα: **ΔΟΞΟΛΟΓΟΥΣΑ ΤΟ ΘΕΟ ΜΕΧΡΙ ΠΟΥ ΝΑ ΚΟΙΜΗΘΩ ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΥ**. Όλα τα φώτα έσβηναν στο σπίτι και όλοι πήγαιναν να κοιμηθούν. Εγώ έμενα μόνος μου ένα αγόρι 15 ετών με τις σκέψεις μου. Ο γιατρός μου το είχε ξεκαθαρίσει: «**Ξέρεις την κατάσταση της καρδιάς σου. Μπορείς να πεθάνεις οποιαδήποτε στιγμή. Μπορεί κάποιος να είναι μαζί σου στο δωμάτιο και να κοιτάξει για δευτερόλεπτα έξω και μετά να γυρίσει το βλέμμα του επάνω σου και εσύ να**

μην ζεις ή μπορεί να σε βρουν το πρωί νεκρό στο κρεβάτι».

Εγώ απάντησα: «Μπορεί να συμβεί αυτό, αλλά εγώ είμαι χαρούμενος, που δεν πήγα στην κόλαση!». Τη νύχτα έλεγα σιωπηλά: «Σε ευχαριστώ Ιησού μου. Δόξα στον ύψιστο! Δόξα στον Κύριο! Θαβάλω ένα χαμόγελο στα χείλη μου και όταν με βρουν νεκρό με χαμογελαστό πρόσωπο, θα ξέρουν ότι πέθανα ευτυχισμένος και ότι είμαι μαζί Σου». Ήμουν στο κρεβάτι 16 μήνες, πριν θεραπευτώ θαυματουργικά.

Από εκείνο τον καιρό μέχρι σήμερα, ποτέ δεν λυπήθηκα για τους αναγεννημένους χριστιανούς που πεθαίνουν, είτε είναι νέοι, είτε είναι γέροι. Γνωρίζω ότι η θεραπεία μας ανήκει, αλλά όλοι μας μια ημέρα θα πάμε «σπίτι» μας. Ποτέ δεν στενοχωρήθηκα γι' αυτούς, γιατί γνωρίζω που πηγαίνουν. Δυστυχώς όμως δεν είναι το ίδιο γι' αυτούς που δεν γνωρίζουν προσωπικά τον Κύριο Ιησού, που δεν Τον έχουν εκζητήσει να έρθει στη ζωή τους και να έχουν προσωπική σχέση με Αυτόν.... ←

→..... Η πρώτη μου πνευματική αφύπνιση ήταν αποτέλεσμα μερικών πολύχρονων και δυσάρεστων καταστάσεων και κυρίως σωματικών ασθενειών. Δύο φορές γλίτωσα από το χείλος του θανάτου και αυτό έγινε αιτία να γνωρίσω τη θαυματουργική δύναμη του Θεού στη ζωή μου, αλλά και το σχέδιό Του για μένα προσωπικά.

Σε ηλικία πέντε ετών αρρώστησα βαριά. Κάποια ημέρα που είχα πάει σχολείο με τη μεγαλύτερη αδελφή μου, με έπιασε ένας υψηλός πυρετός και έπεσα αναίσθητη. Η διάγνωση του γιατρού ήταν «φλόγωση του εγκεφάλου». Καθημερινά η κατάσταση χειρότερευε έως ότου ο γιατρός και οι γονείς μου έχασαν κάθε ελπίδα για να επιζήσω.

Σ' αυτό ακριβώς το σημείο ήταν που ο Θεός έκανε επέμβαση στη ζωή μου δια μέσου ενός πολύ αγαπητού φίλου της οικογένειας, πιστού χριστιανού, ο οποίος όταν άκουσε για την ασθένειά μου με επισκέφτηκε. «Πως είναι η καλή μας Πάολα;» ρώτησε τη μητέρα μου, καθώς μ' έβλεπε να κοιμάμαι στο κρεβάτι. Η μητέρα μου κλαίγοντας απάντησε: «Δεν υπάρχει ελπίδα, πεθαίνει. Οι γιατροί λένε πως είναι ζήτημα μερικών ημερών ακόμα».

Όπως μου διηγήθηκαν αργότερα το πρόσωπο του οικγενειακού μας φίλου φωτίστηκε από ένα χαμόγελο απόλυτης εμπιστοσύνης. Στα λόγια της μητέρας μου απάντησε, κοιτάζοντας προς εμένα: «Α, όχι, σίγουρα ο Θεός θα ακούσει την προσευχή μας για τη μικρή μας Πάολα». Έπειτα γύρισε προς τους γονείς μου και είπε: «Σίγουρα είστε κουρασμένοι παρά πολύ, αφού έχετε μείνει ξάγρυπνοι αρκετές ημέρες. Πηγαίνετε εσείς για ύπνο και θα μείνω εγώ μαζί της για να προσευχηθώ». Παρά τις διαμαρτυρίες των γονιών αυτός κάθισε.

Το επόμενο πρωινό, αρκετά νωρίς, όταν η μητέρα μου ήρθε στο δωμάτιό μου, ο φίλος μας της έκανε ένα νόημα και την τράβηξε προς το χωλ. Της είπε: «Η Πάολα θα γίνει καλά, τώρα κοιμά-

ται. **Δώστε όλη τη δόξα στον Θεό και η κορούλα σας θα γίνει καλά».** Είχε δίκιο. Η γρήγορη ανάρρωσή μου ήταν ένα θαύμα για τον καθένα.

Πέντε χρόνια μετά τη θεραπεία μου, αντιμετώπισα μια άλλη ασθένεια, η οποία απείλησε σοβαρά τη ζωή μου. Για ένα ολόκληρο χρόνο πάλευα με ρευματικό πυρετός, ο οποίος κατέστρεψε την καρδιά μου και εξασθένησε ολοκληρωτικά το σώμα μου. Εκείνη την περίοδο, στην εφηβική μου ηλικία, μια νεαρή γειτόνισσα που την έλεγαν Μαρία, με επηρέασε πάρα πολύ. Η Μαρία ήταν μια θαυμάσια χριστιανή και το πρόσωπό της λαμποκοπούσε από αγάπη για τον Θεό. Με επισκεπτόταν τακτικά, μου μιλούσε για τον Κύριο Ιησού και προσευχόταν για μένα.

Μέσα σ' όλο τον πόνο και το σκοτάδι που με περικύκλωνε, η Μαρία έφερνε το μοναδικό φως στη ζωή μου, γιατί ήταν η μόνη αληθινή πιστή που γνώριζα. Ο πατέρας μου αν και πήγαινε εκκλησία, δεν ζούσε σύμφωνα με τον Λόγο του Θεού. Η μητέρα μου προκατειλημμένη με την υποκρισία του πατέρα μου και μη έχοντας η ίδια κάποια προσωπική εμπειρία με τον Θεό, δεν είχε καμιά σχέση με τη θρησκεία. Έτσι οι επισκέψεις της Μαρίας έφερναν μια ιδιαίτερη χαρά και παρηγοριά σε μένα που ήμουν άρρωστη. Πάντοτε περίμενα με ανυπομονησία να έρθει για να μιλήσουμε..

Κάποια Κυριακή, καθώς περίμενα να έρθει η Μαρία, είδα την αδελφή μου να μπαίνει τρέχοντας στο σπίτι μας και με φωνή λαχνασμένη έκλαιγε και έλεγε: **«Μητέρα, η Μαρία πέθανε!»**. Ακούγοντας αυτό το φοβερό νέο, ξεφώνισα δυνατά: **«Όχι! Δεν είναι δυνατόν! Δεν είναι αλήθεια!»**. Καθώς έκλαιγα υστερικά, όλοι ήρθαν στο δωμάτιό μου, φοβούμενοι μήπως το δυνατό σοκ κουράσει την εξασθενημένη μου καρδιά και δεν αντέξει. Τίποτα όμως δεν ήταν ικανό να με παρηγορήσει, γιατί είχα χάσει τη μόνη επαφή μου με τον Κύριο και τώρα ήμουν τελείως μόνη. Έκλαιγα με λυγμούς για ώρες, έως ότου ο πατέρας μου με πήρε αγκαλιά και με πήγε στο κρεβάτι. Εκεί συνέχιζα να κλαίω μέχρι αργά το βράδυ.

Μέσα σε μια απόλυτη ερήμωση και σ' ένα μεγάλο πόνο, ψιθύρισα: **«Αγαπητέ Κύριε Ιησού, πώς θα ξανακούσω για Σένα; Πώς**

θα γίνω καλά, χωρίς να έχω τη Μαρία να προσεύχεται για μένα;» Την ίδια εκείνη στιγμή μια θαυμαστή παρηγοριά και γαλήνη κυριέψαμε όλο μου το είναι. Χρόνια δεν είχα αισθανθεί ποτέ έτσι. Μια βαθιά ειρήνη αντικατέστησε την ταραχή της ψυχής μου, ενώ ταυτόχρονα ένιωθα πώς ένα δροσερό νερό έλουζε το σώμα μου που υπέφερε. Αμέσως αντιλήφθηκα ότι ο Κύριος Ιησούς είχε ακούσει την προσευχή μου. Εξακολουθούσα να μένω ξαπλωμένη στο κρεβάτι με τα μάτια κλειστά. Εκείνο το βράδυ αποκοιμήθηκα, ψιθυρίζοντας ξανά και ξανά: **«Σ' ευχαριστώ Κύριε Ιησού! Ω, πολύ Σ' ευχαριστώ».**

Το πρωί που ξύπνησα είδα το θαύμα που ο Θεός είχε κάνει εκείνο βράδυ. Καθώς ανασηκώθηκα και πήρα μια βαθιά αναπνοή, αντιλήφθηκα πως κανένας πόνος δεν έσφιξε το στήθος μου, που τους τελευταίους μήνες είχε γίνει ο μόνιμος σύντροφός μου. Πήδηξα από το κρεβάτι, φωνάζοντας επίμονα και πάλι κανένας πόνος. Στο άκουσμα της φωνής μου, ολόκληρη η οικογένειά μου έτρεξε προς το δωμάτιό μου, φοβούμενη μήπως πέθαινα. Όταν όμως με αντίκρισαν σταμάτησαν έκπληκτοι, γιατί έβλεπαν ένα διαφορετικό παιδί, ένα τελείως καινούργιο πλάσμα, αποτέλεσμα ενός θαύματος. Δεν υπήρξε καμιά άλλη εξήγηση για την απόλυτη αλλαγή της κατάστασής μου. Όταν με το πέρασμα του χρόνου οι γονείς μου προσπάθησαν να δώσουν μια εξήγηση, διαφορετική από εκείνη του θαύματος, αρνήθηκα να ακούσω τις «επιστημονικές» τους θεωρίες, **γιατί ΕΓΩ ΓΝΩΡΙΖΑ πώς ο Θεός με είχε αγγίξει εκείνο το βράδυ.** Παρ' όλα αυτά, πειραματίστηκα προσωπικά τον Ιησού Χριστό στη ζωή μου, μερικά χρόνια αργότερα.

Κάποια ημέρα, καθώς καθάριζα τη βιβλιοθήκη μου, βρέθηκε μπροστά μου «τυχαία» (έτσι νόμιζα) ένα βιβλίο που είχε έναν παράξενο τίτλο, μια παράξενη λέξη: **«KBO BANTIS»** Το άνοιξα και άρχισα να το διαβάζω. Η παράδοση λέει (δεν υπάρχουν γραπτές μαρτυρίες για το θέμα αυτό), πώς ο απόστολος Πέτρος, καθώς έφευγε από τη Ρώμη για να αποφύγει το διωγμό του αυτοκράτορα Νέρωνα, συνάντησε τον Ιησού στην Απία Οδό και ο Πέτρος Τον ρώτησε: **«Qvo vadis Dominus;»** (δηλ. «Πού πηγαίνεις Κύριε;»). Και ο Ιησούς απάντησε: **«Πηγαίνω στη Ρώμη να σταυρωθώ και πάλι, αφού εσύ**

εγκαταλείπεις τα πρόβατά μου!».

Τα λόγια αυτά, μου κίνησαν την περιέργεια και αμέσως άρχισα να διαβάζω περισσότερα από το βιβλίο αυτό. Η όλη περιγραφή απεικονίζει το θρίαμβο του χριστιανισμού. Μια χούφτα χριστιανών αντιμετώπισαν τη δύναμη της κραταιάς Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας και προορίστηκαν να φέρουν τη νίκη με την πνευματική τους δύναμη, επάνω σ' ένα σάπιο κόσμο. Γεμάτη ενδιαφέρον κάθισα σε μια καρέκλα και άρχισα να διαβάζω από την αρχή το βιβλίο, λίγο χαλαρά. Αργότερα με ενδιαφέρον και μετά με πάθος. Ο μεγάλος Πολωνός συγγραφέας είχε εκφράσει το έργο του τόσο τέλεια με τη δεξιοτεχνία ενός άριστου καλλιτέχνη, παρουσιάζοντας τον ειδωλολατρικό κόσμο στην πάλη απέναντι στους πρώτους οπαδούς του χριστιανισμού.

Ξαφνικά, καθώς διάβαζα μια περιγραφή στο βιβλίο, κτύπησε μια ηχηρή χορδή της καρδιάς μου. **Ήταν η περιγραφή μιας συνάθροισης των πρώτων χριστιανών:** Με τα κεφάλια στραμμένα ψηλά έψαλλαν, σαν να κοίταζαν κάτι πέρα μακριά και με εκτεταμένα τα χέρια έμοιαζαν να ικετεύουν να φύγουν από κάπου. Αληθινά αυτοί οι άνθρωποι, όχι μόνο τιμούσαν τον Θεό, αλλά Τον αγαπούσαν με όλη τη δύναμη της ψυχής τους. Συνέχιζα να διαβάζω: *«Για τους ανθρώπους αυτούς, δεν υπήρχε πλέον μια Ρώμη, ούτε ένας τρελός αυτοκράτορας, ούτε ναοί, ούτε θεοί, μήτε είδωλα. Για εκείνους υπήρχε μόνον ο Κύριος Ιησούς Χριστός, ο Οποίος γέμιζε με τα μάτια τους τα πάντα, τη γη και τον ουρανό, τη θάλασσα και όλη τη κτίση».*

Όταν τελείωσα το διάβασμα όλου του βιβλίου, με καρδιά εξουθενωμένη, αυθόρμητα ύψωσα τα χέρια μου προς τον ουρανό και ψιθύρισα: **«Θεέ μου, πού υπάρχουν άνθρωποι που ζουν μια τέτοια ζωή σήμερα; Που βρίσκονται πιστοί άνθρωποι που Σε πειραματίζονται μέσα σε μια τέτοια πραγματικότητα; Που βρίσκονται αυτοί που έχουν τη δύναμη να ζουν και να Σε αγαπούν άσχετα από τις περιστάσεις της ζωής;»** Μια δύναμη που δεν μπορούσα να εξηγήσω μ' έριξε στα γόνατα και έκλαψα με λυγμούς επάνω στο μαξιλάρι της καρέκλας. Είπα: **«Κύριε έψαξα παντού για να ζήσω αυτή την πραγματικότητα. Πήγα σε πολλές εκκλησίες, αλλά δεν βρήκα κάτι**

παρόμοιο. Κύριε, από τον καιρό που πέθανε η Μαρία που να πάνω και πού να εκζητήσω το πρόσωπό Σου...». Έμεινα για λίγο ήσυχη κλαίγοντας από τα βάθη της ψυχής μου.

Ύψωσα και πάλι τα χέρια μου, λέγοντας: **«Βεβαίως Κύριε, μπορείς να βρεθείς! Οδήγησέ με και δείξε μου το δρόμο».** Οι λυγμοί έπνιγαν τα λόγια μου, καθώς η ψυχή μου ποθούσε μια δυνατότερη έκφραση της πνευματικής μου πείνας. Για μια ακόμα φορά φώναξα δυνατά: **«Κύριε, εάν ακόμα βρίσκεσαι στον ουρανό, σε παρακαλώ αποκαλύψου και σε μένα. Πρέπει να Σε γνωρίσω, πρέπει να Σε βρω σε όλη την πληρότητα και τη δόξα Σου. Εάν δεν συμβεί αυτό, τότε η ζωή μου δεν θα έχει καμιά αξία. Τίποτα δεν αξίζει χωρίς Εσένα».** Στο σημείο αυτό ακριβώς είναι που ο Θεός τίμησε την πεινασμένη μου καρδιά, δείχνοντάς μου σε όραση τον Ιησού επάνω στο σταυρό του Γολγοθά. Άκουσα τις κοροϊδίες και τους εμπαιγμούς του πλήθους, άκουσα και τα λόγια του Κυρίου Ιησού που ήταν γεμάτα από αγάπη και συγχωρητικότητα, που τους είπε όταν αυτοί Τον περιφρονούσαν και Τον απέρριπταν.

Ξαφνικά μου φάνηκε πως τα λυπημένα ευγενικά μάτια Του κοίταζαν βαθιά τα δικά μου. Τότε με τα λόγια «τετέλεσται» έγειρε το κεφάλι και πέθανε. Εκείνη τη στιγμή ο Θεός μου μίλησε με τα λόγια που αντήχησαν και αντηχούν στους αιώνες *«Ιδοὺ ὁ Ἀμνός, ὁ αἵρων (ὁ σηκώνων) τὴν ἁμαρτία τοῦ κόσμου».* Τότε φώναξα: **«Ναι Κύριε πιστεύω! Γνωρίζω πως ο Ιησούς Χριστός είναι ο Αμνός του Θεού, που θυσιάστηκε προσωπικά για μένα».** Καθώς είπα αυτά τα λόγια, όλο το σώμα μου πλημμύρισε από την παρουσία του παντοδύναμου Θεού, κατακλύζοντας όλο το είναι μου από την ουράνια δόξα και σαν χείμαρρος παρέσυρε από πάνω μου το φορτίο των φόβων και των αμφιβολιών που με περικύκλωναν κατά τη μεγάλη περίοδο της πνευματικής μου ξηρασίας. Τώρα, καθώς η δύναμη του Θεού είχε πέσει επάνω μου, είχα πλημμυρίσει από χαρά που αναζωογονούσε την ύπαρξή μου. Γελούσα, έκλαιγα, προσευχόμουν και δόξαζα.

Ξαφνικά, μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα, ο Θεός είχε γίνει πραγματικότητα στη ζωή μου. Αναγεννήθηκα, γεννήθηκα ξανά για δεύτερη φορά. Όχι πλέον σωματικά, αλλά πνευματικά, το Πνεύμα

του Κυρίου των δυνάμεων, κατοίκησε μέσα στο δικό μου πνεύμα.

Από τη στιγμή που γνώρισα τον Κύριο Ιησού, σαν προσωπικό μου σωτήρα, η ζωή μου άλλαξε για πάντα. Οι γύρω μου αντιλήφθηκαν την ξαφνική αλλαγή μου. Έλεγαν πως ο τόνος της φωνής μου είχε μια γλυκύτητα και πως το πρόσωπό μου έλαμπε σαν κάποια πηγή φωτός. Είχαν δίκιο, γιατί ζούσα με το αληθινό «φως» που είναι ο αναστημένος και δοξασμένος Ιησούς. Δεν με απασχολούσαν πλέον σκέψεις αυτοκτονίας, όπως παλιά, ούτε πλέον αισθανόμουν μόνη και γεμάτη ματαιότητα. Η μόνη μου λύπη ήταν ότι δεν υπήρχε κοντά μου η Μαρία για να χαρεί με τη δική μου χαρά, αλλά αυτό που μου συνέβηκε ήταν αποτέλεσμα των δικών της προσευχών.

Η ιστορία από δω και πέρα ήταν συγκλονιστική. Ο Θεός με χρησιμοποίησε για να μεταφέρω το μήνυμά Του σε μια Ευρώπη που σε λίγο θα έμπαινε κάτω από το Γερμανικό ζυγό. Λεπτομέρειες για το πώς έγινα ένα χρήσιμο εργαλείο στα χέρια του Κυρίου, για την δική Του δόξα, περιγράφω στο βιβλίο μου με τίτλο «ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΠΛΑΣΤΗ», το οποίο σε προτρέπω να το διαβάσεις και πιστεύω ότι θα γίνει μια ευλογία στη ζωή σου. Ο Ιησούς Χριστός είναι μόνη απάντηση στα προβλήματα του ταραγμένου 20^{ου} αιώνα που ζούμε, είναι η μόνη ελπίδα του κόσμου. Ο Ιησούς είναι μια πραγματικότητα ζωντανή, κάλεσέ Τον να έρθει στη ζωή σου ΚΑΙ ΘΑ ΕΡΘΕΙ με τέλεια ελευθερία από όλες τις καταστάσεις σου. Θα έρθει με σωτηρία ψυχής, με θεραπεία από ασθένειες και με ελευθερία από δαιμονικά δεσμά.... ←

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Το παραπάνω βιβλίο, που περιγράφει τη ζωή της Πάολας Κάσσερ από τη Γερμανία έχει κυκλοφορήσει και στα Ελληνικά με τίτλο "ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΠΛΑΣΤΗ - ΚΕΡΑΜΕΑ" (εκδόσεις "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ").

<h1>4</h1>	<h2>Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΗΡΩΪΝΗΣ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ</h2>
------------	--

Στις ημέρες που ζούμε υπάρχει ένας εφιάλτης που πλανάται επάνω σ' ολόκληρη την ανθρωπότητα. Αυτός ο εφιάλτης εξαπλώνεται με καταπληκτική ταχύτητα που δεν μπορεί να ελεγχθεί. Το όνομά του είναι «**ναρκωτικά**». Πολλές οικογένειες έχουν γίνει ψυχικά ράκη από τα κτυπήματά του. Αμέτρητοι νέοι έχουν οδηγηθεί στο θάνατο. Η κοινωνία πολλές φορές μένει απλώς θεατής στη θανατηφόρα παρέλαση του εφιάλτη αυτού. **Όλες οι προσπάθειες του ανθρώπου για την καταπολέμησή του αποβαίνουν άκαρπες.** Εκστρατείες ενημέρωσης, επιμορφωτικά προγράμματα και σεμινάρια, νομοθετικές ρυθμίσεις, δημιουργία κέντρων αποτοξίνωσης και πολλών άλλων ενεργειών του ανθρώπου δεν μπορούν να αναχαιτίσουν τη μάστιγα της εποχής μας.

Και όμως, εκεί που ο άνθρωπος δεν μπορεί να δώσει στους δέσμιους των ναρκωτικών ελευθερία, χιλιάδες νέοι βρήκαν την ελευθερία τους, όταν με κραυγή απόγνωσης στράφηκαν στον Ιησού Χριστό και Τον ζήτησαν να έρθει στη ζωή τους λυτρωτής και ελευθερωτής. Υπάρχουν δεκάδες μαρτυρίες ανθρώπων που με θαυμαστό τρόπο ελευθερώθηκαν **ολοκληρωτικά** από το πάθος και το δέσιμο των ναρκωτικών. Μία μαρτυρία είναι και η παρακάτω του «Γεωργίου Χ.», όπως την αφηγείται ο ίδιος:

→..... Όταν ήμουν 12 ετών έχασα σε ένα τροχαίο ατύχημα τη μητέρα μου. Αυτό για μένα ήταν μια πολύ άσχημη περίοδος της ζωής μου. Μικρός και χωρίς τη φροντίδα της μαμάς. Τι δυστυχία και τι πόνος! Τα έβαλα με τον Θεό, επαναστάτησα εναντίον Του, που άφησε να γίνει κάτι τέτοιο. Στην παιδική μου ηλικία αποφάσισα ότι η θρησκεία δεν είχε κάνει και ούτε μπορούσε να κάνει κάτι καλό για μένα. Ήμουν τελείως αδιάφορος.

Μερικά χρόνια αργότερα ο πατέρας μου παντρεύτηκε και πά-

λι. Η νέα του γυναίκα ήταν μια γνήσια χριστιανή που ζούσε το ευαγγέλιο του Ιησού στην πράξη, γεγονός που επηρέασε τον πατέρα μου να ζει και αυτός μια όμορφη χριστιανική ζωή. Μέσα στο σπίτι συνέχεια έψαλλε, τραγουδούσε όμορφα χριστιανικά τραγούδια. Η αδελφή μου και εγώ νομίσουμε ότι του «έστριψε», αλλά αυτός όμως φαινόταν πολύ ευτυχισμένος και εμείς είμαστε χαρούμενοι που αυτός χαιρόταν. Βλέπαμε ότι αυτά που μας έλεγε, τα πίστευε πραγματικά με όλη του την καρδιά. Εγώ όμως, από τη δική μου πλευρά, έκανα τη ζωή που μου άρεσε.

Εκείνη την εποχή άρχισε και η πρώτη μου επαφή με τον κόσμο των ναρκωτικών. Στην αρχή, όπως συνήθως γίνεται με πολλούς, άρχισα από απλή περιέργεια για να δω πω ήταν. Μετά έγινε ευχαρίστηση και στο τέλος έγινε τρόπος ζωής για μένα. Όχι μόνο δεν μπορούσα να ζήσω χωρίς αυτά, αλλά ήμουν και ένας **«κήρυκας της ηρωίνης»**, λέγοντας στον κόσμο τα «προτερήματα» των ναρκωτικών. Σε λίγο, επειδή άρχισα να νιώθω ανικανοποίητος με τις σπουδές μου, τις σταμάτησα και βρήκα κάποια εργασία. Ούτε και αυτό με έκανε ευτυχισμένο, τίποτα δεν με ευχαριστούσε. Αποφάσισα να κάνω τον άρρωστο για να γραφτώ στο ταμείο ανεργίας και να παίρνω το επίδομα ανεργίας. Παρ' όλα αυτά δεν είχα οικονομικό πρόβλημα και πάντοτε είχα χρήματα για να αγοράζω ναρκωτικά.

Άρχισα να παίρνω πιο σκληρά ναρκωτικά για να νιώθω ευτυχισμένος. Το LSD και το όπιο δεν έκαναν πλέον τίποτα για μένα. Συνέχιζα όμως να ψάχνω να βρω κάτι που να γεμίσει το κενό της καρδιάς μου. Κάθε πρωί που κοιτούσα τον εαυτό μου στο καθρέπτη, έβλεπα να με κοιτάζει ένα «κενό». Τελικά κατέληξα πως μόνο η αυτοκτονία θα ήταν η λύση και η απάντηση στο πρόβλημά μου. Αποφάσισα να πάρω υπερβολική δόση ηρωίνης για να «ταξιδέψω» στον άλλο κόσμο.

Όταν πήρα την απόφαση αυτή, έκανα μια σοβαρή συζήτηση με τον πατέρα μου. Τα λόγια απλά, αλλά γεμάτα σοφία Θεού. Μου είπε ότι μπορούσα να πάω όσο μακριά ήθελα, αλλά τα προβλήματά μου πάντα θα με ακολουθούσαν. Ένα πρόσωπο μόνο θα μπορούσε να βοηθήσει και να μου δώσει θεραπεία στο πρόβλημά μου, θα μου έδινε τέλεια γιατρού και αυτός ήταν ο Ιησούς Χριστός. Αν και δεν

είχα, ούτε και ήθελα, να έχω κάποια σχέση με τη θρησκεία, αποφάσισα να δω τι έλεγε η Αγία Γραφή. Σκέφτηκα ότι, εάν πρόκειται να πεθάνω, ας μάθω υπάρχει ή όχι Θεός. Θα ήταν τραγικό να μην το γνωρίζω, να μην το έχω εξετάσει.

Στην Βίβλο διάβασα κάτι που πραγματικά με άγγιξε. Ο απόστολος Παύλος γράφοντας στους πιστούς της Εφέσου λέει ότι: **«ο καρπός του πνεύματος ΕΙΝΑΙ αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότητα, αγαθοσύνη, πίστη, πραότητα και εγκράτεια»** (βλ. Εφεσίους Ε/5: 22-23). Γνώριζα πως δεν είχα καμιά από τις αρετές αυτές και εάν είναι έτσι ο Θεός, τότε Τον θέλω, είπα.

Με αυτές τις σκέψεις πήγα να δω τον πατέρα μου και τον παρακάλεσα να μου αποδείξει ότι υπάρχει Θεός. Η απάντησή του ήταν ότι, εάν πραγματικά το ήθελα, να έκανα μια προσευχή. Έκανα αυτό που μου είπε και η προσευχή ήταν: **«Ω Θεέ, εάν υπάρχεις, φανέρωσε τον εαυτό Σου και σε μένα!»** Καθώς προσευχόμουν έκλαιγα. Εάν ο Θεός υπήρχε, ήθελα να το γνωρίζω προσωπικά. Ένιωθα μέσα μου πως ήθελα κάποια απόδειξη και αυτό Του ζήτησα να στείλει κάποιον άγγελο, ή να κάνει κάποιο θαύμα στη ζωή μου, ή να μου αποκαλυφτεί με κάποιον τρόπο.

Μετά από τρεις ημέρες αναμονή, χωρίς να υπάρχει απάντηση, αποφάσισα να ξαναγυρίσω στα ναρκωτικά. Τότε όμως κατάλαβα ότι ίσως να μην έψαξα αρκετά για τον Θεό και ότι παίρνοντας πάλι ναρκωτικά ίσως να μην έπαιρνα ποτέ απάντηση από τον Θεό. Πήρα τη σταθερή απόφαση να τα σταματήσω, τα πέταξα μακριά και είπα στον Θεό: **«Εάν δεν κάνεις κάτι για μένα ΤΩΡΑ, θα αυτοκτονήσω!»**. Το θαύμα έγινε αμέσως. Ένιωσα μια ασύγκριτη ειρήνη να πλημμυρίζει την καρδιά μου. Ένιωθα τον Κύριο Ιησού να μου λέει: **«Εάν εσύ μου δώσεις τη ζωή σου, αυτή η ειρήνη που σου δίνω τώρα, δεν μπορεί να συγκριθεί με τίποτα απ' όσα Εγώ θα σου χαρίσω»**. Έπεσα στα γόνατα και Του παρέδωσα τη ζωή μου, λέγοντας: **«Χριστέ μου, σου δίνω τη ζωή μου»**.

Εκείνη τη στιγμή είδα σε όραση τον Ιησού να βρίσκεται επάνω στο σταυρό του μαρτυρίου και να υποφέρει. Κατάλαβα ότι ήταν εκεί **εξαιτίας όλων των δικών μου αμαρτιών**. Υπέφερε για μένα και σκέφτηκα πόσο θα με μισούσε. Δεν τολμούσα να Τον κοιτάξω

από την ενοχή μου. Τότε συνειδητοποίησα ότι υπέφερε από ΑΓΑΠΗ για μένα και με κοιτούσε με αγάπη και συγχωρητικότητα. Δέχτηκα τη συγχώρεσή Του και έγινα ένας νέος πνευματικά άνθρωπος. Εκείνη τη στιγμή αναγεννήθηκα. Απελευθερώθηκα από το παρελθόν μου.

Ο Κύριος μου έδωσε ελπίδα και μέλλον. Δεν είχα τίποτα, ούτε δίπλωμα, ούτε δουλειά. Με ενθάρρυνε να συνεχίσω τις σπουδές μου. Δούλεψα, έδωσα εξετάσεις και τελικά έγινα νοσοκόμος. Με τη δουλειά μου σήμερα μπορώ να συμερίζομαι την αγάπη του Κυρίου με τους ασθενείς. Είναι μεγάλη ευλογία να οδηγείς έναν ετοιμοθάνατο στον Ιησού. Δεν φοβάμαι, όπως πριν, το θάνατο, είναι απλά η μετάβασή μας από τη ζωή αυτή στη συνάντηση με το σωτήρα μας Χριστό.

Ο Ιησούς μας δίδαξε να βλέπουμε τα πράγματα, όπως Εκείνος τα βλέπει. Η Βίβλος γράφει: «*Τα πάντα συνεργούν για το καλό, για όσους αγαπούν τον Θεό, που είναι καλεσμένοι σύμφωνα με την πρόθεση του Θεού*» (Ρωμαίους Η/8:28). Τώρα βλέπω πως ο Θεός έφερε την ευλογία στο σπίτι μας με το θάνατο της μητέρας μου. Ο πατέρας μου ξαναπαντρεύτηκε και ο ήρθε ο Ιησούς Χριστός στο σπίτι μας. Σήμερα όλοι έχουμε πιστέψει σ' Αυτόν .... ←

Για τον Θεό δεν υπάρχουν μορφωμένοι ή αμόρφωτοι, καλοί ή κακοί, πλούσιοι ή φτωχοί, ανόητοι ή έξυπνοι, διεφθαρμένοι ή «αξιοπρεπείς», άνδρες ή γυναίκες, Έλληνες ή βάρβαροι, δεν υπάρχουν κατηγορίες ανθρώπων για να είναι προσωπολήπτης και να μεροληπτεί. Για τον Θεό υπάρχει μια μόνο κατηγορία ανθρώπων, που εύστοχα ο απόστολος Παύλος δίνει το χαρακτηρισμό: «*Πάντες ήμαρτον και υστερούνται της δόξας του Θεού*» (Ρωμαίους Γ/3:23). Όλοι οι άνθρωποι μπροστά στον Θεό είναι «αμαρτωλοί». Ο Θεός θέλει «*πάντες οι άνθρωποι να σωθούν και να έρθουν σε επίγνωση της αλήθειας*» (Α' Τιμόθεου Β/2:4), γι' αυτό ψάχνει να βρει το χαμένο πρόβατο, ψάχνει καρδιές απλές και ταπεινές που να Τον εκζητούν.

Γι' αυτό η κατηγορία των «αμαρτωλών» ανθρώπων διακρίνεται σε δύο υποκατηγορίες: Στους **αμετανόητους αμαρτωλούς** και στους **μετανοημένους αμαρτωλούς**, σ' αυτούς δηλαδή που έχουν απορρίψει από τη ζωή τους τον Ιησού Χριστό και το μήνυμα του ευαγγελίου Του και σ' αυτούς που Τον έχουν δεχτεί να είναι προσωπικός σωτήρας και λυτρωτής τους. Στο σταυρό του Γολγοθά ο Ιησούς ήταν ανάμεσα σε δύο ληστές. Ο ένας απ' αυτούς μετανόησε ειλικρινά, ενώ ο άλλος εξακολουθούσε να απορρίπτει και να περιπαίζει τον Ιησού ακόμα και επάνω στο σταυρό. Ο Ιησούς ήταν ανάμεσα σε δύο κατηγορίες ανθρώπων, στους μετανοημένους και στους αμετανόητους. Ο κόσμος από τότε έχει χωρισθεί στις δύο αυτές κατηγορίες.

Όσοι μετανοούν και δέχονται τον Ιησού σαν Κύριο στη ζωή τους γίνονται μέλη του σώματος της εκκλησίας Του. Το θαυμαστό είναι ότι μέσα στο άγιο σώμα Του υπάρχουν μορφωμένοι και αμόρφωτοι, πλούσιοι και φτωχοί, άνδρες και γυναίκες, κάθε φυλή και κάθε έθνος, υπάρχουν πρώην σατανιστές, πρώην ναρκομανείς, πρώην εγκληματίες, πρώην θρησκευόμενοι, πρώην αξιοπρεπείς πολίτες, πρώην άθεοι και πολλοί άλλοι χαρακτηρισμοί ανθρώπων. Όλοι

αυτοί ανήκαν στην κατηγορία του «αμετανόητου» ληστή, αλλά κάποτε το Πνεύμα του Θεού τους άγγιξε και ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του Κυρίου και άλλαξαν στρατόπεδο και βρέθηκαν στην κατηγορία του «μετανοημένου» ληστή.

Η ιστορία που θα αναφέρουμε παρακάτω αφορά έναν άνθρωπο που ήταν έξυπνος, πλούσιος, μορφωμένος (πτυχιούχος Πανεπιστημίου), με λαμπρή στρατιωτική καριέρα (αξιωματικός της Πολεμικής Αεροπορίας), με όμορφη οικογένεια και πάνω απ' όλα θρησκευόμενος. Όλα τα είχε, αλλά τον Ιησού Χριστό δεν είχε στη ζωή του, μέχρι που Τον συνάντησε προσωπικά και η ζωή του πήρε αληθινό νόημα.

Η αφήγηση ανήκει στον ίδιο, που σήμερα είναι εκτός υπηρεσίας, λόγω αποστρατείας και η μαρτυρία του δόθηκε στις **3 Νοεμβρίου 1990** στη φιλολογική αίθουσα «ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ» σε κάποια πνευματική εκδήλωση:

➔..... Ονομάζομαι **Τάκης Καραθανάσης**. Είμαι ένας από τους πιο ευτυχισμένους ανθρώπους στον κόσμο. Είμαι παντρεμένος και έχω δύο κόρες. Χαίρομαι για την ευκαιρία που μου δίνεται να συμμεριστώ μαζί σας ότι **«η χριστιανική πίστη σαν τρόπος ζωής στον αιώνα μας έγινε και είναι πραγματικότητα στη ζωή μου»**.

Από μικρός έμαθα από την οικογένειά μου να πηγαίνω στην εκκλησία, όπου βοηθούσα τον παπά στο ιερό. Για 50 ολόκληρα χρόνια ζούσα σαν «καλός χριστιανός», αλλά δεν θυμάμαι κανέναν από το περιβάλλον μου να μου μίλησε για τον Ιησού Χριστό, ότι θα μπορούσα να έχω μαζί Του μια προσωπική σχέση. Αυτό που μου έχει μείνει χαραγμένο στη μνήμη είναι ότι, εάν κάποιο παιδάκι κατά την ώρα του φαγητού πνιγόταν, άκουγα τη φράση «Χριστός παιδάκι μου!!!».

Τελείωσα το Γυμνάσιο και έδωσα εξετάσεις στην Πολεμική Αεροπορία. Άρχισα την καριέρα μου σαν **υπαξιωματικός** στο Οικονομικό Σώμα. Ταυτόχρονα φοιτούσα στην Πάντειο και σαν πτυχιούχος έδωσα εξετάσεις και έγινα **αξιωματικός** πάλι στο Οικονομικό Σώμα. Έτσι η σταδιοδρομία μου άλλαξε απότομα και ξεχώρισα από τη σειρά μου. Πήγα για εκπαίδευση **4** φορές στο εξωτερικό, υπηρέτησα τον περισσότερο χρόνο της υπηρεσίας μου σε επιτελικές θέσεις, υ-

πηρέτησα ως διοικητής στις **2** μονάδες που είχαμε σαν Οικονομικοί και έφθασα στο βαθμό του Σμήναρχου.

Έδινα ιδιαίτερη σημασία στη δουλειά μου και την αγαπούσα πάρα πολύ, που έφτασα σε σημείο να παραμελώ και την οικογένειά μου. Για την προσφορά μου η Πολεμική Αεροπορία με τίμησε με **4** ηθικές αμοιβές. Έτσι έφτασα στην κορυφή της καριέρας μου και όλα έδειχναν τη συνέχεια της λαμπρής μου πορείας, εάν συνέχιζα. Και τότε ΑΠΟΤΟΜΑ όλα γκρεμίστηκαν, σαν να έγινε κάποιος σεισμός και το οικοδόμημα επάνω στο οποίο είχα στηρίξει τον εαυτό μου και τις δυνάμεις μου, σαν χάρτινο έπεσε κάτω.

Ενώ είχε γίνει δεκτή η αίτηση παραίτησης, που είχα υποβάλει το έτος **1986** και θα αποστρατευόμουν με το βαθμό του Ταξίαρχου σε ηλικία 49 ετών, έξω από κάθε λογική όλα άλλαξαν και για δύο χρόνια ταλαιπωρήθηκα τόσο, που νοσηλεύτηκα δύο φορές στο νοσοκομείο. Τελικά αποστρατεύτηκα μετά από δύο χρόνια, το έτος **1988**, με το βαθμό του Σμήναρχου.

Τότε έκανα κάτι ασυνήθιστο για μένα. Σήκωσα το κεφάλι μου στον ουρανό και παραπονέθηκα στον Θεό, λέγοντας: **«Θεέ μου είσαι άδικος, γιατί ξέρεις πόσο κουράστηκα για να φτάσω μέχρι εδώ...»**. Πίστευα ότι κάτι είχα πετύχει με τις δυνάμεις μου, έχοντας παραμερίσει τον Θεό από την προσωπική μου ζωή. Πόση άγνοια και εγωϊσμός με διέκρινε. Πίστευα ότι ο άνθρωπος τα κάνει όλα από μόνος του. Ο Θεός όμως που είναι γεμάτος έλεος και αγάπη για τον καθένα μας προσωπικά, άκουσε την κραυγή μου. Σε λίγες ημέρες, στις **31.10.1987**, ήρθε στο σπίτι ένας συνάδελφος και οικογενειακός φίλος. Στην πρόνοια του Θεού ήταν και η γυναίκα μου στο σπίτι. Την περίοδο εκείνη ήμουν στα πρόθυρα μιας μόνιμης μελαγχολίας και μιας ψυχικής κατάπτωσης.

Ο συνάδελφος με ρώτησε για τη δουλειά μου και του άνοιξα την πικραμένη μου καρδιά και του είπα όσα μου συνέβαιναν. **Μου εξήγησε ότι για την ταλαιπωρία μου φταίω εγώ και όχι ο Θεός, γιατί Αυτός είναι ΔΙΚΑΙΟΣ** και με ρώτησε πως προσευχόμουν. Ύστερα μου διάβασε ένα κομμάτι από το Ευαγγέλιο του Ιωάννη, που ήταν λόγια του Ιησού Χριστού: **«Εγώ είμαι η ΟΛΘΣ, και η Α-**

ΛΗΘΕΙΑ και η ΖΩΗ. Κανείς δεν πηγαίνει μπροστά στον Πατέρα, εκτός εάν περάσει από Μένα» (Ιωάννης ΙΔ/14:6). Μου εξήγησε ότι υπάρχει ΚΑΠΟΙΟΣ που θα με έφερνε σε αληθινή επικοινωνία με τον δίκαιο Θεό. Αυτός ο κάποιος δεν ήταν ο οποιοσδήποτε άνθρωπος, αλλά ήταν ο μόνος που θα μπορούσε να το κάνει, γιατί τον είχε στείλει ο ίδιος ο Θεός γι' αυτό το σκοπό και ήταν ο Κύριος ΙΗΣΟΥΣ. Μου διάβασε: **«Διότι ΕΝΑΣ είναι ο Θεός και ΕΝΑΣ Ο ΜΕΣΙΤΗΣ μεταξύ Θεού και ανθρώπων, άνθρωπος ΧΡΙΣΤΟΣ ΙΗΣΟΥΣ, που πρόσφερε τη ζωή του, για χάρη όλων μας»** (Α' Τιμόθεου Β/2:5). Αυτά τα λόγια σφράγισαν τη μετέπειτα ζωή μου.

Αμέσως κάτι έγινε μέσα μου και το μυαλό μου «άνοιξε» πνευματικά. Τα αυτιά μου «άκουγαν» και τα μάτια μου «έβλεπαν». Έβλεπα πλέον το λάθος μου. Ήμουν **50** ετών και ποτέ δεν είχα προσευχηθεί στον Ιησού Χριστό. Πίστευα, όπως όλος ο κόσμος, ότι ο Χριστός σταυρώθηκε, **αλλά κανείς δεν μου είπε ότι σταυρώθηκε ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ**, ότι δηλαδή πήρε τη δική μου θέση. Αυτό το άκουγα για πρώτη φορά, παρ' όλο που για τόσα χρόνια εκτελούσα ευσυνείδητα τα θρησκευτικά μου καθήκοντα.

Το ερέθισμα που ήταν καταλύτης για να ψάξω να βρω την αλήθεια ήταν τα λόγια της Γραφής που προτρέπει τους πιστούς να **«προσδοκούν ΑΝΑΣΤΑΣΗ νεκρών»**. Συνειδητοποίησα ότι, εγώ ο καλός χριστιανός, αυτό δεν το πίστευα. Σε σχετική συζήτηση με το φίλο μου, με την εξουσία που του δίνει ο Λόγος του Θεού με «κεραυνοβόλησε» κοιτώντας κατευθείαν στα μάτια και λέγοντά μου: **«Ποιος είσαι ΕΣΥ, που έχεις διαφορετική γνώμη από το ΛΟΓΟ του Θεού;»**. Τότε, σαν κινηματογραφική ταινία πέρασε η ζωή μου με αστραπιαία ταχύτητα από μπροστά μου. Ψιθύρισα απογοητευμένος στον εαυτό μου: **«Αλήθεια ΠΟΙΟΣ ΕΙΣΑΙ; Δεν βλέπεις που σε έφτασαν; Τώρα, μόνον ο Θεός μπορεί να επέμβει... αλλά πού είναι;»**. Ο συνάδελφος, χωρίς να γνωρίζει τις σκέψεις μου, είπε: «Τώρα που θα φύγω, προσευχήσου σύμφωνα με τον Λόγο του Θεού. Πες με απλά λόγια: Κύριε Ιησού, σού ζητάω να μάθω την ΑΛΗΘΕΙΑ!!!».

Όταν έφυγε, μ' έβαλε σ' ένα δίλημμα και στην ευθύνη να ψάξω για να βρω την αλήθεια ή να αδιαφορήσω. Το ίδιο βράδυ ήρθαν σπίτι μας τρία φιλικά ζευγάρια και τους είπαμε με τη γυναίκα μου

τους προβληματισμούς μας, μετά τη συζήτηση με το φίλο μου, που για μένα ήταν σταθμός και ορόσημο. Η αντίδρασή τους ήταν ομόφωνη: **«Μην το πιστεύεις, είναι αιρετικός, είναι Ιεχωβάς! Τι ευαγγέλιο σου λέει, γιατί εμείς δεν είμαστε χριστιανοί;»**. Τίποτα το ενθαρρυντικό, αλλά τα λόγια τους, δεν με πτόησαν. Θυμήθηκα ότι ο Ιησούς είπε ότι **«Εγώ είμαι η ΑΛΗΘΕΙΑ»** και εφόσον Αυτός είναι η «αλήθεια», αποφάσισα να ψάξω για την αλήθεια και διαχώρισα τη θέση μου. Έτσι πήρα την απόφαση να προσευχηθώ, αλλά πρόσθεσα και κάτι δικό μου. Είπα: **«Χριστέ μου, θέλω να μάθω την ΑΛΗΘΕΙΑ, όσο και αν μου κοστίζει αυτό...»** Άρχισα να διαβάζω τον Λόγο του Θεού, που μέχρι τότε δεν το διάβαζα. Τα πράγματα άρχισαν να αλλάζουν και σε μένα και στην οικογένειά μου. Πριν ακόμα εγώ σκεφτώ κάτι, έπαιρνα τις απαντήσεις από τον Θεό. **Ήταν ζωντανός και αληθινός**. Ανακάλυπτα συνέχεια ότι για όλα εγώ έφταιγα και όχι ο Θεός, τον οποίο είχα βγάλει έξω από τη ζωή μου. Ένιωθα πλέον ηρεμία και γαλήνη και είχα μια δίψα να μάθω αυτά που για χρόνια είχα χάσει.

Παρά τη νέα μου σχέση που άρχισα να αποκτώ με τον Θεό, μετά από τρεις μήνες, στις **31.12.1987**, παραμονή πρωτοχρονιάς, ένα καινούργιο πρόβλημα συγκλονίζει και πάλι την ηρεμία μου. Ένας καλός παιδικός μου φίλος με έφερε σε τέτοια απόγνωση, που έπρεπε ή να τον σκοτώσω ή να αυτοκτονήσω, έτσι πίστευα. Ενώ άλλοι γιόρταζαν με τους γνωστούς τρόπους στη Χώρα μας τον ερχομό του νέου έτους 1988, εγώ γονάτισα, ύψωσα τη φωνή μου και με κατεβασμένο το κεφάλι είπα: **«Χριστέ μου για ό,τι έφταιξα ΣΥΓΧΩΡΗΣΕ με και τιμώρησε εμένα. Η οικογένειά μου, δεν φταίει σε τίποτα, εγώ φταίω για όλα!!»**. Η πρωτοχρονιά του **1988** ήταν για μένα μια «αληθινή πνευματική πρωτοχρονιά», ήταν μια καινούρια ημέρα.

Ο Κύριος Ιησούς μου απάντησε στην προσευχή μου και με τη βοήθεια του αγίου Πνεύματός Του με βοήθησε να ξεπεράσω το σοβαρό για μένα πρόβλημα και να λυθεί με ευλογημένο τρόπο. Αυτός, μου πήρε το άγχος, την πικρία και το μίσος. Άρχισε να με την ειρήνη Του, τη χαρά Του και την αγάπη Του προς όλους, ακόμα και σ' αυτούς με έβλαψαν, τους οποίους με τη χάρη Του τους συγχώρεσα και προσεύχομαι γι' αυτούς να ελευθερωθούν από τους εαυτούς

τους και να ζητήσουν από τον Θεό να κυβερνήσει τη ζωή τους. Δοξάζω τον Κύριο Ιησού για ότι έκανε στη ζωή μου και στην οικογένειά μου, αφού όλοι μας τώρα διαβάζουμε τον Λόγο Του και Τον ακλουθούμε. Πιο πολύ Τον δοξάζω και Τον ευχαριστώ γιατί, περνώντας απ' αυτές τις δύσκολες στιγμές Τον ζήτησα και με δέχτηκε στην ποιμνη Του, σύμφωνα με την υπόσχεσή του: «*Όσοι με ζητήσουν θα με βρουν*» (βλ. Παροιμίες Η/8:17, Ιερεμίας ΚΘ/29:13).

Θέλω να Τον ευχαριστήσω για ό,τι είμαι σήμερα. Με έκανε ένα καινούριο κτίσμα με τη **θεραπεία της ψυχής μου** και με την **θεραπεία του σώματός μου**, γιατί έπασχα από χαμηλή πίεση και για εννέα χρόνια έπαιρνα φάρμακα. Ο Λόγος του Θεού ασκεί μια ευεργετική επίδραση επάνω και μας υπόσχεται ότι δίνει θεραπεία στο σώμα μας. Αυτό έγινε για μένα μια πραγματικότητα. **Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ Ιησούς** έγινε για μένα μια ζωντανή πραγματικότητα, έγινε ο **ΖΩΝΤΑΝΟΣ Ιησούς**. Επιβεβαιώθηκε ο Λόγος Του που λέγει: «*Ο Ιησούς Χριστός είναι Ο ΙΔΙΟΣ χθες και σήμερα και εις τους αιώνες*» (Εβραίους ΙΓ/13:8). Το σκοτάδι που είχα, άρχισε να γίνεται φως, η απόγοητεύσε να γίνεται ελπίδα. Άλλαξε η τυπική κατ' όνομα χριστιανική ζωή μου σε μια πνευματική και νικηφόρα ζωή. Ο Ιησούς έγινε ο προσωπικός μου σωτήρας και οδηγός στην καθημερινή ζωή μου.

Τώρα γνωρίζω πλέον ότι δεν είμαι μόνος. Ο παράκλητος, το άγιο Πνεύμα Του που υποσχέθηκε ο Ιησούς να μας στείλει, κατοικεί μέσα μου και με βοηθάει να αντιμετωπίζω όλα τα προβλήματά μου. Κάθε μέρα με διορθώνει και μου δίνει δύναμη να Τον ομολογώ, όπως κάνω και σήμερα, σε σένα που ακούς ή διαβάζεις αυτά λόγια. Με όλη τη καρδιά μου λέω: «*Ας είναι ευλογημένο το όνομα του Κυρίου από τώρα και έως τους αιώνες*» και ψάλλω σαν τον ψαλμωδό Δαβίδ «*Ευλόγει η ψυχή μου τον Κύριο για όλες τις ευεργεσίες Του, που με συγχώρησε από τις αμαρτίες μου και με θεράπευσε από κάθε ασθένειά μου...*» Εύχομαι όσοι ακόμα δεν έχουν προσωπική σχέση με τον Ιησού Χριστό να Τον ζητήσετε και αυτό θα γίνει μια πραγματικότητα στη ζωή σας. Ο Κύριος να σας ευλογεί πάντα. Η χαρά και η ειρήνη Του να είναι σε σας και στις οικογένειές σας .... ←

... / / / ...

Η Αγία Γραφή, μας αποκαλύπτει ότι ο Ιησούς Χριστός πέρασε όλη τη ζωή Του, όταν βρισκόταν στη Γη «*ευεργετώντας και θεραπεύοντας όλους όσους καταδυναστεύονταν από τον Διάβολο*» (Πράξεις Ι'/10:38), ο οποίος με κάθε τρόπο προσπαθεί να καταστρέψει τον άνθρωπο και ο πιο προσφιλής του είναι να προκαλεί ασθένειες και μετά να ρίχνει το φταίξιμο στον Θεό. **Αυτή ακριβώς όμως ήταν όμως και η αποστολή του Ιησού: ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΕΙ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ.** Ο Ιησούς συνέχεια θεράπευε τους ανθρώπους από κάθε αρρώστια, σωματική και ψυχική. Χωλοί, κουτσοί, τυφλοί, παράλυτοι και λεπροί, όταν συναντούσαν τον Ιησού, έπαιρναν θεραπεία. Άνθρωποι γεμάτοι από ακάθαρτα πονηρά πνεύματα (δαιμονιζόμενοι) ελευθερώνονταν. Νεκροί ανασταίνονταν. Καμία δύναμη του εχθρού δεν μπορούσε να αντισταθεί στη δύναμη της αγάπης του Θεού, που φανερωνόταν διά μέσου του Υιού Του, του Κυρίου Ιησού.

Όταν αναλήφθηκε, το έργο Του το συνέχισαν οι μαθητές Του, οι μαθητές των μαθητών Του και ο καθένας που Τον εκζητούσε προσωπικό σωτήρα στη ζωή του. Ο ίδιος είχε δώσει την υπόσχεση, σ' αυτούς που θα πίστευαν στο όνομα Του, ότι «*...και σεις θα κάνετε μεγαλύτερα έργα από αυτά που Εγώ κάνω*» Είναι θαυμαστό!! Σε όλους τους αιώνες και σε όλες τις εποχές φανερωνόταν η δύναμη του ένδοξου Ιησού, δια μέσου των πιστών Του και οι άνθρωποι έβρισκαν σωτηρία της ψυχής τους, θεραπεία από τις αρρώστιες τους και ελευθερία από τις πονηρές δυνάμεις. Ο αναστημένος Ιησούς Χριστός μπήκε μέσα στην ανθρώπινη ιστορία και ο άνθρωπος βρήκε λύση στα προβλήματά του.

Η διακήρυξη της Βίβλου είναι ότι ο Ιησούς Χριστός «*είναι ο ΙΔΙΟΣ, και χθες, και σήμερα και στους αιώνες*» (Εβραίους ΙΓ/13:8). Σήμερα, πρώτες δεκαετίες του 21^{ου} αιώνα ο Κύριος Ιησούς σώζει, θεραπεύει και ελευθερώνει. Αυτός δεν άλλαξε, η αγάπη Του είναι ή ίδια και αναλλοίωτη. Η πρόσκλησή Του είναι η ίδια: «*Ελάτε σε ΜΕ-*

ΝΑ όλοι οι κουρασμένοι και οι φορτωμένοι και Εγώ θα σας ξεκουράσω» (Ματθαίος ΙΑ/11:28). Εκατοντάδες άνθρωποι απ' όλο τον κόσμο δίνουν τη μαρτυρία τους πως ο Ιησούς τους θεράπευσε. Μια τέτοια περίπτωση θα αναφέρουμε παρακάτω, που συνέβηκε σε κάποια επαρχιακή πόλη της Κίνας, όπου παράλυτη απέκτησε την τέλεια σωματική της υγεία. Στο επόμενο κεφάλαιο θα αναφέρουμε μια άλλη περίπτωση Ελληνίδας, που θεραπεύτηκε από καρκίνο. Εάν και εσύ, αγαπητέ αναγνώστη, ζητήσεις με απλά λόγια από τον Κύριο Ιησού να σε θεραπεύσει και να σε ελευθερώσει από οποιοδήποτε πρόβλημά σου, θα το κάνει. Είναι πιστός να εκτελεί και τις υποσχέσεις Του. Επάνω στο σταυρό του Γολγοθά πήρε και τις αμαρτίες σου και τις αρρώστιες σου, πήρε όλα τα προβλήματά σου.

➔..... Η οικογένεια Ζου, ζούσε στην επαρχία Σάανξι της Κίνας, σε μια περιοχή που φημιζόταν για τα απότομα βουνά της. Ήταν μια οικογένεια με οικονομική άνεση για τα δεδομένα της Κίνας. Οι δύο γονείς της Ζου Αν ένιωθαν μεγάλη χαρά για την κόρη τους, που την απέκτησαν μετά από προσπάθειες 10 ετών, γιατί πίστευαν ότι θα έφευγαν από τη ζωή αυτή, χωρίς να αφήσουν απογόνους. Άναβαν κεριά και λάτρευαν όλους τους θεούς της θρησκείας τους και πίστευαν ότι οι προσευχές τους απαντήθηκαν.

Η χαρά τους όμως δεν κράτησε για πολύ. Η Ζου Αν, όταν ήταν σε ηλικία 12 ετών, παρουσίασε σοβαρό πρόβλημα υγείας. Τα πόδια της άρχισαν να πρήζονται και την πονούσαν πολύ, ώσπου παρέλυσαν τελείως. Είχε πλέον την απόλυτη φροντίδα των γονιών της, γιατί η ίδια δεν μπορούσε κάνει τίποτε από μόνη της, ούτε να ντυθεί, ούτε να περπατήσει, ούτε να πάει στην τουαλέτα. Την πήγαν σε γιατρούς, ξόδεψαν όλες τους τις οικονομίες, αλλά θεραπεία καμιά. Την πήγαν και σε γιατρούς της θρησκείας τους (μαγογιατρούς), αλλά πάλι δεν υπήρξε αποτέλεσμα.

Ξοδεύοντας όλα τα χρήματά τους για τη θεραπεία της κόρης τους η οικογένεια της Ζου Αν ζούσε σε μεγάλη στέρηση. Στο νοσοκομείο μια πόλης που είχαν πάει, ο γιατρός τους είπε ότι το καλύτερο που μπορούσαν να κάνουν για την περίπτωση της ήταν να ακρωτηριάσουν και στα δύο πόδια της και να της βάλουν ψεύτικα,

για να συνηθίσει από τώρα που είναι μικρή, να τα χρησιμοποιεί. Όταν η μικρή Ζου Αν άκουσε έμαθε την τραγική είδηση, άρχισε να κλαίει και να φωνάζει, λέγοντας ότι προτιμάει να είναι παράλυτη σε όλη της τη ζωή, παρά να μην έχει πόδια. Έλεγε: «Όταν κάθομαι, κανείς δεν καταλαβαίνει ότι τα πόδια μου είναι παράλυτα, ενώ τα ψεύτικα θα τα καταλαβαίνουν και κανείς δεν θα με πλησιάζει» και έτσι οι γονείς της υποχώρησαν και επέστρεψαν όλοι μαζί στο χωριό.

Κάποιοι συγγενής τους είχε πάει σε μια κατ' οίκον χριστιανική συγκέντρωση (εκκλησία) και εκεί άκουσε να μιλούν για την αγάπη του Ιησού και στο τέλος προσευχήθηκαν για θεραπεία των ασθενών. Είδε με τα μάτια του τη θεραπεία ενός αρρώστου. Κατάπληκτος από τη δύναμη του Θεού, παρεκάλεσε τους υπεύθυνους της εκκλησίας να πάνε στο χωριό για να προσευχηθούν για τη θεραπεία της Ζου Αν. Μετά από μερικές ημέρες το ταξίδι αυτό πραγματοποιήθηκε. Πήγαν στο χωριό, στο σπίτι της οικογένειας που είχε την παράλυτη κόρη και είπαν προς τους γονείς ότι ήρθαν να τους μιλήσουν για τον Ιησού και για τη θαυμαστή δύναμη της αγάπης Του, που μπορεί να σηκώσει και να τους ελευθερώσει από το βάρος που τώρα σηκώνουν.

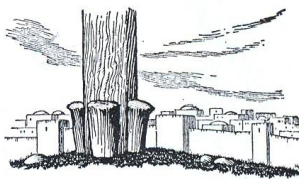
Η μητέρα της Ζου Αν είπε προς τους επισκέπτες της: «Έχουμε μια κόρη, που τώρα είναι 20 χρονών. Από τα 12 χρόνια της είναι παράλυτη και κανένας δεν μπορεί να μας βοηθήσει, ούτε οι καλύτεροι γιατροί, ούτε και οι μάγοι της θρησκείας μας. Τι άλλο μπορούμε να κάνουμε; Χρήματα άλλα δεν έχουμε, μόνο χρέη έχουμε». Ένας από αυτούς κοίταξε γύρω του και είδε το σπίτι να είναι γεμάτο από είδωλα, από πάρα πολλά είδωλα και είπε: «**Οι θεοί σας, μπόρεσαν να σας βοηθήσουν;**». Η απάντηση ήταν αρνητική και δόθηκε με δισταγμό και φόβο, μήπως οι θεοί το θεωρήσουν αυτό σαν βλασφημία. Τότε, αυτός της είπε: «**Εμείς πιστεύουμε σ' έναν Θεό που δημιούργησε τα πάντα, δημιούργησε τον ουρανό και τη γη, δημιούργησε και τα δένδρα από τους κορμούς των οποίων φτιάχτηκαν αυτά τα είδωλα που εσείς λατρεύετε. Για τον Θεό δεν υπάρχει τίποτα το αδύνατο...**»

Καθώς οι άνθρωποι του Θεού μιλούσαν, οι Ζου άρχισαν να καταλαβαίνουν και πίστευαν περισσότερο στο ευαγγέλιο. Σκέφτη-

καν πόσο ανόητοι ήταν να πιστεύουν σε άψυχα είδωλα, που δεν είχαν καμιά δύναμη να τους βοηθήσουν. Τι ανακούφιση ήταν γι' αυτούς να γνωρίσουν το Δημιουργό του σύμπαντος, που Αυτός ξέρει τι θα κάνει για την κόρη τους.

Όπως προσεύχονταν όλοι μαζί στο σπίτι, η Ζου Αν στάθηκε στα πόδια της και άρχισε να περπατάει. Όλοι ξαφνιάστηκαν, γιατί ακόμα δεν είχαν προσευχηθεί ειδικά για την θεραπεία της. Οι Ζου βλέποντας την κόρη τους να χοροπηδά από ευτυχία, δόξασαν με μεγαλύτερη πίστη τον Θεό. Την επόμενη ημέρα η Ζου Αν έκανε τον γύρω του χωριού, ομολογώντας στους συγχωριανούς της ότι το θαύμα το έκανε το έκανε ο Ιησούς Χριστός, που βοηθά όλους τους αδύνατους και πονεμένους. Παράλληλα τους προσκαλούσε και στο σπίτι της, όπου κάποιος άνθρωπος του Θεού θα τους έλεγε περισσότερα για τον Ιησού και για τον αληθινό και ζωντανό Θεό.

Η συγκέντρωση στο σπίτι της οικογένειας Ζου ήταν μεγάλη. Πολλοί πίστεψαν στο μήνυμα του ευαγγελίου του Ιησού και Τον γνώρισαν σαν προσωπικό τους σωτήρα. Οι υπεύθυνοι της εκκλησίας έμειναν στο χωριό για ένα χρονικό διάστημα, διδάσκοντας τους κατοίκους από τον Λόγο του Θεού. Όταν έφυγαν, για να γυρίσουν στη δική τους περιοχή, η Ζου Αν τους παρακάλεσε να την πάρουν μαζί για να υπηρετήσει τον Κύριο. Αυτοί την δέχτηκαν με χαρά και η ομολογία της που γινόταν σε διάφορες συναθροίσεις ήταν μια ευλογία γι' αυτούς που την άκουγαν. Πλήθη μαζεύονταν για να δουν την παράλυτη που είναι που είναι απόλυτα υγιής. Το όνομα του Κυρίου Ιησού δοξαζόταν .... ←

→..... Ονομάζομαι **Ελισάβετ** και γεννήθηκα στην Καβάλα. Το έτος **1927**, όταν ήμουν τριών χρόνων έχασα τη μητέρα μου. Ο πατέρας μου ξαναπαντρεύτηκε και η ζωή μου με τη νέα μου μητέρα έγινε πολύ δύσκολη. Από **9** ετών δούλευα σαν υπηρέτρια, χωρίς να γνωρίζω τι σημαίνει παιχνίδι ή ξεκούραση. Πήγαινα στα χωράφια και δούλευα στα καπνομάζαγα της εποχής εκείνης. Τα πράγματα χειροτέρευαν πάρα πολύ για μένα όταν ήρθαν οι Γερμανοί στην Ελλάδα και ο πατέρας μου έφυγε για τη Γερμανία για να δουλέψει.

Ευχαριστώ όμως τον Θεό, που ήταν πάντοτε μαζί μου έστω και εγώ αν δεν το γνώριζα συνειδητά. Μου χάρισε έναν πολύ καλό σύζυγο, με τον οποίο ζήσαμε στην Καβάλα περίπου ένα χρόνο. Μετά τον πόλεμο, το Σεπτέμβριο του **1944** φύγαμε για τη Βουλγαρία. Ήρθε όμως μια μεγάλη δοκιμασία στη ζωή μου. Το έτος **1958**, σε ηλικία 34 χρόνων, αρρώστησα από καρκίνο.

Η διάγνωση του νοσοκομείου δεν άφηνε καμιά ελπίδα θεραπείας. Ήταν τόσο προχωρημένη η κατάστασή μου, που δεν χρειαζόταν ούτε εγχείριση να γίνει. Άρχισα να αδυνατίζω και είχα χάσει αρκετά κιλά. Οι πόνοι μου ήταν αφόρητοι, τραβούσα τα μαλλιά μου και δάγκωνα τα χέρια μου. Εφόσον δεν υπήρχε τίποτε άλλο να μου προσφέρουν στο νοσοκομείο, με έδιωξαν για να πάω σπίτι και να πεθάνω εκεί. Οι συγγενείς μου είχαν ετοιμάσει και τα ρούχα της κηδείας μου.

Κάποια ημέρα ήρθε στο σπίτι μία γειτόνισσα και μου είπε για κάποιο κοινό γνωστό μας, που ενώ ήταν για 22 χρόνια παράλυτος, θεραπεύτηκε μετά από προσευχή που έκαναν μερικοί άνθρωποι που πίστευαν ότι ο Θεός κάνει θαύματα και σήμερα στον 20^ο αιώνα και θεραπεύει. Μέσα μου μπήκε μια ελπίδα. Κάλεσα και εγώ αυτούς τους ανθρώπους στο σπίτι μου. Όπως όλοι πίστευα γενικά ότι υπάρχει Θεός και αιώνια ζωή, αλλά μου ήταν δύσκολο να πιστέψω ότι θεραπεύει και σήμερα. Κανείς δεν μου είχε πει κάτι τέτοιο.

Οι άνθρωποι αυτοί, με χαρά ήρθαν στο σπίτι μου και μου δώρισαν ένα Ευαγγέλιο για να μάθω τον Λόγο του Θεού. Καθώς άρχισα να τον μελετώ και να προσεύχομαι, η πίστη συνέχισα να μεγαλώνει μέσα μου και παρ' όλο που με τα φυσικά μου μάτια έβλεπα την υγεία μου να χειροτερεύει, εγώ πίστευα ότι ο Κύριος Ιησούς με είχε ήδη θεραπεύσει. **Αυτή η πίστη έγινε και πραγματικότητα.** Μετά από λίγες ημέρες σηκώθηκα από το κρεβάτι που ήμουν κατάκοιτη, άρχισα να τρώω με όρεξη και να κάνω διάφορες δουλειές στο σπίτι.

Όταν ο άνδρας μου γύρισε από τη δουλειά του και με είδε όρθια δεν πίστευε στα μάτια του. Αρχίσαμε μαζί να χαιρόμαστε και να δοξάζουμε τον Θεό. Πιο πολύ όμως χαίρομαι που ο Κύριος με συγχώρεσε από τις αμαρτίες μου, με καθάρισε με το δικό Του άγιο αίμα, όπως και τον άνδρα μου και έγραψε τα ονόματά μας στο βιβλίο της ζωής. Είμαστε αναγεννημένα παιδιά δικά Του. Τι ευλογία θαυμαστή στη ζωή μας. Είμαστε μέλη της αληθινής εκκλησίας Του.

Καθώς συνέχιζα να διαβάζω τον Λόγο Του, είδα ότι ο Θεός δεν **αναγεννά** **μόνον το πνεύμα μας** και μας δίνει μια καινούργια πνευματική φύση, αλλά **μας βαπτίζει και με το δικό Του Πνεύμα**, όπως ακριβώς συνέβηκε για πρώτη φορά με τους 120 που ήταν συγκεντρωμένοι στο ανώγειο την Πεντηκοστή και όπως συνέβηκε στη συνέχεια με όλη την πρώτη εκκλησία όπως διαβάζουμε στο βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων (βλ. Πράξεις Α/1:14-15, Β/2:1-4, κλπ).

Ενώ προσευχόμουν και ζητούσα να με βαπτίσει με το άγιο Πνεύμα Του, άκουσα μια φωνή να μου λέει: «**Πρέπει να ζητήσεις συγγνώμη από τη γειτόνισσά σου!!**». Ναι, υπήρχε κάποιο πρόβλημα που έπρεπε να τακτοποιηθεί για να γίνει ευπρόσδεκτο το αίτημά μου. Ζήτησα από τον Κύριο δύναμη και πήγα στη γειτόνισσα να της ζητήσω συγγνώμη και να λυθεί κάθε παρεξήγηση που υπήρχε ανάμεσά μας. Το περιστατικό αυτό έγινε ημέρα Δευτέρα. Την επόμενη ημέρα Τρίτη, αμέσως μόλις γονάτισα και άρχισα να προσεύχομαι ένας χείμαρρος δοξολογίας σε ξένες γλώσσες άρχισε να βγαίνει από μέσα μου, όπως συνέβηκε με τους αποστόλους την ημέρα της Πεντηκοστής.

Ευχαριστώ τον Κύριο Ιησού Χριστός, γιατί είναι ο ίδιος χθες, σήμερα και πάντοτε. Αυτός ενεργεί και σήμερα, συγχωρεί αμαρτίες,

θεραπεύει αρρώστιες, δίνει το χρίσμα του αγίου Πνεύματος σε κάθε παιδί Του, που του το ζητάει και καταστρέφει τα έργα του Διαβόλου. Απλά πρέπει εμείς να καθαρίζουμε τις καρδιές από κάθε μολυσμό σάρκας και πνεύματος και φροντίζουμε να αρέσουμε σ' Αυτόν, που είναι η πηγής και της επίγειας και της αιώνιας ζωής .... ←

Ο Λόγος του Θεού μας λέγει ότι «**ο Ιησούς Χριστός είναι ο ίδιος ΧΘΕΣ και ΣΗΜΕΡΟΝ και εις τους ΑΙΩΝΑΣ**» (Εβραίους ΙΓ/13:8), γι' αυτό σώζει, βαπτίζει με το Πνεύμα Του, θεραπεύει από ασθένειες και ελευθερώνει από πονηρές δυνάμεις, τον καθένα που **σήμερα** θα Τον επικαλεσθεί στο οποιοδήποτε πρόβλημά του (βλ. Πράξεις Δ/4:12, Ρωμαίους Ι' /10:13, Κολοσσαείς Γ/3:17, κλπ.). Στις ημέρες μας (21^{ος} αιώνας) ο Ιησούς ενεργεί δυνάμεις θεραπείας και θαυμάτων σε όλα τα μέρη τη Γης, δια μέσου των πιστών που ζουν άγια και καθαρή ζωή και είναι γεμάτοι από το χρίσμα της παρουσίας Του. Να γνωρίζεις ότι **ο Ιησούς Χριστός ΣΕ ΑΓΑΠΑ και θέλει να μην υποφέρεις. Ζήτησέ Του ΤΩΡΑ να σε θεραπεύσει από οποιοδήποτε πρόβλημα υγείας έχεις και θα το κάνει, γιατί είναι υπόσχεσή Του.**

Πίστεψε ότι ο Ιησούς σταυρώθηκε προσωπικά **για σένα**, πήρε τη θέση τη δική σου στο σταυρό του Γολγοθά. Πήρε τις αμαρτίες σου, τις αρρώστιες σου και τις θλίψεις σου. Πλήρωσε Αυτός με το δικό Του αίμα, ενώπιον του Θεού Πατέρα, το τίμημα των δικών σου αμαρτιών: «**...Ο οποίος ΤΙΣ ΑΜΑΡΤΙΕΣ ΜΑΣ εβάσταξε εις το σώμα Του επί του ξύλου, διά να ζήσωμεν εις την δικαιοσύνη, αποθανόντες ως προς την αμαρτίαν, ΔΙΑ ΤΩΝ ΠΛΗΓΩΝ ΤΟΥ εμείς θεραπευτήκαμε**» (βλ. Πέτρου Β/2:24-25, Ησαΐας ΝΓ/53:4-5).

Στον Ψαλμό ΡΓ/103:3 γράφει «**...τον ΣΥΓΧΩΡΟΥΝΤΑ όλες τις ανομιές σου, τον ΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΑ όλες τις αρρώστιες σου**». Λέγει «όλες», όχι «μερικές». Έχεις καρκίνο, AIDS, αθροϊκικά, παράλυση, νευρικά προβλήματα, δαιμονικές επιρροές, ότι και αν έχεις ζήτησε από τον Κύριο Ιησού να σε θεραπεύσει. Ο Κύριος **θέλει** να σε θεραπεύσει, αλλά ζητάει και το δικό σου **θέλω**, για να ενεργήσει. Εάν λοιπόν έχεις πρόβλημα υγείας, ζήτησέ Του, τώρα, με απλά λόγια να σε θεραπεύσει.

Το πώς ο Θεός επεμβαίνει στη ζωή των ανθρώπων και αλλάζει τις καταστάσεις είναι ένα συγκλονιστικό γεγονός, παρ' όλο που σε αρκετές περιπτώσεις μπορεί να θεωρηθεί σαν «φυσιολογική» εξέλιξη μιας κατάστασης. Άνθρωποι που δεν γνώριζαν ότι υπάρχει ένας και μόνος αληθινός Θεός, που είναι ο δημιουργός του σύμπαντος και της ζωής, γιατί τους είχαν διδάξει από μικρούς να λατρεύουν πολλούς θεούς, ξαφνικά βρέθηκαν αντιμέτωποι με αυτή την αλήθεια. **Ήταν ένα σημαντικό σταυροδρόμι της ζωής τους, έπρεπε να διαλέξουν: Ή να συνεχίσουν να λατρεύουν τις ψεύτικες θεότητες της θρησκείας τους, να λατρεύουν τον Βούδα, την θεά Κάλλι, τον Σίβα, τον Κρίσνα, τον Ήλιο και την Αστάρτη, ή να αλλάξουν σελίδα στη ζωή τους και να δεχτούν τον ένα και αληθινό Θεό που υπάρχει και που φανερώθηκε στον άνθρωπο δια μέσου του κεχρισμένου Του, του Ιησού Χριστού.**

Δεκάδες άνθρωποι, πρώην ινδουιστές, κομφουκιστές, βουδιστές κλπ, ακόμα και πρώην μουσουλμάνοι (που θεωρούνται μονοθεϊστές) ομολόγησαν την πίστη τους στον Ιησού Χριστό. Δεν ήταν εύκολη η απόφαση αυτή, όταν ζούσαν μέσα σε μια κοινωνία, που την αλλαγή τους αυτή θα την θεωρούσε «προδοσία» και το τίμημά της ήταν θάνατος. Αλλά όταν κάποιος γνωρίσει το έξοχο της γνώσης του Ιησού Χριστού και βρεθεί μέσα στην ένδοξη παρουσία Του, ο θάνατος είναι δεν μπορεί να κατισχύσει εναντίον του. Μια τέτοια μαρτυρία ενός πρώην Ινδουίστη θα αναφέρουμε στο κεφάλαιο αυτό. Αφηγείται ο ίδιος:

➔..... Στη χώρα που γεννήθηκα επικρατούσε η ινδουϊστική πίστη. Άρα γεννήθηκα ινδουιστής και θα πέθανα ινδουιστής. Έτσι πίστευα μέχρι που σε κάποιο σταυροδρόμι της ζωής μου βρέθηκα αντιμέτωπος με τον Ιησού Χριστό. Ο πατέρας μου ήταν ιερέας στη θρησκεία μας και ήθελε και ο γιος του να ακολουθήσει την ιερατική πορεία, γι' αυτό και η παιδική μου ηλικία χαρακτηρίζεται από αυστη-

ρότητα, σύμφωνα με την Ινδουϊστική παράδοση. Ήμουν για 12 περίπου χρόνια στο ναό και εκτελούσα όλα όσα ο πατέρας μου με δίδασκε. Στο χωριό με αποκαλούσαν «ο μικρός ιερέας».

Η μητέρα μου λάτρευε με αφοσίωση τον **θεό Ήλιο**. Με είχε επηρεάσει στην πίστη της και την είχα υιοθετήσει και εγώ, αλλά μέχρι που πήγα Γυμνάσιο. Κάποια ημέρα, στο μάθημα της Γεωγραφίας ο δάσκαλος μας εξήγησε ότι ο ήλιος ήταν ένας πλανήτης και σύμφωνα με τα λεξικά «πλανήτης» είναι μια μάζα γης στο διάστημα. Καθώς γυρνούσα στο σπίτι εκείνη την ημέρα, πολλές σκέψεις στριφογύριζαν στο μυαλό μου. Κοίταξα επάνω προς τον ήλιο και για πρώτη φορά κατάλαβα ότι «δεν ήταν θεός». Τότε είπα: «Ήλιε, είσαι απλώς ένα σώμα γης και όχι ο θεός μου. Από τώρα και στο εξής δεν θα σε λατρεύω». Τελειώνοντας αυτά τα λόγια, έκανα μια προσευχή, λέγοντας: **«Κύριε, το γνωρίζω είσαι Αληθινός και ότι υπάρχουν και δημιουργήσες τα πάντα. Κύριε θέλω να Σε γνωρίσω και να Σε λατρέψω μια ημέρα».**

Από εκείνη την ημέρα άρχισα τις αναζητήσεις μου. Άρχισα να μελετώ βουδισμό και μωαμεθανισμό. Όταν ήμουν μικρός άκουγα διάφορες μαρτυρίες από χριστιανούς, αλλά καθώς ήμουν προκατειλημμένος τις απέρριπτα αμέσως. Εάν κάποιος μου έδινε ένα χριστιανικό φυλλάδιο, δεν το πέταγα απλά, αλλά το έκαιγα. Μέσα μου, κάποια δύναμη με έσπρωχνε να μην γνωρίσω τη χριστιανική πίστη και διδασκαλία. Κάποια ημέρα μια ηλικιωμένη χριστιανή γυναίκα, μου ζήτησε να την βοηθήσω να γράψει ένα γράμμα. Όταν τελείωσε να υπαγορεύει, είπε **«Αμήν»**. Όταν τη ρώτησα, τι σημαίνει αυτό, εκείνη έβαλε το χέρι της επάνω στο κεφάλι μου και προσευχήθηκε για μένα. Μου είπε να μην πω τίποτα στον πατέρα μου ότι προσευχήθηκε για μένα και ότι κάποια ημέρα θα καταλάβαινα πολύ καλά τι σημαίνει η λέξη «Αμήν». Πιστεύω ότι η δική μου σωτηρία, που συνέβηκε μερικά χρόνια αργότερα, ήταν αποτέλεσμα αυτής της προσευχής.

Το έτος **1959** έφυγα από τις Ινδίες για τον Καναδά με την πρόθεση να σπουδάσω γιατρός. Έπρεπε να βρω μια εργασία για να αντιμετωπίζω όλα τα έξοδά μου. Βρήκα δουλειά σε κάποια κατασκήνωση, αλλά διαπίστωσα ότι αυτοί που ζουν σε κατασκήνωση

«ζουν» τη ζωή τους, με αποτέλεσμα να γίνω ένας από αυτούς. Έγινα αλκοολικός και έχασα κάθε αξιοπρέπεια και σεβασμό στον εαυτό μου. Καταλαβαίνοντας ότι δεν μπορούσα πλέον να φοιτήσω στο πανεπιστήμιο, με κατέλαβε απόγνωση και απελπισία.

Δύο χρόνια αργότερα σταμάτησα τη δουλειά μου και άλλαξα πόλη. Εκεί συνάντησα τη Νυδία, μια όμορφη κοπέλα από τι Φιλιππίνες που ήταν δασκάλα. Από την πρώτη φορά που συναντηθήκαμε, μέσα μου γνώριζα ότι κάποια μέρα θα γινόταν γυναίκα μου, όπως και έγινε το έτος **1970**. Κατά τη διάρκεια του ταξιδιού του μέλιτος στη Νέα Υόρκη, πήγα για πρώτη φορά στη ζωή μου σε μια Χριστιανική εκκλησία. Εκεί πήρα ένα φυλλάδιο, που έλεγε ότι οι Ινδουϊστές λατρεύουν τις αγελάδες, τους πίθηκους και τους ελέφαντες. Αυτό με έκανε να θυμώσω πολύ.

Όσο περισσότερο κήρυττε ο ποιμένας για ειρήνη και χαρά, τόσο περισσότερο εγώ θύμωνα. Στο τέλος όταν μας χαιρέτησε, του εξέφρασα τα αισθήματά μου. Πολλά ερωτηματικά είχα: Τι έκανε τον ποιμένα και τους άλλους χριστιανούς να πιστεύουν ότι 800 εκατομμύρια στην Ινδία δεν έχουν ειρήνη και χαρά, επειδή δεν γνωρίζουν τον Χριστό; Γιατί οι χριστιανοί, Διαμαρτυρόμενοι και Καθολικοί, μάχονται μεταξύ τους στο Μπέλφαστ της Ιρλανδίας; Δεν πρέπει ο «χριστιανισμός» να είναι η σωστή θρησκεία!

Όταν είπα στον ποιμένα τις αντιρρήσεις μου, αυτός έδειξε μεγάλη σοφία. Δεν άρχισε να συζητά μαζί μου και να αντιλέγει, με αγκάλιασε και μου είπε: «Εάν ήξερα ότι σήμερα θα ερχόσουν εδώ, θα φρόντιζα να μην υπάρχουν αυτά τα φυλλάδια που σε στενοχώρησαν. Θα προσεύχομαι για σένα!». Ένιωθα πολύ μικρός με τα λόγια του. Η αγάπη του Χριστού που είδα μέσα σ' αυτόν τον άνθρωπο μου έκανε πραγματικά μεγάλη εντύπωση. Παρ' όλα αυτά συνέχισα να είμαι θυμωμένος.

Ενώ έφυγα από την κατασκήνωση, συνέχισα να έχω τον ίδιο τρόπο ζωής, παρασύροντας και τη Νυδία στον κατήφορο. Έπινα πιο πολύ, μετά άρχισα να παίρνω χάπια για να κοιμάμαι και τέλος έπαιρνα χάπια για τα νεύρα μου. Άρχισα να κυριεύομαι από μεγάλη θλίψη, καθώς έβλεπα ότι το όνειρό μου να πάω στο πανεπιστήμιο

ήταν πλέον απλησίαστο. Ο γάμος μου με τη Νυδία επίσης υπέφερε, καθώς υπήρχαν μεταξύ μας τεράστιες διαφορές, κυρίως θρησκευτικές, αυτή ήταν «χριστιανή» και εγώ ήμουν ινδουιστής. Δεν μπορούσαμε να συμφωνήσουμε και να έχουμε κάποια κοινή πορεία. Συνέχεια βρισκόμαστε σε ένταση.

Τότε η Νυδία άρχισε να συμπεριφέρεται παράξενα. Έγινε πιο ευχάριστη, δεν θύμωνα πλέον μαζί μου, έστω και αν εγώ γύριζα σπίτι τύφλα στο μεθύσι. Η αλλαγή της ήταν τόσο δραματική και φανερή, που άρχισα να ανησυχώ μήπως την χάσω. Έπρεπε όμως να παραδεχτώ ότι ήταν το καλύτερο πράγμα που θα μπορούσε να συμβεί στη γυναίκα μου. Είχε αφιερώσει τη ζωή της στον Ιησού Χριστό και είχε βαπτισθεί με το άγιο Πνεύμα. Βέβαια αυτά εγώ ακόμα δεν τα καταλάβαινα. Επειδή τώρα ήταν πιο εύκολη η ζωή μαζί της, όταν αυτή πήγαινε εκκλησία, εγώ την ενθάρρυνα να πηγαίνει. Ποτέ μου δεν φαντάστηκα ότι κάποια ημέρα θα πήγαινα και εγώ μαζί της.

Κάποια ημέρα ο ποιμένας της εκκλησίας, στην οποία πήγαινε η Νυδία, ήρθε σπίτι μας και εκεί μου είπε: **«Χαράμ, χρειάζεσαι τον Χριστό στη ζωή σου!»** Αντέδρασα αμέσως: **«Είμαι ινδουιστής και ινδουιστής θα πεθάνω. Είμαι ευτυχισμένος όπως είμαι, δεν χρειάζομαι τον Θεό σου»**. Αυτός επέμενε λέγοντάς μου ότι, εάν γνωρίσω το Χριστό θα είμαι πολύ πιο ευτυχισμένος. Είπα: **«Μην μου κάνει κήρυγμα, δεν ενδιαφέρομαι για τον Κύριό σας, τον Ιησού Χριστό!»**. Δεν μου έκανε κήρυγμα, αλλά με άφησε να δω τον Χριστό στη ζωή του. Γίναμε οι καλύτεροι φίλοι.

Όταν αργότερα με προσκάλεσε στην εκκλησία, αμέσως δέχτηκα. Κάθε Κυριακή πρωί, για δύο μήνες συνέχεια, πήγαινα στην εκκλησία αυτή με τη γυναίκα μου. Κάθε φορά όμως για περίπου μια ώρα με έπαιρνε ο ύπνος, ανεξάρτητα εάν ήμουν ή όχι κουρασμένος. Υπήρχε ακόμα κάτι μέσα μου, που δεν ήθελε να ακούσει για τον Ιησού Χριστό. Μια Κυριακή πρωί, καθώς κοιμόμουν, ξύπνησα ξαφνικά. **Κάποιος στην εκκλησία με φωτεινό πρόσωπο μιλούσε σε μια ξένη γλώσσα**. Όταν τελείωσε και κάθισε, κάποιος άλλος σηκώθηκε και έδωσε την ερμηνεία του μηνύματος που ο πρώτος είχε πει. Το άγιο Πνεύμα έδινε λόγια ενθαρρυντικά στην εκκλησία.

Έμεινα κυριολεκτικά κατάπληκτος. Στον Ινδουισμό είχα δει «θαύματα», όπου οι άνθρωποι περπατούσαν επάνω στη φωτιά, κουβαλώντας και βάρη μεγάλα επάνω τους και γνωρίζα για πνεύματα, δεν ήξερα όμως ότι στο χριστιανισμό υπήρχε ένα «πνεύμα», που έδινε στους ανθρώπους χαρίσματα, προφητεία, θεραπεία και πολλά άλλα θαυμαστά, που έμαθα αργότερα και που για τον Ινδουισμό ήταν τελείως άγνωστα.

Την ίδια εκείνη ημέρα, η γυναίκα του ποιμένα μου έδειξε το 12^ο κεφάλαιο της Α΄ επιστολής προς Κορινθίους του Παύλου, όπου αναφέρονται όλα τα χαρίσματα που το άγιο Πνεύμα του Θεού δίνει στην εκκλησία. Απόρησα, λέγοντας: «**Ποιο άγιο Πνεύμα; Δεν ήξερα ότι έχετε και εσείς ένα πνεύμα, που το θεωρείται άγιο; Εγώ νόμιζα ότι ο Χριστός πέθανε στο σταυρό και τελείωσαν εκεί όλα;**» Από τότε, όταν άκουγα χριστιανούς να μιλούν για το άγιο Πνεύμα του Θεού, έδινα μεγάλη προσοχή στα λόγια τους. Έμαθα ότι η χριστιανική ζωή είναι ένας τρόπος ζωής πολύ διαφορετικός από τους άλλους. Δεν μπορούσα ακόμα να σταματήσω την αρνητική στάση μου απέναντι στο χριστιανισμό. Κάθε φορά που άκουγα κάποιον να λέγει «δόξα», ή «αλληλούια στον Χριστό», ήθελα να τον κτυπήσω στο στόμα για να μη μιλάει. Μισούσα αυτή τη λέξη.

Τρεις μήνες αργότερα, το έτος **1971**, καθώς ήμουν στην εκκλησία το Πνεύμα του Κυρίου άρχισε να με ελέγχει. Καθόμουν εκεί και ερχόταν στο μυαλό μου όλο το αμαρτωλό παρελθόν μου, από την παιδική μου ηλικία μέχρι τώρα. Άρχισα να νιώθω ένοχος για τις αμαρτίες μου. Το Πνεύμα του Θεού μου έδειξε ακριβώς ποιος και τι ήμουν. Ήμουν ένας αλκοολικός, δέσμιος των ηρεμιστικών, ένα δυστυχισμένος άνθρωπος, χωρίς ειρήνη και χαρά μέσα μου. Όταν σε λίγο ο ποιμένας κάλεσε όσους είχαν ανάγκη από πνευματική βοήθεια, ήμουν πλέον έτοιμος. Στην ερώτησή του, εάν πιστεύω στον Θεό, απάντησα «μερικώς». Προσευχήθηκε για μένα και μετά μου ζήτησε να επαναλάβω μαζί του μια προσευχή.

Ήξερα ότι χρειαζόμουν βοήθεια. Είπα «**Ιησού Χριστέ, εάν είσαι ο πραγματικός ζωντανός Θεός, έλα τώρα και απόδειξέ το, διαφορετικά ξέχασέ με!**». Εκείνη τη στιγμή η δύναμη του Θεού έπεσε επάνω μου. Άρχισα να φωνάζω «αλληλούια Χριστέ μου». Το μυαλό

μου ήθελε να σταματήσω, αλλά η καρδιά μου ήθελε να συνεχίσω. Ένωσα κάθε βάρος να φεύγει από πάνω μου. Μια αγάπη γέμισε την ύπαρξή μου, μια αγάπη που δεν ήξερα ότι υπήρχε. Κάποτε λάτρευα τον Κρίσνα, την Κάλλι, τον Ράμα και πολλούς άλλους θεούς, αλλά τώρα ήξερα, πέρα από κάθε αμφιβολία ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο μόνος αληθινός Κύριος.

Ένα σημαντικό θαύμα στη ζωή μας, εμένα και της Νύδιας, ήταν **η θεραπεία του γιου μας**, σε ηλικία 11 μηνών. Κάποια ημέρα που η γυναίκα μου τον νανούριζε, αυτός άρχισε να κλαίει. Τον έβαλε στο κρεβατάκι του, αλλά συνέχισε να κλαίει. Τον πήρε και πάλι στην αγκαλιά της. Στην αρχή νόμισε, πως είχε λιποθυμήσει και άρχισε να του ρίχνει νερό στο πρόσωπο για να συνέλθει. Τότε είδε το πρόσωπό του να έχει μαυρίσει. Αμέσως με πίστη είπε: «**Θάνατε, στο όνομα του Ιησού Χριστού σε κάνω ανίσχυρο, δεν έχεις καμιά εξουσία επάνω στο παιδί μου. Κύριε Ιησού, εσύ ανάστησες το Λάζαρο από τους νεκρούς, δώσε τώρα ζωή στο παιδί μου!**». Το παιδί μας επανήλθε στη ζωή. Το πήραμε και το πήγαμε στο νοσοκομείο και οι γιατροί μας είπαν πως είχε μεγάλη καρδιά. Στην εκκλησία οι πιστοί προσεύχονταν για μας. Στο νοσοκομείο που πήγαμε οι γιατροί που εξέτασαν το γιο μας δεν βρήκαν καμιά απολύτως πάθηση. Σήμερα, μετά από πολλά χρόνια ο γιος μας είναι περίφημα στην υγεία του, χωρίς να έχει παρουσιάσει κάποιο πρόβλημα.

Σε κάποια περίπτωση, η γυναίκα μου και εγώ, μιλούσαμε σε μια συμπατριώτισσά της για τον Θεό, **η οποία βρισκόταν στο τελευταίο στάδιο του καρκίνου**. Την ημέρα που την επισκεφτήκαμε, καθώς μπήκαμε μέσα στο δωμάτιό της, είδαμε τον άνδρα της να την ταιΐζει. Ο Κύριος μου μίλησε ότι θα ζούσε. Προσευχηθήκαμε για τη θεραπεία της και της είπα ότι δεν θα πεθάνει, γιατί ο Κύριος Ιησούς θα την θεραπεύσει. Μια σειρά από θαυμαστές ενέργειες του Θεού έγιναν στη ζωή της και μετά από δύο μήνες βγήκε από το νοσοκομείο εντελώς υγιής. Σήμερα εργάζεται σε κάποιο κατάστημα, σαν πωλήτρια και δίνει τη μαρτυρία της θεραπείας της και της σωτηρίας της σε κάθε άνθρωπο.

Ένα χρόνο αργότερα, μετά την πνευματική μου αναγέννησή, βρισκόμουν μέσα σ' ένα λεωφορείο, στο οποίο επιβίβαστηκαν και

μερικοί οπαδοί του Χάρε Κρίσνα. Άρχισαν να μιλούν στους επιβάτες για το τι μπορεί να κάνει γι' αυτούς ο Κρίσνα. Ο Κύριος μου μίλησε μέσα στο πνεύμα μου: «Εσύ δεν θα πεις κάτι για Μένα;».

Η δύναμη του Θεού με σήκωσε και άρχισα με θάρρος να ομολογώ την πίστη μου στον Ιησού Χριστό: «Λάτρευα και εγώ για 18 ολόκληρα χρόνια τον θεό Κρίσνα. Κατάλαβα ότι δεν είναι τίποτα άλλο, παρά ένα πέτρινο είδωλο, άψυχο, που δεν μπορεί να προσφέρει τίποτα στον άνθρωπο. Μόνον ένας σωτήρας υπάρχει και αυτός είναι ο Ιησούς Χριστός, τον οποίο ο κόσμος δεν Τον δέχεται και Τον απορρίπτει. Είναι όμως ο μόνος που μπορεί να κάνει όλα αυτά που σας λένε ότι μπορεί να κάνει ο Κρίσνα. Ο Κρίσνα δεν έχει κάνει τίποτα για την Ινδία, αλλά ο Ιησούς μπορεί να σας ελευθερώσει, να σας σώσει και να σας δώσει άφθονη ζωή και αυτή η ζωή θα είναι αιώνια, αρχίζει από τη ζωή αυτή και δεν τελειώνει ποτέ...» Αυτή τη μαρτυρία δίνω στους ανθρώπους και προσεύχομαι να τους αγγίζει ... ←

Η παρακάτω μαρτυρία είναι ενός πρώην Μάρτυρα του Ιεχωβά. Με απλά λόγια εξιστορεί, τί ήταν αυτό που τον οδήγησε σε προβληματισμό και αμφιβολία όσον αφορά τις διδασκαλίες των Μαρτύρων του Ιεχωβά και τελικά να τις απορρίψει και να δεχτεί τον Ιησού Χριστό στη ζωή του, τον Οποίο κατά σύστημα και με πείσμα απέρριπτε. Η Βίβλος μας προειδοποιεί ότι θα υπάρξουν ψευδοδιδάσκαλοι που θα φέρουν «αιρέσεις απωλείας», διδασκαλίες δηλαδή που θα αρνούνται και τον ίδιο τον Ιησού και θα οδηγούν τον άνθρωπο στην αιώνια καταδίκη (βλ. Β' Πέτρου Β/2:1-3). Μας προτρέπει να είμαστε πνευματικά άγρυπνοι γιατί ο εχθρός της ψυχής με τα όργανά του εμφανίζεται σαν «άγγελος φωτός» και σαν «λύκος με ένδυμα προβάτου» (βλ. Β' Κορινθίους ΙΑ/11:13-15). Για να αποφύγει ο άνθρωπος να πέσει στην παγίδα του εχθρού, να παραπλανηθεί και να γίνει δεσμιός του, πρέπει να στηρίζεται, όχι σε ανθρώπινες διδασκαλίες και παραδόσεις, αλλά μόνο στον Λόγο του Θεού, που είναι το φως που μπορεί να φωτίσει τα σκοτεινά μονοπάτια της ζωής μας.

Αυτό ακριβώς έκανε και ο πρώην Μάρτυρας του Ιεχωβά της ιστορίας μας. Άρχισε να μελετά τη Γραφή, όχι σύμφωνα με τις οδηγίες και τις υποδείξεις (ερμηνείες) της Οργάνωσης «ΣΚΟΠΙΑ», αλλά από μόνος του, μέχρι που κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο Ιησούς Χριστός, που Τον θεωρούσε κατώτερο «Θεό» και δεν Του απέδιδε τιμή και λατρεία που ανήκε (όπως νόμιζε) μόνο στον Ιεχωβά Θεό, είναι η ορατή φανέρωση του Θεού του αοράτου. Ο ίδιος ο Ιησούς διακήρυξε: «Οποιος είδε ΕΜΕΝΑ, είδε τον ΠΑΤΕΡΑ, γιατί Εγώ και ο Πατέρας είμαστε ΕΝΑ» (βλ. Ιωάννης ΙΔ/14:9, ΙΒ/12:45). Τι θαυμαστή αποκάλυψη! Στο πρόσωπο του Υιού βλέπουμε τον Πατέρα. «Ο Θεός εφανερώθη εν σαρκί» (Κολοσσαείς Γ/3:16). ο Πατέρας Θεός, ο Ένας και Μοναδικός που υπάρχει, φανερώθηκε στον άνθρωπο μέσα από τον Υιό Του. Όλα αυτά ήταν κρυμμένα για τον Μάρτυρα του Ιεχωβά

και παραμέριζε τον Ιησού. Διαβάζοντας τον Λόγο του Θεού άνοιξαν τα μάτια του και γνώρισε την αλήθεια: **Αφηγείται ο ίδιος:**

➔..... Γεννήθηκα το έτος **1948**. Οι γονείς μου δεν είχαν ποτέ καλές σχέσεις με την εκκλησία. Όταν όμως σε ηλικία 10 χρόνων η μητέρα μου, που είχε δεχτεί την πίστη των «Μαρτύρων του Ιεχωβά» (Μ.Ι.), άρχισε να με παίρνει στις συγκεντρώσεις τους. Η μητέρα μου, σαν ένα άτομο που δεν γνώριζε την Αγία Γραφή, όταν την πλησίασαν οι Μ.Ι. πείσθηκε ότι αυτή είναι η «αλήθεια» που ζητούσε στη ζωή της. Τι ωραία, θα ζούσε αιώνια ζωή σ' έναν επίγειο παράδεισο, επάνω σε μια νέα Γη.

Σε ηλικία 15 χρόνων, το έτος **1963**, βαπτίσθηκα στο νερό σαν εντεταγμένο πλέον μέλος στους Μ.Ι. Μέσα μου ένιωθα ένα βάρος να κηρύξω σ' αυτούς που «δεν γνώριζαν την αλήθεια» και ζούσαν στο σκοτάδι. Επειδή είχα μεγάλο ζήλο γι' αυτό και ο ελεύθερος χρόνος που αφιέρωνα ήταν λίγος, ζήτησα από τους υπεύθυνους να εργάζομαι για τον Ιεχωβά Θεό σε πλήρες ωράριο. Δούλεψα για 10 χρόνια στη Γερμανία και για 6 χρόνια στη Γαλλία. Κατά τη διάρκεια της παραμονής μου στη Γαλλία γνώρισα και τη γυναίκα μου. Οικονομικά έπρεπε να ζούμε με αυτά που είχαμε, αφού ο μισθός ήταν πάρα πολύ μικρός και δεν είχα ούτε ιατρική ασφάλεια, ούτε ασφάλεια σύνταξης. Μέσα μου, στα βάθη του είναι μου, ένιωθα ότι υπήρχε κάτι πολύ σημαντικό, που έλειπε από τη ζωή μου, αλλά τι ήταν αυτό, δεν ήξερα για να το αναζητήσω.

Εκείνη την περίοδο συνάντησα μια κυρία που ήταν από την Κορσική. Όταν τη ρώτησα εάν ήθελε να συναντιώμαστε πιο συχνά για να συζητούμε μέσα από την Αγία Γραφή, εκείνη δέχτηκε. Από την αρχή της επικοινωνίας μας κατάλαβα ότι είχε μέσα μια χαρά που εγώ δεν είχα και αυτή η χαρά ήταν ειλικρινής. Μετά από μερικές επισκέψεις είχα μέσα μου ένα παράξενο συναίσθημα που δεν μπορούσα να το εξηγήσω. Δεν μπορούσα να καταλάβω τι συνέβαινε, εγώ έπρεπε να την αλλάξω και όχι αυτή εμένα, αφού εγώ, σαν Μ.Ι. είχα την «αλήθεια», ενώ αυτή ζούσε χαμένη (έτσι νόμιζα) μέσα στη θρησκευτική της άγνοια. Ακολουθούσε ένα θρησκευτικό σύστημα και κατεστημένο, όπως όλος ο κόσμος, χωρίς να έχει εξετάσει τι

πιστεύει, τι είναι σωστό και τι είναι λάθος.

Όταν εγώ της μιλούσα και της ανέφερα για το όνομα του «Ιεχωβά», αυτή μου έλεγε ότι από τη στιγμή που ο Ιησούς Χριστός μπήκε στη ζωή της, **γνώριζε πλέον τον Θεό μ' έναν προσωπικό τρόπο**. Μέσα από τα λόγια της ο Χριστός με καλούσε κοντά Του, αλλά εγώ «κλείστηκα» μέσα στις διδασκαλίες των Μαρτύρων του Ιεχωβά, τον οποίο όμως Ιεχωβά ποτέ δεν είχα γνωρίσει προσωπικά, παρ' όλο που τον κήρυττα στους ανθρώπους.

Αναρωτήθηκα μέσα μου **«Γιατί όταν εγώ σκέφτομαι τον Θεό, εγώ δεν έχω καμιά χαρά μέσα μου; Μήπως δεν είναι ο επουράνιος Πατέρας μου; Τι συμβαίνει;»**. Πίστευα, όπως και οι λοιποί Μ.Ι. ότι ο Ιεχωβά ήταν ένας απόμακρος Θεός, που με γέμιζε με ένα πνεύμα ενοχής. Συχνά στις συγκεντρώσεις μας έλεγαν: **«Πρόσεξε, ΙΣΩΣ να είσαι ασφαλισμένος κατά την ημέρα της κρίσης...»**, τονίζοντας πάντα το «ίσως». Δεν είχαμε τη βεβαιότητα της σωτηρίας που έβλεπα πως είχε αυτή η γυναίκα από την Κορσική. Μας έλεγαν ότι «δεν έχουμε ΔΩΡΕΑΝ το εισιτήριο για την αιώνια ζωή». Όλα αυτά με προβλημάτιζαν και έλεγα: **«Μήπως δεν έχω κάνει ακόμα αρκετά; Πως εγώ θα ξέρω ότι είμαι μέσα στο Μικρό Ποίμνιο και δεν είμαι απέξω;»** Όταν τα σκεφτόμουν αυτά με έλουζε κρύος ιδρώτας και με έπιανε ταραχή.

Μου φαινόταν αδύνατον, σύμφωνα με αυτά που διδάχτηκα, να μπορεί ο κάθε άνθρωπος να έχει προσωπική σχέση με τον Θεό. Πίστευα ότι πράγματι Θεός υπάρχει, πίστευα ότι ο Θεός είναι ο δημιουργός, πίστευα ότι το όνομα του Θεού είναι «Ιεχωβά», αλλά πίστευα και αυτό που διδάσκουν οι Μ.Ι. ότι μόνο μια μικρή μερίδα από 144.000 πιστούς θα σωθεί, το Μικρό Ποίμνιο, από τους οποίους στις ημέρες μας ζουν μόνο 5.000 και αυτοί μπορούν να γνωρίσουν τον Θεό σαν Πατέρα τους. Σκέφτηκα **«Και εγώ, πως θα μπορώ να γνωρίζω εάν θα είμαι ανάμεσα σ' αυτές τις 5.000;»** Το πιο τραγικό σε όλη την υπόθεση είναι ότι κανένας, ούτε ένας Μ.Ι., δεν γνωρίζει εάν ανήκει στο Μικρό Ποίμνιο. Έχω γνωρίσει εκατοντάδες Μάρτυρες του Ιεχωβά (Μ.Ι.) απ' όλο τον κόσμο, δεν συνάντησα ποτέ κάποιον που να το γνωρίζει. Όλοι τους είναι με ένα «ίσως» στα χείλη. Όταν το συνειδητοποίησα αυτό, κυριολεκτικά αναστατώθηκα. Όλα άλλαξαν μέσα μου. Απελπίσια μαύρη με τύλιξε. Γιατί αγωνιζόμουν όλα

αυτά τα χρόνια; Για κάτι μάταιο και λάθος;

Μετά από όλα αυτά σκέφτηκα, πώς θα μπορούσε να έρθει ο Ιησούς Χριστός στη ζωή μου και να την αλλάξει, γεμίζοντάς την με αληθινή χαρά και αγάπη. Αυτό όπως δεν μας το επέτρεπαν στην οργάνωση των Μ.Ι. **Μας είχαν διδάξει ότι δεν πρέπει να προσευχόμαστε στον Ιησού, γιατί όταν Τον λατρεύουμε βλασφημούμε τον Θεό Ιεχωβά.** Αντιμετωπίζαμε την Καινή Διαθήκη σαν κάτι το σκοτεινό, τη «διαβάζαμε» αλλά δεν μπορούσαμε να αγγιχτούμε από αυτή. Κάτι μας έκλεινε τα πνευματικά μάτια, αφού μέσα στην Καινή Διαθήκη πολύ καθαρά βλέπουμε τους πιστούς της πρώτης εκκλησίας να επικαλούνται απευθείας το όνομα του Ιησού.

- **Ο Πέτρος** είπε στο χωλό στην ωραία Πύλη: *«Στο όνομα του ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ του Ναζωραίου, σήκω και περπάτα»* και ο χωλός σηκώθηκε (Πράξεις Γ3:6-7). Πως έγινε αυτό, αφού δεν χρησιμοποίησε το όνομα του Ιεχωβά;
- **Ο Στέφανος** όταν τον λιθοβολούσαν, δεν είπε *«Πατέρα Ιεχωβά δέξου το πνεύμα μου»*, αλλά επικαλέστηκε τον Ιησού, λέγοντας: *«Κύριε Ιησού, δέξου το πνεύμα μου»* (Πράξεις Ζ17:59).

Και όμως εμείς σαν Μ.Ι. έπρεπε να απορρίπτουμε το όνομα του Ιησού. Τότε δεν γνώριζα ότι ο Υιός έχει κληρονομήσει το όνομα του υπέρ παν όνομα από τον Πατέρα και ότι ο Υιός και ο Πατέρας έχουν το ίδιο όνομα, δεν γνώριζα ότι και το όνομα «Ιεχωβά» που μας είχαν διδάξει στην οργάνωση ήταν παραπονημένο, δεν ανταποκρινόταν στο πραγματικό όνομα του Θεού. Αυτά τα έμαθα πολύ αργότερα, όταν άνοιξαν τα πνευματικά μου μάτια.

Το έτος **1975** βρισκόμουν στο Παρίσι και σ' ολόκληρη τη Γαλλική πρωτεύουσα έβλεπες αφίσες των Μ.Ι που έγραφαν **«1975: ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ»**. Μας είπαν στις συγκεντρώσεις που κάναμε εκείνη την περίοδο ότι το έτος 1975 θα άνοιγε ένα νέο κεφάλαιο για την ανθρωπότητα. **Το 1975 ήρθε και έφυγε ΚΑΙ ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΕΓΙΝΕ.** Ήταν και αυτή, μια από τις πολλές προφητικές «προβλέψεις» των Μαρτύρων του Ιεχωβά, που ποτέ δεν πραγματοποιήθηκαν. Και αυτό το ανακάλυψα πολύ αργότερα.

Στις αρχές του έτους **1976** η οικογένειά μου άρχισε να μεγα-

λώνει και αποφάσισα μαζί με τη γυναίκα μου, να σταματήσουμε να δουλεύουμε για την οργάνωση συνεχές ωράριο και επιστρέψαμε από τη Γαλλία στη Γερμανία. Μέσα στις «αποσκευές» της επιστροφής υπήρχαν πολλές ερωτήσεις που ζητούσαν απάντηση. Πέρασαν μερικά χρόνια αναζητήσεων και προβληματισμού και το έτος **1984** σταμάτησα να είμαι τοπικός αρχηγός των Μ.Ι. και το επόμενο έτος **1985** έφυγα από την οργάνωση, αποφασισμένος να εκζητήσω την αλήθεια, χωρίς προκαταλήψεις και δεσμεύσεις.

Κάποια ημέρα είχα μια ξαφνική επίσκεψη από έναν παλιό μου φίλο και μέλος των Μ.Ι., που είχα χρόνια να τον δω. Είχε και αυτός τις ίδιες αμφιβολίες για την ορθότητα της διδασκαλίας των Μ.Ι.. Με προέτρεψε να διαβάσω την Αγία Γραφή και πάλι, ξεχνώντας σιδηρόποτε είχα μάθει στην οργάνωση. Είχε δίκαιο, αν και εκείνη τη στιγμή δεν μπορούσα να το καταλάβω ακριβώς, **γιατί μόνο έτσι θα μπορούσα να οδηγηθώ στην αλήθεια του Λόγου του Θεού.** Βέβαια αυτό μου ήταν αρκετά δύσκολο, γιατί σαν δάσκαλος στους Μ.Ι. ήμουν «ποτισμένος» με τις διδασκαλίες τους, οι οποίες στην ουσία με κρατούσαν μακριά από την προσωπική σχέση με τον Θεό. Όταν κατάλαβα ότι αυτό ήταν το σωστό που έπρεπε να κάνω, προσευχήθηκα στον Θεό να με βοηθήσει σ' αυτό.

Στη μελέτη που άρχισα, χρησιμοποίησα την ίδια μετάφραση της Βίβλου, που πάντοτε χρησιμοποιούσα και που γνώριζα ότι σε διάφορες περιπτώσεις το κείμενο δεν αποδίδεται όπως είναι στο πρωτότυπο Ελληνικό της Καινής Διαθήκης. Αυτό δεν με ενοχλούσε καθόλου, γιατί ήξερα ότι καμιά μετάφραση δεν μπορεί να είναι αξιόπιστη, ούτε και «θεόπνευστη», άλλωστε γι' αυτό ανατρέχουμε στο πρωτότυπο κείμενο ή εάν δεν γνωρίζουμε την Ελληνική γλώσσα σε διάφορες άλλες πηγές (λεξικά, κλπ.) για να μάθουμε την ορθή έννοια και ερμηνεία των λέξεων που χρησιμοποιεί ο θεόπνευστος Λόγος του Θεού. Ανακάλυψα μια «νέα» Αγία Γραφή. Διάβαζα πράγματα τα οποία έβλεπα για πρώτη φορά, σαν να μην είχα ανοίξει ποτέ τον Λόγο του Θεού.

Μέσα από τη μελέτη της Καινής Διαθήκης κατάλαβα ότι ποτέ δεν έδινα την πρέπει δόξα και τιμή στον Ιησού Χριστό, που Του ανήκει. Ο Λόγος του Θεού που άρχισε να ξεκλειδώνει και να ανοίγει

μέσα μου με οδήγησε να εκζητήσω τον Ιησού σαν προσωπικό μου σωτήρα και Κύριο και στη ζωή μου και να τον τιμώ, όπως άλλοτε τιμούσα μόνον τον «Ιεχωβά» Θεό. Η πρώτη μου προσευχή στον Ιησού ήταν δύσκολη και με πολλά δάκρυα. Όταν όμως τελείωσα την προσευχή αυτή, οι σχέσεις μου με τον Θεό είχαν αποκατασταθεί. Είχα προσωπική πλέον σχέση με τον Θεό Πατέρα που πριν δεν γνώριζα. **Τώρα Αυτός, δια μέσου του Υιού Του ήρθε στη ζωή μου και έγινε πραγματικός μου Πατέρας γεμάτος αγάπη και έλεος**, κάτι που δεν είχα γνωρίσει ποτέ στον απόμακρο «Ιεχωβά» της Οργάνωσης. Ένωθα την παρουσία του Θεού παντού, ήμουν σίγουρος για τη σωτηρία μου. Δεν υπήρχαν πλέον τα «ίσως» των Μ.Ι., τώρα υπήρχε η ασφάλεια και η βεβαιότητα της αιώνιας ζωής, υπήρχε μια προσωπική και ζωντανή σχέση μ' έναν αληθινό και ζωντανό Θεό, που απαντά σε κάθε κραυγή της καρδιάς μας.

Πολλές φορές με ρωτούν, πώς είναι δυνατόν ένας άνθρωπος τόσο βαθιά μπλεγμένος μέσα στην οργάνωση των Μ.Ι. να ελευθερωθεί; Η απάντηση είναι ότι ο Θεός είναι γεμάτος έλεος και ΔΕΝ ΑΦΗΝΕΙ ΤΑ ΛΑΘΗ ΜΑΣ ΝΑ ΜΑΣ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΟΥΝ. Ο Ιησούς Χριστός μου έδειξε να αφήσω κάθε τομέα της ζωής μου στα δικά Του χέρια και Αυτός να έχει το τιμόνι της ζωής μου, Αυτός να είναι ο κυβερνήτης μου. Αυτός με το αίμα Του με έπλυνε και με καθάρισε, με γέμισε με το άγιο Πνεύμα Του και θεράπευσε κάθε πληγή από το παρελθόν μου. Δεν νιώθω τώρα μίσος ή κακία για κανέναν. Γνωρίζω ότι αυτοί που με οδήγησαν σε λάθος δρόμο έχουν και οι ίδιοι ξεγελαστεί, όπως είχα και εγώ ξεγελαστεί και επί χρόνια οδηγούσα άλλους σε λάθος δρόμο. Ξέρω όμως ότι, όπως ο Κύριος Ιησούς με έλκυσε στην αγάπη Του, μπορεί να ελκύσει οποιονδήποτε Μ.Ι. το ίδιο, που με καθαρή καρδιά Τον εκζητήσει.

Ας είναι δοξασμένο και ευλογημένο το όνομά Του στους αιώνες των αιώνων. Αυτή είναι η μαρτυρία μου .... ←

Πολλοί άνθρωποι, είτε μελετούν την Αγία Γραφή, είτε όχι, δεν γνωρίζουν ότι λανθασμένα διακηρύττουν οι «Μάρτυρες της Σκοπιάς» ότι το όνομα του Θεού στην Παλαιά Διαθήκη είναι «Ιεχωβά». Στην Εβραϊκή γλώσσα το όνομα του Θεού είναι τετραγράμματο και αποτελείται μόνο από σύμφωνα («ΓΧΒΧ») και προφέρεται «Γιαχβέ»

(ή Γιάουε). Το κατ' εξοχήν όνομα του Θεού στα Εβραϊκά είναι «**Γιαχβέ ΟΣΗΑ**», δηλαδή «**Αυτός είναι ΣΩΤΗΡΑΣ**» και το όνομά του ο Πατέρας το έδωσε στον Υιό. Η Ελληνική μετάφραση του ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ είναι ΙΗΣΟΥΣ, που στην Εβραϊκή γλώσσα προφέρεται «ΓΕΣΟΥΑ» (δηλ. ΓΙΑ+ΟΣΗΑ). Άρα ο άνθρωπος Χριστός **ΙΗΣΟΥΣ** της Καινής Διαθήκης είναι η φανέρωση του **ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ** της Παλαιάς Διαθήκης.

Δεν θα κάνουμε ανάλυση του ονόματος του Θεού, καθόσον επ' αυτού ο ενδιαφερόμενος αναγνώστης μπορεί να ανατρέξει στα βιβλία των εκδόσεών μας «**ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ**» και «**ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ**». Εδώ θα αναφερθούμε επιγραμματικά πως επεκράτησε να ονομάζεται λανθασμένα «ΙΕΧΩΒΑ» (στην Αγγλική JEHOVAH=Τζεχόβα).

Ο Θεός είχε πει στους Ισραηλίτες ότι «...**όστις βλασφημία του όνομα του Κυρίου (=Γιαχβε) εξάπαντος θέλει θανατωθεί, με λίθους θέλει λιθοβολήσει αυτόν πάσα η συναγωγή...**» (Λευιτικό ΚΔ/24:16). Στα Εβραϊκά η λέξη «βλασφημώ» είναι «**ΝΑΚΑΒ**», η οποία σημαίνει και «ονομάζω». Οι Ισραηλίτες τη λέξη «βλασφημώ» την απέδιδαν με τη σημασία του «ονομάζω», δηλαδή «**όποιος ΟΝΟΜΑΣΕΙ το όνομα του ΓΙΑΧΒΕ, εξάπαντος θέλει θανατωθεί...**», με αποτέλεσμα να παραποιούν την παραπάνω εντολή του Θεού και να μην «ονομάζουν» το όνομα του Θεού.

Είχαν όμως ένα σοβαρό πρόβλημα: Αφού δεν μπορούσαν να «ονομάζουν» (όπως νόμιζαν) το όνομα του ΓΙΑΧΒΕ, έπρεπε να βρουν κάποια άλλη λέξη να το αντικαταστήσει, για να μπορούν στη συναγωγή να διαβάζουν το νόμο του Θεού. Στην αρχή το αντικατέστησαν με το «**ΑΔΟΝΑΪ**» (πληθυντικός του ΑΔΟΝ), που σημαίνει «**ΚΥΡΙΟΣ**». Έτσι, όπου στο κείμενο συναντούσαν ΓΙΑΧΒΕ, διάβαζαν ΑΔΟΝΑΪ. Σε μερικές περιπτώσεις το όνομα ΓΙΑΧΒΕ είχαν αντικαταστήσει με τη λέξη «**ΧΑΣΕΜ**», που σημαίνει «όνομα» και με τη λέξη «**ΕΛΟΧΙΜ**» (πληθυντικός του ΕΛ ή ΗΛ), που είναι η κατ' εξοχήν λέξη για την έννοια «Θεός».

Το παραπάνω λάθος έγινε αργότερα αποδεκτό ως ορθό από την μετάφραση των Εβδομήντα (Ο´), με αποτέλεσμα να επικρατήσει παγκόσμια. Στις ημέρες του Ιησού Χριστού, μόνον οι ιερείς διάβαζαν το νόμο του Θεού στα Εβραϊκά και ο υπόλοιπος λαός χρησιμοποιούσε την Ελληνική μετάφραση των Εβδομήκοντα. Δεχόμενοι οι

Εβραίοι την ερμηνεία του «ΝΑΚΑΒ» ως «ΟΝΟΜΑΖΩ» απαγό-ρευαν αυστηρά την ονομασία του ονόματος ΓΙΑΧΒΕ.

Το 700 μ.Χ. περίπου προστέθηκαν από τους Μαζορίτες στην τετραγράμματη Εβραϊκή λέξη «ΓΧΒΧ» φωνήεντα, αλλά κανείς όμως δεν γνώριζε τη σωστή προφορά και τα φωνήεντα θα είχαν σαν σκοπό να διατηρήσουν τη σωστή προφορά του ονόματος του Θεού. Επειδή όμως στην πράξη το «ΓΧΒΧ» είχε αντικατασταθεί από το «ΑΔΟΝΑΪ», τα φωνήεντά του χρησιμοποιήθηκαν ανάμεσα στο τετραγράμματο «ΓΧΒΧ». Από τη μείξη των δύο αυτών λέξεων («ΓΧΒΧ» και «ΑΔΟΝΑΪ») προήλθε το λανθασμένο όνομα «ΙΕΧΩΒΑ», που έχει επικρατήσει παγκόσμια. Ιστορικά ο πρώτος που χρησιμοποίησε τη λέξη «ΙΕΧΩΒΑ» είναι ο Άγγλος Γαλατίνος το 1516 μ.Χ., ο οποίος είχε παντελή άγνοια της Εβραϊκής ιστορίας.

Κατόπιν των παραπάνω, το όνομα του Θεού στην Παλαιά Διαθήκη είναι «ΓΙΑΧΒΕ» (ΓΧΒΧ) που ακολουθείτε από την ιδιότητα του Θεού ως «ΟΣΗΑ» (σωτήρας) και στην Καινή Διαθήκη μεταφράζεται «ΙΗΣΟΥΣ» (ΓΙΑ+ΟΣΗΑ. Το «ΓΙΑ» είναι σύντμηση του «ΓΙΑΧΒΕ»). Το όνομα του Πατέρα Θεού και του Υιού είναι το ίδιο στα Ελληνικά, είναι «ΙΗΣΟΥΣ». Όπως αναφέρει και ο απ. Παύλος είναι το όνομα **το υπέρ παν όνομα** και στο όνομα του Ιησού θα κάμψει «...παν γόνυ **επουρανίων** (αγγέλων) **και επιγείων** (ανθρώπων) **και καταχθονίων** (πονηρών δυνάμεων) **και πάσα γλώσσα θα ομολογήσει ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ΚΥΡΙΟΣ, εις δόξαν Θεού Πατρός**» (βλ. Φιλιππησίους Β/2:9-11).

Το συμπέρασμα είναι ότι οι αυτοαποκαλούμενοι «Μάρτυρες του Ιεχωβά», είναι Μάρτυρες ενός ανύπαρκτου ονόματος. Το συγκλονιστικό είναι ότι και οι ίδιοι γνωρίζουν επ' ακριβώς πως επικράτησε λανθασμένα με την πάροδο των αιώνων το όνομα «ΙΕΧΩΒΑ», όπως λεπτομερώς αναλύεται στη σελίδα 8 του βιβλίου τους με τίτλο «**ΤΟ ΘΕΙΟ ΟΝΟΜΑ ΠΟΥ ΘΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΕΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ**» (Ελληνική έκδοση 1984), αλλά παρ' όλα αυτά κύριο μέλημά τους είναι πώς να διακηρύξουν και να «εξυψώσουν» ένα ανύπαρκτο όνομα.

Δεν εξυψώνουν τον Ιησού, γιατί ότι ο Ιησούς Χριστός είναι γι' αυτούς ένας άγγελος (ο Μιχαήλ), ένα κτίσμα του Θεού, ένας κατώτερος θεός. Στο περιοδικό τους «ΞΥΠΝΑ» (22.09.1983, σελ.24) γρά-

φουν «...Γι' αυτούς και πολλούς άλλους λόγους οι αληθινοί χριστιανοί διακρατούν την άποψη ότι ο Ιησούς δεν μπορεί να είναι “ο Θεός”, αλλά μάλλον ο Γιος Του» και εξηγούν ότι δεν μπορεί να είναι “ο Θεός”, γιατί το οριστικό άρθρο «ο» ανήκει μόνο στον Πατέρα Θεό, τον Ιεχωβά (βλ. επίσης «ΞΥΠΝΑ» 08.02.2002, σελ.16-17).

Οι αληθινοί πιστοί είναι «**μάρτυρες του ΙΗΣΟΥ**», είναι «**μάρτυρες του ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ**» και όχι «μάρτυρες του ΙΕΧΩΒΑ». Αυτό το είπε ο ίδιος ο Ιησούς στους μαθητές του, λίγο πριν αναληφθεί: «...**Θέλετε λάβει δύναμιν, όταν επέλθη το άγιον Πνεύμα εφ' υμάς, ΚΑΙ** (προσέξτε αυτό) **θέλετε είσθε εις ΕΜΕ μάρτυρες...**» (βλ. Πράξεις Α/1:7-8). Ο Ιησούς λέγει θα είσθε μάρτυρες «**εις ΕΜΕ**», όχι σε κάποιον άλλον, θα είσθε δικοί Μου μάρτυρες «**...ΚΑΙ εν Ιερουσαλήμ, ΚΑΙ εν πάση τη Ιουδαία και Σαμαρεία, ΚΑΙ έως εσχάτου της Γης**». Παντού, όπου και αν βρισκόμαστε, θα μαρτυρούμε το όνομα του ΙΗΣΟΥ, θα μαρτυρούμε ότι ο Ιησούς Χριστός ο Ναζωραίος, που γεννήθηκε στη Βηθλεέμ από την παρθένο Μαρία, είναι ο Υιός του Θεού του ζώντος, είναι ο προσωπικός μας Κύριος και σωτήρας. Αυτό και μόνον αυτό το όνομα θα ομολογούμε.

Ο Λόγος του Θεού λέγει «**Πας όστις επικαλεσθή ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ θέλει σωθεί**» (βλ. Ρωμαίους Ι' /10:13, Πράξεις Β/2:21, Θ/9:24) και «**Ποιο είναι το όνομα του Κυρίου, που πρέπει να επικαλεστούμε;**» **Είναι ΙΗΣΟΥΣ** και όχι «Ιεχωβάς». Είναι το μόνο όνομα που μπορεί να επικαλεσθεί ο κάθε άνθρωπος για να σωθεί:

«Και δεν υπάρχει δι' ουδενός άλλου σωτηρία, διότι ΟΥΤΕ ΟΝΟΜΑ άλλο είναι υπό τον ουρανόν δεδομένον μεταξύ των ανθρώπων, δια του οποίου πρέπει να σωθούμε»
(Πράξεις Δ/4:12 - βλέπε: Ις' /16:31, ΚΒ/22:16).

ΕΒΡΑΙΑ ΔΕΧΕΤΑΙ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ ΣΑΝ ΤΟΝ ΑΛΗΘΙΝΟ ΜΕΣΣΙΑ

Πολλές φορές ακούμε κάποιον να λέει «**Δεν χωνεύω τους Εβραίους. Αγαπώ όλους τους ανθρώπους, αλλά τους Εβραίους δεν μπορώ. Κάτι ήξερε ο Χίτλερ και τους ξεπάστρευε!!!!**». Σκληρά λόγια από άσοφους ανθρώπους, που όταν τους ρωτήσεις για πιο λόγο νιώθουν αυτό το μίσος εναντίον του λαού Ισραήλ, οι ειλικρινείς βρίσκονται σε αμηχανία. Συνειδητοποιούν ότι δεν έχουν κανέναν, απόλυτως κανέναν προσωπικό λόγο να νιώθουν εχθρικά κατά του λαού αυτού. Και όμως υπάρχει παγκόσμια ένα εχθρικό πνεύμα κατά του λαού Ισραήλ, **γιατί συμβαίνει αυτό;**

Ο άνθρωπος και ειδικότερα αυτός που ομολογεί ότι είναι «**χριστιανός**» δεν πρέπει να ξεχνά ότι ο σωτήρας και λυτρωτής του Ιησούς Χριστός ήταν κατά σάρκα Εβραίος, απόγονος του Αβραάμ, του Ισαάκ, του Ιακώβ και του Δαβίδ. Η μητέρα Του, η Μαριάμ και οι μαθητές Του το ίδιο. **Τα μέλη της πρώτης αποστολικής εκκλησίας ήταν μόνον Εβραίοι.** Στο βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων διαβάζουμε ότι την ημέρα της Πεντηκοστής από το κήρυγμα του Εβραίου Πέτρου πίστεψαν στον Ιησού Χριστό **3000** ομοεθνείς του. Ο αριθμός αυτός γρήγορα αυξήθηκε σε **5000** και πιο αργότερα οι πιστοί Εβραίοι έγιναν «**πλήθος μέγα**» (βλ. Πράξεις Β/2:41, Δ/4:4, κλπ).

Πως μπορούμε λοιπόν εμείς, σαν «**χριστιανοί**», **που πνευματικά είμαστε η συνέχεια των Εβραίων**, να στρεφόμεστε και να κατηγορούμε το λαό του Κυρίου μας Ιησού, το λαό της αγίας μητέρας Του, το λαό του Πέτρου, του Παύλου, του Ιωάννη και όλων των αγίων της πρώτης εκείνης ένδοξης αποστολικής εκκλησίας; Δυστυχώς ο άνθρωπος έχει πέσει στην παγίδα του Διαβόλου, που μισεί οτιδήποτε έχει σχέση και με τον ΕΠΙΓΕΙΟ λαό του Θεού, τον Ισραήλ και με τον ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ λαό του Θεού, την εκκλησία του Ιησού Χριστού παγκόσμια, με αποτέλεσμα να τον στρέφει εναντίον των εκλεκτών του Κυρίου με μίσος.

Δεν πρέπει σε καμιά περίπτωση να στρεφόμεστε κατά του λαού Ισραήλ, γιατί μέσα στην Αγία Γραφή υπάρχει μια φοβερή προειδοποίηση από τον ίδιο τον Θεό: «*Ευλογημένοι είναι όσοι σας ευλογούν και καταραμένοι όσοι σας καταριούνται*». Αυτή η προειδοποίηση ισχύει και σήμερα για τον «πνευματικό Ισραήλ» που είναι η «εκκλησία του Ιησού». Οφείλουμε να τιμούμε το λαό αυτό, από τον οποίο προήλθε ο σωτήρας μας.

Επειδή η λεγόμενη «**χριστιανική κοινωνία**» ιδιαίτερα της Ευρώπης και της Αμερικής, έχει δείξει απάνθρωπο πρόσωπο προς το λαό Ισραήλ, είναι δύσκολο ένας Εβραίος να πιστέψει ότι ο Εβραίός Ιησούς, ο γιος της Μαρίας του Ιωσήφ, είναι ο Μεσσίας που υποσχέθηκε ο Θεός στους πατέρες τους. Γι' αυτούς ο Ιησούς Χριστός είναι **ο Θεός των Εθνικών**. Όταν ένας Εβραίος πιστέψει στον Ιησού Χριστό, δεν ονομάζεται «**χριστιανός**», γιατί έτσι ονομάζονται οι απερίμητοι εθνικοί που ένας «**χριστιανός**» σκοτώνει τον άλλο «**χριστιανό**», αλλά ονομάζεται «**Μεσσιανικός Εβραίος**», δηλαδή Ισραηλίτης που αναγνωρίζει και δέχεται ότι ο Εβραίός Ιησούς είναι ο Μεσσίας και του λαού Ισραήλ και του υπόλοιπου κόσμου.

Παρακάτω περιγράφεται η περίπτωση μιας Εβραίας που ζούσε στην Αμερική και που μέσα από διάφορες καταστάσεις και γεγονότα οδηγήθηκε στο να αναγνωρίσει ότι ο **Ιησούς**, ο Τζόσουα που γεννήθηκε πριν 2000 χρόνια περίπου στη Βηθλεέμ από την παρθένα Μαριάμ, είναι ο **Μεσσίας** που είχε υποσχεθεί ο Θεός ότι θα έρθει από τους απογόνους του Αβραάμ και που είχε προφητευτεί με λεπτομέρειες στα βιβλία του Νόμου (της Παλαιάς Διαθήκης). **Αφηγείται η ίδια:**

➔..... Ονομάζομαι **Σούζαν Πέρλμαν**, γεννήθηκα στο Μπρούκλιν και ένιωθα αρκετά περήφανη για την Εβραϊκή μου καταγωγή. Ο κύκλος που συναναστρεφόμουν ήταν όλοι Εβραίοι. Γνώριζα πως υπήρχαν άνθρωποι που δεν ήταν Εβραίοι, όπως μια μικρή φίλη μου και συμμαθήτρια.

Μια ημέρα η φίλη μου αυτή ήρθε αναστατωμένη να μου μιλήσει εκεί που παίζαμε και να μου πει ότι η δασκάλα της στο Κυριακό Σχολείο (κατηχητικό) της είπε πως «οι Εβραίοι είχαν σκοτώσει

τον Ιησού» και φυσικά μου είπε ότι «και εγώ Τον είχα σκοτώσει!!!». Διαμαρτυρήθηκα πολύ έντονα, αλλά υποχώρησα γιατί η δασκάλα της ήταν πολύ μεγαλύτερη και κάτι παραπάνω από μένα θα ήξερε. Δεν μπόρεσα να πείσω τη φίλη μου για την αθωότητά μου με αποτέλεσμα να μην κάνουμε παρέα και να χωρίσουν οι δρόμοι μας. Αυτό με λύπησε και άρχισα να σκέφτομαι «τι ανόητη θρησκεία είναι ο χριστιανισμός που λέει ότι οι μικρές Εβραιοπούλες, σαν εμένα, σκότωσαν τον Θεό τους».

Προσωπικά δεν πίστευα με συνείδηση στον Θεό, απλά πίστευα ότι υπάρχει. Όταν ήμουν 12 χρονών ο πατέρας μου πέθανε και ο θάνατός του για μένα αποτέλεσε την αφετηρία για πολλά ερωτηματικά και απορίες: **«Ο μεγάλος και καλός Θεός δεν γνώριζε πως ο πατέρας μου ήταν καλός άνθρωπος και πώς τον πήρε σε ηλικία 34 χρόνων τη στιγμή που εγώ και τα αδέρφια μου τον είχαμε μεγάλη ανάγκη; Γιατί να συμβεί αυτό;»**. Ήμουν θυμωμένη με τον Θεό και άρχισα να αμφισβητώ και την ύπαρξή Του.

Ακόμα και σ' αυτή τη δύσκολη περίοδο της ζωής μου θεωρούσα την Ιουδαϊκή πίστη ανώτερη από όλες τις άλλες θρησκείες. Έβγαζα συμπεράσματα για το χριστιανισμό (χωρίς τότε να γνωρίζω πόσο λάθος ήμουν), από αυτά που έβλεπα στις κινηματογραφικές ταινίες. Έβλεπα για παράδειγμα, ένα δολοφόνο να εξομολογείται στον ιερέα για τις αμαρτίες του και αυτός να τον συγχωρεί και έτσι να αρχίζει μια νέα ζωή. Εάν αμάρτανε πάλι γινόταν η ίδια διαδικασία. Έβλεπα ανθρώπους να κάνουν ανήθικα πράγματα και να προσποιούνται τους καλούς χριστιανούς. Δεν μπορούσα να καταλάβω τι θρησκεία ήταν ο χριστιανισμός, που «τα επιτρέπει» όλα, αρκεί να λες ότι είσαι χριστιανός και να πηγαίνεις κάπου-κάπου και εκκλησία.

Από την άλλη μεριά ο Ιουδαϊσμός δίδασκε τους ανθρώπους να είναι υπεύθυνοι οι ίδιοι για τις πράξεις τους και γι' αυτό προσπαθούσα με τις δικές μου δυνάμεις να κάνω το σωστό. Σαν μαθήτρια ήμουν πολύ καλή και σε ηλικία 16 χρόνων μπήκα στο κολέγιο, παρακολουθώντας ένα τετραετές νοσηλευτικό πρόγραμμα. Στη σχολή αυτή είμαστε μόνο δύο Εβραιοπούλες και δεν ξεχνώ την αντίδρασή μας τα Χριστούγεννα. Όταν οι άλλες κοπέλες στόλιζαν τα τζάμια του κολεγίου με χριστουγεννιάτικα στολίδια, εμείς ζωγραφίζαμε από

αντίδραση το άστρο του Δαβίδ.

Από τον καιρό που φοιτούσα στο κολέγιο άρχισα να παίρνω μέρος σε διαδηλώσεις και πορείες για να συμβάλλω και εγώ ώστε «να αλλάξει ο κόσμος», παρ' όλο που ένιωθα απογοητευμένη. Σε κάθε κοινωνική και πολιτική εκδήλωση της ομάδας μου έπαιρνα πάντοτε μέρος, κάτι που συνέχισα και μετά την αποφοίτησή μου. Κάποια ημέρα όλη η ομάδα μου, μαζί με άλλες ομάδες, μπήκαμε μέσα σε ένα λεωφορείο, ενωμένοι μεταξύ μας, γνωστοί και άγνωστοι, για να διαδηλώσουμε για ένα μεγάλο σκοπό. Θα πηγαίναμε στην Ουάσινγκτον για λάβουμε μέρος στη μεγάλη πορεία διαμαρτυρίας ενάντια στον πόλεμο του Βιετνάμ. Ξεκινήσαμε μια **πορεία ειρήνης**, που τελικά κατέληξε **πορεία αίματος**. Εμείς χτυπούσαμε τους αστυνομικούς και αυτοί χτυπούσαν εμάς. Ούτε γνωρίζαμε τι κάναμε, είχαμε χάσει το στόχο και τον οραματισμό μας. Όταν οι αστυνομικοί χρησιμοποίησαν δακρυγόνα, διαλυθήκαμε με πολλά σωματικά και ιδιαίτερα ψυχικά τραύματα.

Μετά από αυτή την πορεία στο πεντάγωνο, δεν ήμουν πλέον η ίδια. Ένιωθα αβοήθητη και χαμένη μέσα σ' έναν απέραντο ωκεανό απελπισίας. Μερικοί, που βρίσκονται «πολύ ψηλά», αποφασίζουν για μας, χωρίς να μας ρωτήσουν και οι αποφάσεις τους, στην πλειοψηφία μη αποδεκτές από μας, έχουν αντίκτυπο στη ζωή μας. Αυτό ήταν κάτι που δεν μπορούσα να το ανεχτώ, γιατί ήθελα εγώ να αποφασίζω για τον εαυτό μου. Έβλεπα όμως ότι ματαιοπονούσα.

Ένα πρωινό, καθώς περπατούσα στους δρόμους του Μανχάταν, πρόσεξα ένα νεαρό, με πολύ ξανθιά μαλλιά, που φορούσε μια κονκάρδα στο σακάκι του. Μου κίνησε την περιέργεια να δω τι γράφει η κονκάρδα. Βρίσκοντας κάποια δικαιολογία τον πλησίασα και διάβασα στην κονκάρδα **«Χαμογέλα, ο Θεός σε αγαπάει»**. Αρκετά αργότερα ανακάλυψα πως ο νεαρός εκείνος ήταν ένας πολύ γνωστός ροκ τραγουδιστής, ο **Λάρυ Νόρμαν**. Στην Αμερική το χριστιανικό τραγούδι είναι πολύ διαδεδομένο και συμμετέχει και σε διάφορα φεστιβάλ. Την ημέρα εκείνη ο Λάρυ με κάλεσε να τον ακούσω στην εκκλησία που θα τραγουδούσε, αλλά κάποιιο προσωπικό μου πρόβλημα με εμπόδισε να πάω.

Ο Λάρυ και εγώ γίναμε φίλοι και έμαθα να σέβομαι τις πε-

ποιθήσεις που είχε σαν χριστιανός. Η συναναστροφή μου με το Λά-
ρυ, η περιέργειά μου και η αγάπη μου για το διάβασμα, με έσπρω-
ξαν να διαβάσω την Αγία Γραφή. Άρχισα φυσικά από το πρώτο
βιβλίο, τη Γένεση. Διαβάζοντας ανακάλυψα ότι ο Θεός είναι «άγιος»
και εγώ ήμουν «ακάθαρτη» ενώπιόν Του. Συνέχιζα να διαβάζω και
να συζητώ τα θέματα αυτά με τον Λάρυ και τους φίλους του και σιγά
σιγά άρχισα να βλέπω τα πράγματα διαφορετικά απ' ότι τα έβλεπα
μέχρι τότε.

Μετά από μερικές ημέρες πήγα σε μια συναυλία χριστιανικού
τραγουδιού σε κάποια τοπική εκκλησία και το μόνο που μπορούσα
να σκεφτώ ήταν ότι δεν ανήκα εκεί, όχι γιατί ήμουν Εβραία, αλλά
γιατί καταλάβαινα πως αυτοί οι άνθρωποι είχαν ζωντανή σχέση και
επικοινωνία με τον Θεό, κάτι που εγώ δεν είχα. Μέσα μου έγινε μια
μάχη και ξέσπασα σε λυγμούς. Είπα με την καρδιά μου στον Θεό
ότι θέλω και εγώ να έχω μια αληθινή σχέση μαζί Του και ομολόγη-
σα, μέσα από τα δάκρυά μου, **ότι ο Ιησούς Χριστός που γεννήθηκε
στη Βηθλεέμ της Ιουδαίας από τη Μαριάμ είναι ο Μεσσίας** που μας
υποσχέθηκε ο Θεός και που πήρε επάνω στο σταυρό τις αμαρτίες
μου, όπως ακριβώς είχε προφητέψει και ο Ησαΐας και πολλοί άλλοι
άγιοι άνθρωποι του Θεού. Ζήτησα συγχώρεση από τον Θεό και δέ-
χτηκα τον Ιησού προσωπικό μου σωτήρα.

Η απόφασή μου αυτή έφερε πόλεμο στο σπίτι μου. Η οικογέ-
νειά μου στράφηκε εναντίον μου. Η μητέρα μου είπε: **«Θα προτιμού-
σα να μου πεις πως έμεινες έγκυος ή έμπλεξες με ναρκωτικά, παρά
αυτό»**. Όλες οι φίλες μου με εγκατέλειψαν, αφού προσπάθησαν να
με αποτρέψουν από τη «θρησκοληψία» που νόμιζαν ότι με έπιασε.
Εγώ όμως είχα χαρά, πολύ χαρά. Μετά από τη δουλειά μου πήγαι-
να και μοίραζα χριστιανικά φυλλάδια στους δρόμους και μιλούσα
στους ανθρώπους για την αγάπη του Θεού.

Η γνώση μου για τον Ιησού, μέρα με τη μέρα, μεγάλωνε και
καταλάβαινα πως εγώ σαν Εβραία είχα περισσότερους λόγους από
τους άλλους να Τον εμπιστευόμαι. Εβραίος Αυτός, κατά σάρκα, Ε-
βραία και εγώ. Πως, τόσο καιρό ήμουν τυφλή και δεν σκέφτηκα ότι
«ο Θεός των εθνικών», όπως εμείς οι Εβραίοι κατηγορούσαμε τον
Ιησού, ήταν και ο ίδιος Εβραίος; Κατάλαβα πως οι άσχημες αντι-

δράσεις τόσο από την οικογένειά μου, όσο και από τους Εβραίους
φίλους μου, δεν ήταν εναντίον της χριστιανικής μου πίστης, αλλά
ήταν μια συναισθηματική αντίδραση που στηριζόταν στην ψευδαί-
σθηση ότι «δεν είναι σωστό για τους Εβραίους να πιστεύουν στον
Ιησού, γιατί αυτός ήταν ο Θεός των εθνικών, που τόσο πολύ μας
έδιωξαν και μας βασάνισαν». Τώρα αγωνίζομαι να πέσουν όλες
αυτές οι προκαταλήψεις, που έχουν οι Εβραίοι ενάντια στους «εθني-
κούς χριστιανούς», οι οποίοι είναι «χριστιανοί» μόνο κατ' όνομα.

Σε όλη μου τη ζωή προσπαθούσα να αλλάξω τον κόσμο, χρη-
σιμοποιώντας μέσα που άγγιζαν μόνο την επιφάνεια του προβλήμα-
τος και όχι τη ρίζα του κακού. Τα προβλήματα όμως εξακολουθούν
να υπάρχουν, γιατί όλοι μας έχουμε επαναστατήσει ενάντια στο Δη-
μιουργό μας και στερούμαστε τη δόξα Του μέσα στην καθημερινή
ζωή μας. Το να συστήνω στους ανθρώπους τον Ιησού Χριστό είναι
ο καλύτερος τρόπος για να αλλάξει ριζικά ο κόσμος. **Τον Ιησού Χρι-
στό το Ναζωραίο συστήνω και σε σένα, αγαπητέ αναγνώστη, για να
Τον δεχτείς τώρα.**

- **Είναι** ο Μεσσίας που υποσχέθηκε ο Θεός στον αποστάτη και αμαρτωλό άνθρωπο.
- **Είναι** η φανέρωση του αληθινού Θεού, του Θεού των πατέρων μας Αβραάμ, Ισαάκ, Ιακώβ, Μωυσή, Δαβίδ και όλων των αγίων και προφητών της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης.
- **Είναι** ο ζωντανός και αναστημένος Ιησούς που μεσιτεύει τώρα για σένα.
- **Γίνε** και συ μέλος του σώματος της αληθινής εκκλησίας του Ιησού, που ξεκίνησε πριν 2000, την ημέρα της Πεντηκοστής και θα δεις τη δόξα του Θεού να σε γεμίζει .... ←.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΓΙΑ ΝΑ ΕΡΘΕΙ ΓΑΛΗΝΗ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΤΡΙΚΥΜΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΣΟΥ

→..... Ονομάζομαι Άννα Ηλιοπούλου και γεννήθηκα στην Αθήνα. Προέρχομαι από μία αστική οικογένεια και μπορώ να πω ότι μεγάλωσα σε ένα σπίτι με αυστηρές αρχές. Με τη θρησκεία είχαμε σαν οικογένεια τις τυπικές σχέσεις που έχουν οι περισσότερες οικογένειες στην πατρίδα μας. Είχαμε προσκολληθεί στις παραδόσεις, που ποτέ δεν μας ενδιέφερε και δεν εξετάζαμε εάν ήταν σωστές ή λάθος, πηγαίναμε στην εκκλησία, ανάβαμε το κεράκι μας, προσκυνούσαμε τις εικόνες, και κοινωνούσαμε όταν νομίζαμε ότι έπρεπε να το κάνουμε. Όλα αυτά τα κάναμε χωρίς πνευματική επίγνωση, γιατί έτσι **απαιτούσε** η τυπική ζωή του «καθώς πρέπει» χριστιανού. **Όμως την Αλήθεια ΔΕΝ την γνώριζα.** Προσκυνούσα την εικόνα του Ιησού Χριστού, που άλλοτε ήταν ξανθός με γαλανά μάτια και άλλοτε μελαχρινός με καστανά μάτια και έκανα το σταυρό μου, νομίζοντας ότι έτσι είμαι «σωστή» με τον Θεό και έτσι θα έβρισκα τη γαλήνη της ψυχής που τόσο ποθούσα, αλλά προσωπική σχέση και επικοινωνία μαζί Του δεν είχα, δεν γνώριζα ποιος πραγματικά είναι ο Κύριος που «λάτρευα» και τι μπορούσε να κάνει για μένα. Μέσα μου ένιωθα άδεια, τίποτε από αυτά δεν με γέμιζε. Άδεια πήγαινα στην εκκλησία και άδεια έφευγα.

Ο πατέρας μου είχε ένα αυστηρό και πολλές φορές, κατά τη γνώμη μου, ένα απορριπτικό σύστημα διαπαιδαγώγησης, με αποτέλεσμα από παιδί να καταπιέζομαι, γεγονός που είχε μεγάλη επίδραση στη διαμόρφωση του χαρακτήρα μου. Έτσι εξελισσόμουν σιγά σιγά σε ένα δειλό άτομο, που δεν είχε την ικανότητα να πάρει κάποια πρωτοβουλία ακόμα και σε απλά καθημερινά θέματα.

Μεγαλώνοντας, αισθανόμουν την ανάγκη να στραφώ στους ανθρώπους για να επιβεβαιώσουν με τη φιλία τους και με την προτίμησή τους σε μένα, το πληγωμένο μου εγώ, ότι και εγώ είμαι κάτι

και αξίζω. Έψαχνα γύρω μου την αγάπη και την τρυφερότητα που ένιωθα ότι μου έλειπε, αλλά το αποτέλεσμα όλων αυτών των προσπαθειών ήταν πάντα η απογοήτευση. Δυστυχώς έτσι εργάζεται πάντοτε ο εχθρός της ψυχής μας, ο Διάβολος. Αυτό που λαχταρούμε και που ποθούμε να το έχουμε, αυτό ειδικά μας το κλέβει και μας το στερεί και δεν μας αφήνει να το αποκτήσουμε. Πίκρα και θλίψη γέμιζαν την καρδιά μου. Μέσα μου υπήρχε ακόμα η κρυφή ελπίδα ότι θα βρεθούν οι άνθρωποι που θα με αγαπήσουν και θα εκτιμήσουν αυτό που είμαι. **Ίσως πολλοί, όταν θα με έβλεπαν, να με μακάριζαν:** Νέα ήμουν, είχα καλή οικογένεια που δεν μου στερούσε τίποτα, την εργασία μου πολλοί θα την ήθελαν, είχα καλή παιδεία (μόρφωση) γνωρίζοντας δύο ξένες γλώσσες και όλα φαίνονταν όμορφα. Μέσα μου όμως ήμουν γεμάτη θλίψη, μου έλειπε κάτι που θα γέμιζε το κενό της καρδιάς μου και αυτό έπρεπε να ψάξω να το βρω, αλλά ποιος θα βοηθούσε;

Στον πατέρα μου είχα μεγάλη αδυναμία, παρ' όλη την κατάπιση που νόμιζα ότι μου έκανε. Για μένα ήταν το πρότυπό μου, ο μοναδικός προστάτης μου. Είχα κρεμαστεί από πάνω του και ήταν το στήριγμά μου σε κάθε μου βήμα. Ο Διάβολος όμως παραφυλάει και μας κλέβει αυτό που αγαπάμε και που μας δίνει χαρά. Το έτος **1988** ήρθε το μεγάλο χτύπημα για την οικογένειά μου. Ο πατέρας μου αρρώστησε και μέσα σε διάστημα δύο μηνών πέθανε. Δεν μπόρεσα να ξεπεράσω το ξαφνικό χτύπημα που δέχτηκα. Χάθηκε το έδαφος κάτω από τα πόδια μου, γιατί έφυγε το στήριγμά μου. Η ζωή μου από το γεγονός αυτό και μετά παρουσίαζε μια εικόνα αυξανόμενης θλίψης και απελπισίας. Άρχισα μέρα με τη μέρα να γίνομαι ένα ψυχικό ράκος, μια ύπαρξη που δεν είχε μέρος να σταθεί και να ακουμπήσει ψυχικά. **Ήταν η πρώτη φορά που δοκίμασα να πάρω ΗΡΕΜΙΣΤΙΚΑ ΧΑΠΙΑ.** Τότε στράφηκα περισσότερο στους ανθρώπους αναζητώντας λίγη αγάπη. Και τι δεν θα έδινα για να έβρισκα αγάπη και συμπόνια.

Ο θάνατος του πατέρα μου ήταν μόνο η αρχή για μια σειρά συνεχών οικογενειακών, επαγγελματικών και συναισθηματικών προβλημάτων που ακολούθησαν. Κάθε μέρα που περνούσε ήταν για μένα και μια νέα απογοήτευση. Μεσολάβησαν αρκετά δυσάρεστα

γεγονότα κατά την περίοδο εκείνη, που δεν αρκούν λίγες γραμμές για να τα εξιστορήσω. Από τη μια μεριά τα προβλήματα που ορθώνονταν μπροστά μου σαν τεράστια βουνά και από την άλλη μεριά οι άνθρωποι που με πρόδιναν καθημερινά και με ανάγκαζαν να κλείνομαι στον εαυτό μου και να αισθάνομαι έντονα την εγκατά-λειψη και τη μοναξιά. Η αδιάφορη συμπεριφορά των ανθρώπων δεν ταίριαζε καθόλου στον ευαίσθητο χαρακτήρα μου. Η επιπόλαιη ζωή των γύρω μου άρχισε να μου γίνεται αφόρητη. Αναζητούσα αληθινή φιλία και αγάπη, αλλά που θα την έβρισκα;

Μέσα σε όλα αυτά είχα χάσει και τον ύπνο μου και έπαιρνα πιο συχνά **ηρεμιστικά χάπια** για να μπορώ τουλάχιστον να κοιμάμαι. Χωρίς να είναι υπερβολή αυτό που λέω, τα νεύρα μου βρίσκονταν σε άθλια κατάσταση, για ασήμαντα γεγονότα ήμουν **οξύθυμη**. Έγινε ένα **ψυχικό ράκος** με έντονα πλέον τα σημάδια της κατάθλιψης επάνω μου. Η κατάστασή μου συνέχεια χειροτέρευε και έφτασα στο σημείο να σκέφτομαι σοβαρά την **αυτοκτονία** σαν μόνη λύση, γιατί εκεί οδηγεί το πνευματικό κενό και η απομόνωση. Η μητέρα μου ανησύχησε για την κατάστασή μου και μου πρότεινε να πάμε σε **ψυχίατρο** για βοήθεια. Το γεγονός ήταν ότι, ούτε τα ηρεμιστικά χάπια, ούτε όλοι οι ψυχίατροι του κόσμου, ούτε και κάποια άλλη ανθρώπινη διέξοδος μπορούσε να μου δώσει βοήθεια στο ψυχικό μου πρόβλημα και να πάρει το βαρύ φορτίο που κουβαλούσα.

Η λύτρωση ήρθε μετά **το καλοκαίρι του 1991**. Το Σεπτέμβριο του έτους εκείνου, αποφασίσαμε εγώ και η μητέρα μου να πάμε για λίγες ημέρες για ξεκούραση στο εξοχικό μας στην Καλαμάτα. Το ταξίδι από Αθήνα ήταν μεγάλο και κουραστικό και τα νεύρα μου μόλις και που άντεχαν μια τέτοια ταλαιπωρία. Στη διάρκεια της διαδρομής βάλαμε στο κασετόφωνο του αυτοκινήτου να ακούσουμε μια κασέτα, που μας είχε δώσει μια φίλη μας, με μια ομολογία ενός Έλληνα γιατρού. **Ο γιος του γιατρού είχε πυροβοληθεί στο κρόταφο πριν πέντε περίπου χρόνια και ο γιατρός περιέγραφε για το πώς ο Ιησούς Χριστός έκανε ένα μεγάλο θαύμα στη ζωή του, ανασταίνοντας και θεραπεύοντας το γιο του**. Ήταν πραγματικά ένα συγκλονιστικό γεγονός, που θα σου συνιστούσα -αγαπητέ αναγνώστη- να ζητήσεις το CD από τον εκδότη του βιβλίου αυτού για να ακούσεις τη συ-

γκλονιστική ιστορία, που εμένα με άλλαξε ριζικά.

Μέσα στη μία ώρα που διαρκούσε η κασέτα, είχα χύσει τόσα πολλά δάκρυα, όσο ποτέ άλλοτε στη ζωή μου. Έκλαιγα με λυγμούς και ρίγη διαπερνούσαν το σώμα μου. **Ήταν η μοναδική φορά που έκλαψα από ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΗ και όχι από ΠΟΝΟ**. Ακούγοντας την ομολογία αυτή, άνοιξε το πνεύμα μου και η καρδιά μου και συνειδητοποίησα ότι ο Ιησούς Χριστός είναι **και ΣΗΜΕΡΑ** ζωντανός και αληθινός και κάνει τα ίδια θαύματα που έκανε όταν ήταν στη Γη. Βρήκα τη λύση στο πρόβλημά μου, βρήκα ποιος θα έπαιρνε τη θλίψη μου και τον πόνο μου. Κατάλαβα ότι ο Ιησούς Χριστός με το αίμα Του που χύθηκε στο σταυρό του Γολγοθά είχε πληρώσει **ΚΑΙ** τις δικές μου προσωπικές **αμαρτίες ΚΑΙ** τις δικές μου **αρρώστιες**, ψυχικές σωματικές **ΚΑΙ** τα δικά μου **προβλήματα**. Εγώ μέχρι εκείνη τη στιγμή το αγνοούσα. Με συντριβή στην καρδιά, όπως ταξίδευα για την Καλαμάτα, αναγνώρισα την αμαρτωλή μου κατάσταση και ζήτησα από τον Ιησού να με συγχωρέσει και να έρθει να κατοικήσει μέσα μου, αναλαμβάνοντας Αυτός το τιμόνι της ζωής μου.

Όταν έκανα αυτή την πρόσκληση, δεν υπάρχουν ανθρώπινα λόγια να σας περιγράψω τι συνέβηκε ακριβώς εκείνη τη στιγμή στη ζωή μου. **Αμέσως, μια δύναμη άγγιξε την πληγωμένη μου καρδιά και με απελευθέρωσε από το αβάσταχτο φορτίο της κατάθλιψης και των νεύρων. Μια γλυκιά γαλήνη και ειρήνη αντικατέστησε την ταραγμένη και θλιμμένη μου ζωή**. Ήταν η άγια παρουσία του Ιησού Χριστού, ήταν το χέρι Του που με έπιασε και με ανέσυρε από τη λάσπη του κόσμου, με έβγαλε από το σκοτάδι του θανάτου και με οδήγησε στο φως της αιώνιας ζωής, που Αυτός πλούσια δίνει, με αναγέννησε με το δικό Του Πνεύμα. Άρχισα να κοιμάμαι (οδηγούσε η μητέρα μου), κάτι που είχα στερηθεί για τέσσερα ολόκληρα χρόνια. Κοιμόμουν σαν ξένοιαστο μικρό παιδί, δεν ένιωθα πια κανένα βάρος στην ψυχή μου, δεν έπασχα πλέον από κατάθλιψη ή από άλλες ψυχικές ασθένειες και η χαρά αντικατέστησε στο πρόσωπό μου τη θλίψη.

Εκείνη τη στιγμή έκανα απλά αυτό που λέγει ο Ιησούς στον καθένα μας: *«Ελάτε σε ΜΕΝΑ (όχι σε κάποιον άλλον), όλοι οι κουρασμένοι και φορτωμένοι με (ψυχολογικά και άλλα) προβλήματα και ΕΓΩ θα σας δώσω ΑΝΑΠΑΥΣΗ..... Εγώ ήρθα στον κόσμο για να γιατρέψω*

τους συντριμμένους στην καρδιά.... Εγώ ήρθα για να δώσω ζωή με αφθονία». Είναι λόγια αλήθειας και αυτό έκανε ο Ιησούς στη ζωή μου μέσα σε μια στιγμή μόνο. Δόξα στο όνομά Του.

Τώρα είμαι μια νέα εν Χριστώ ύπαρξη, είμαι μια καινούργια Άννα. Πριν, απλά υπήρχα και ζούσα, χωρίς νόημα, χωρίς σκοπό. Τώρα ζω και δοξάζω το σωτήρα μου και Κύριό μου Ιησού Χριστό, που είναι ο καλύτερος καθημερινός φίλος μου, είναι ο μεσίτης μου προς τον ουράνιο Πατέρα. Νιώθω πως έχω μια καρδιά ενός μικρού παιδιού και πως σαν να γεννήθηκα χθες και ότι δεν έχω ζήσει ούτε μια ημέρα από το παρελθόν μου. Αυτή είναι η υπέροχη ζωή που προσφέρει ο Ιησούς. Ένα σημαντικό που ο σωτήρας μου έκανε στη ζωή μου είναι ότι με δίδαξε να μην έχω πικρίες και μίσος για τους ανθρώπους, αλλά να τους αγαπώ όπως είναι με τα λάθη τους, γιατί και με μένα Αυτός με αγάπησε όπως ακριβώς ήμουν. Όλα αυτά είναι δώρο του Θεού για μένα και για σένα, γιατί «τόσο πολύ αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε το Γιο Του τον μονογενή, για να μη χαθεί ΚΑΘΕΝΑΣ (για να μη χαθεί ο Γιώργος, ο Νίκος, η Μαρία, η Ελένη, εσύ.... εγώ....) που πιστεύει σ' Αυτόν, αλλά να έχει ζωή αιώνια. Επειδή ο Θεός δεν έστειλε το Γιο Του για να ΚΡΙΝΕΙ τον κόσμο, αλλά για να ΣΩΘΕΙ ο κόσμος δια μέσου Αυτού» (βλ. Ιωάννης Γ/3:16).

Αργότερα ο Κύριος Ιησούς με έφερε σε επικοινωνία και με άλλους πιστούς, που ήταν και αυτοί λυτρωμένοι με το αίμα Του και η καρδιά μου γέμισε με χαρά και αγαλλίαση. Σε μικρό διάστημα από την αναγέννησή μου ο Κύριος έκανε και άλλο ένα θαύμα στη ζωή μου, με βάπτισε με το άγιο Πνεύμα Του, δίνοντάς μου τη θαυμαστή εμπειρία της Πεντηκοστής (βλ. Πράξεις των Αποστόλων, κεφ. Β/2°).

Εσύ που διαβάζεις αυτά λόγια, εάν νιώθεις προδομένος και εγκαταλειμμένος, εάν αναζητείς απεγνωσμένα την αγάπη αλλά δεν τη βρίσκεις, γνώριζε πως δεν είσαι μόνος ή μόνη. Υπάρχει ΚΑΠΟΙΟΣ που νοιάζεται για σένα προσωπικά, ΚΑΠΟΙΟΣ που σε αγαπά ειλικρινά και που έχυσε το αίμα Του για ΣΕΝΑ. Κανένας γιατρός, κανένα φάρμακο και καμιά ανθρώπινη προσπάθεια δεν μπορούν να δώσουν λύση στο πρόβλημά σου. **ΜΟΝΟΝ ο Ιησούς μπορεί και θέλει να θεραπεύσει την πληγωμένη σου καρδιά και να ελευθερώσει από όλες τις καταστάσεις.** Σου ζητώ μέσα από την καρδιά

μου να εκζητήσεις τον Ιησού στη ζωή σου και να Τον γνωρίσεις προσωπικά. Μόνον Αυτός σε αγαπά αληθινά και με αιώνια αγάπη. Άνοιξε την καρδιά σου και προσκάλεσέ Τον να μπει μέσα σου ....

Τα άτομα που περιγράφουν με ποιο θαυμαστό τρόπο άλλαξε η κατεστραμμένη ζωή τους και έγινε ευλογημένη, έχουν ένα **κοινό σημείο: Δεν εξυψώνουν τον εαυτό τους και δεν συστήνουν σε κανέναν να ακολουθήσει κάποια θρησκεία, ή δόγμα, ή αίρεση, ή ομάδα, ή κάτι άλλο παρόμοιο.** Συστήνουν ένα πρόσωπο, που είναι μοναδικό μέσα στην παγκόσμια ιστορία, τον ρουν της οποίας άλλαξε ο ερχομός του και το πρόσωπο αυτό είναι **ο Ιησούς Χριστός ο Ναζωραίος, ο Υιός του ζωντανού και αληθινού Θεού.** Σ' αυτό το πρόσωπο σε καλούν να στραφείς και να ζητήσεις σωτηρία της ψυχής σου, θεραπεία του σώματός σου και ελευθερία από δαιμονικές δυνάμεις και από κάθε πρόβλημά σου.

Θυμήσου ότι καμιά ανθρώπινη «ταμπέλα», όποιο χαρακτηρισμό και εάν φέρει (θρησκευτική, φιλοσοφική, πολιτική, κλπ) δεν μπορεί να σε οδηγήσει στην αιώνια παρουσία του Θεού. Αυτό μόνον ο Ιησούς Χριστός μπορεί να το κάνει, γιατί είναι ο μόνος «δρόμος που οδηγεί στον ουρανό». Πιστεύω ότι η καρδιά του ουράνιου Πατέρα πληγώνεται με τους διαχωρισμούς και τις ταμπέλες που ο άνθρωπος βάζει, έχοντας εξαπατηθεί από τον «άρχοντα του κόσμου τούτου», τον Διάβολο.

Δεν σώζουν τα δόγματα και οι θρησκείες, αλλά μόνον ο αναστημένος και δοξασμένος Κύριος Ιησούς. **Αυτός φορτώθηκε τις αμαρτίες σου, Αυτός πέθανε για σένα και Αυτός αναστήθηκε για τη δικαίωσή σου.** Ο Θεός θέλει να υπάρχει μέσα στο λαό Του, στην εκκλησία Του ενότητα, ομοθυμία, φιλαδέλφεια και σπλάχνα οικτιρμών, θέλει τα παιδιά Του να είναι «ένα», να έχουν μέσα τους τη δική Του αγάπη, χαρά και ειρήνη. Άφησε στην άκρη τις ταμπέλες και διακήρυξε ότι «**Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Η ΜΟΝΗ ΕΛΠΙΔΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ ΜΑΣ. Η ΕΛΛΑΔΑ ΘΑ ΣΩΘΕΙ, ΕΑΝ ΣΤΡΑΦΕΙ ΜΕ ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟ ΤΗΣ ΔΟΞΑΣ.**»

... /// ...

1. Σύμφωνα με τον Λόγο του Θεού, την Αγία Γραφή, ο άνθρωπος δεν σώζεται από τις αμαρτίες του με την προσωπική του αξία, ή με την ηθική του διδασκαλία, ή με τα καλά του έργα και με τη δική του δικαιοσύνη, αλλά σώζεται μόνο με τη χάρη του Θεού που έμπρακτα εκδηλώθηκε επάνω στο σταυρό του Γολγοθά, θυσιάζοντας τον μονογενή Υιό Του: *«Διότι τόσο ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωκεν τον Υιόν αυτού τον μονογενή, διά να μη απολεσθή ΠΑΣ ο πιστεύων εις Αυτόν, ΑΛΛΑ ΝΑ ΕΧΗ ΖΩΗΝ ΑΙΩΝΙΟΝ»* (Ιωάννης Γ/3:16). Η συγχώρηση των αμαρτιών του ανθρώπου, η απόλαυση της χάρης του Κυρίου Ιησού, η καρποφόρα πνευματική ζωή και η πληρότητα της εν Χριστώ ζωής επιτυγχάνεται όταν ο άνθρωπος με ειλικρινή καρδιά αναγνωρίσει ότι:

- Ενώπιον του ΑΓΙΟΥ Θεού, **είναι** ΑΜΑΡΤΩΛΟΣ και ότι έχει ανάγκη σωτηρίας (Ρωμαίους Γ/3:23, Ησαΐας ΝΓ/53:3, κλπ).
- Η αμαρτία **χώρισε** τον άνθρωπο από τον Θεό και ο μισθός της αμαρτίας είναι **ΘΑΝΑΤΟΣ** (Ησαΐας ΝΘ/59:2, Ρωμαίους ς'/6:23).
- Μόνος του **δεν μπορεί** να σώσει τον εαυτό του, αλλά ο ΙΗΣΟΥΣ πέθανε στη θέση του (Ψαλμός ΜΘ/49:7, Α' Κορινθ. ΙΕ/15:3).
- **Πιστεύοντας** στον Κύριο Ιησού Χριστό και **ομολογώντας** την πίστη σου σ' Αυτόν, θα ζεις μια νέα αναστημένη ζωή (βλ. Ιωάννης Ε/5:24, Ζ/7:28, Η/8:12, κλπ, Ρωμαίους Ι'/10:9-10).

Ο ίδιος ο Ιησούς είπε ότι ο άνθρωπος χωρίς την πνευματική γέννηση («αναγέννηση») δεν μπορεί να μπει στον ουρανό: *«Εάν τις δεν γεννηθεί ΑΝΩΘΕΝ (από τον ουρανό), δεν δύναται να ίδη την βασιλείαν του Θεού»*. Πρέπει ο άνθρωπος να γεννηθεί δυο φορές. Την πρώτη φορά γεννιέται **σωματικά** από τους γονείς του και τη δεύτερη γεννιέται **πνευματικά**, **ξανά**-γεννιέται από το άγιο Πνεύμα του Θεού, όταν εκζητήσει με πίστη να έρθει να κατοικήσει στο θρόνο της

καρδιά του ο Ιησούς Χριστός.

Αναγέννηση σημαίνει επανάσταση μέσα στη ζωή σου. Βλέπεις την πνευματική γύμνια σου, τη ρυπαρότητά σου και την ενοχή σου μπροστά στον Θεό. Αντιλαμβάνεσαι πως έπρεπε ο άγιος Θεός να σε είχε αφανίσει, αλλά ο Ιησούς πλήρωσε την ποινή της δικής σου αμαρτίας, χύνοντας το δικό Του αίμα, πέθανε Αυτός στη θέση σου, ικανοποιώντας τη θεία δικαιοσύνη. Τότε συντρίβεται η καρδιά σου, αναγνωρίζεις το κόστος της θυσίας του Ιησού για σένα προσωπικά, γονατίζεις και ζητείς να μπει μέσα στην καρδιά σου, να σε γεμίσει με το άγιο Πνεύμα Του και να γίνει Αυτός ο σωτήρας σου, ο λυτρωτής σου και ο κυβερνήτης της ζωής σου.

Όταν σου συμβεί αυτό, τότε γίνονται εκπληκτικά και θαυμαστά γεγονότα στη ζωή σου: Απεχθάνεσαι την αμαρτία, μισείς όλες τις παλιές σου συνήθειες, δεν έχεις άγχος, ανησυχία και ταραχή, δεν έχεις φόβο θανάτου, είσαι πλέον ελεύθερος από τα δεσμά της τυραννίας του Διαβόλου και των πονηρών δυνάμεών του. Τώρα έχεις τη βεβαιότητα της σωτηρίας μέσα σου, γνωρίζεις ότι εάν φύγεις από τον κόσμο αυτό θα συνεχίσεις τη ζωή σου στον ουρανό μαζί το σωτήρα σου Χριστό. Είναι υπέροχο και θαυμαστό. Η ζωή σου τώρα ακτινοβολεί από την αγάπη, τη χαρά και την ειρήνη του Θεού. Ο παλιός σαρκικός εαυτός σου νεκρώθηκε και αναστήθηκε ένας νέος πνευματικός άνθρωπος, είσαι ενώπιον του Θεού ένα νέο κτίσμα: *«Εάν κάποιος είναι εν Χριστώ, είναι ΝΕΟΝ ΚΤΙΣΜΑ, τα αρχαία παρήλθαν, ιδού τα πάντα έγιναν νέα»* (Β' Κορινθίους Ε/5:17). Ο παλιός εαυτός σου συνσταυρώθηκε, συναπέθανε, συντάφηκε και συνανέστη με τον Ιησού και τώρα ζεις μια αναστημένη ζωή μέσα από τους τάφους των αμαρτιών σου.

Αυτό είναι η αναγέννηση. Μια ριζική αλλαγή της ζωής σου. Αλλαγή απόψεων, ιδεών και νοοτροπίας. Τα ΠΑΝΤΑ στη ζωή σου έγιναν νέα. Με την πρώτη, τη φυσική γέννηση, μπαίνεις στο γήινο περιβάλλον. Με τη δεύτερη, την πνευματική γέννηση, γίνεσαι παιδί του Θεού και μπαίνεις στη βασιλεία του Θεού: *«Όσοι εδέχθησαν Αυτόν (τον Ιησού), εις αυτούς έδωκεν εξουσίαν να γείνουν τέκνα Θεού, εις τους πιστεύοντας εις το όνομα Αυτού, οι οποίοι ουχι ΕΞ ΑΙΜΑΤΩΝ (δηλ. κληρονομικά), ουδέ εκ θελήματος σαρκός, ουδέ εκ θελήματος ανδρός, αλλ'*

εκ Θεού εγεννήθησαν» (Ιωάννης Α/1:12-13). Πρέπει ο κάθε άνθρωπος να ξαναγεννηθεί από το Πνεύμα του Θεού.

2. Ο **Ιησούς Χριστός** είναι ο μόνος δρόμος για τον ουρανό, ένας δρόμος που περνάει από το Γολγοθά: **«Το ΑΙΜΑ του Ιησού Χριστού, του Υιού του Θεού, καθαρίζει ημάς από ΠΑΣΗΣ αμαρτίας»** (Α' Ιωάννου Α/1:7). Θα πρέπει να γνωρίζουμε ότι το ΑΙΜΑ του Ιησού μας καλύπτει από τις αμαρτίες μας και το ΟΝΟΜΑ Του μας δίνει εξουσία και δύναμη κατά των δυνάμεων του σκότους. Είναι η εγγύηση της σωτηρίας μας και ταυτόχρονα τα ανίκητα πνευματικά μας όπλα.

Ο Ιησούς διακήρυξε:

- **«Εγώ είμαι η ΟΔΟΣ, και η ΑΛΗΘΕΙΑ, και η ΖΩΗ, ουδείς έρχεται προς τον Πατέρα, ειμή δι' Εμού»** (Ιωάννης ΙΔ/14:6). Όλοι οι άλλοι δρόμοι (=θρησκείες, δόγματα, φιλοσοφίες, θεωρίες, κλπ) δεν οδηγούν στον ουρανό.
- **«Εγώ είμαι η ΘΥΡΑ, δι' Εμού εάν κάποιος εισέλθη, θέλει σωθεί»** (Ιωάννης Ι'/10:9). Δεν υπάρχουν «πολλές» πόρτες ή «παραθυράκια» για να μπει κάποιος στον ουρανό, αλλά μόνο μία πόρτα, ο Ιησούς Χριστός ο Ναζωραίος.
- **«Ελάτε σε ΜΕΝΑ όλοι οι κουρασμένοι και οι φορτωμένοι και Εγώ (όχι κάποιος άλλος) θα σας ξεκουράσω»** (Ματθαίος ΙΑ/11:28). Αυτός ξεκουράζει την πονεμένη ψυχή μας και δίνει ειρήνη και ανάπαυση.

Ο απόστολος Παύλος διακήρυξε:

- **«Διότι είναι ΕΝΑΣ Θεός, και ΕΝΑΣ μεσίτης Θεού και ανθρώπων, άνθρωπος Χριστός Ιησούς»** (Α' Τιμόθεου Β/2:5). Κανένας άλλος άνθρωπος δεν μπορεί να πάρει θέση του Ιησού, ως μεσίτη μας προς τον Πατέρα, γιατί κανένας άνθρωπος δεν γεννήθηκε αναμάρτητος για να θυσιαστεί για μας. Αντίθετα, με τη δική Του θυσία γινόμαστε εμείς καθαροί και άγιοι.
- **«ΚΑΘΕ ΕΝΑΣ, που θα επικαλεσθεί το όνομα του Κυρίου θα σωθεί»** (Ρωμαίους Ι'/10:13). Στο όνομα του Ιησού υπάρχει σωτηρία ψυχής, θεραπεία σώματος και ελευθερία από πονηρές δυνάμεις

3. Για να αποκτήσεις την άφθονη ζωή που σου προσφέρει ο

Ιησούς Χριστός, δεν έχεις να κάνεις τίποτα άλλο, παρά μόνον να Του το ζητήσεις μέσα απ' την καρδιά σου. Πήγαινε στην ησυχία του δωματίου σου, γονάτισε και εκζήτησέ Τον και Αυτός αμέσως θα σου αποκαλυφτεί. Πες Του, με απλά λόγια **που να ακούγονται** (όχι από μέσα σου σιωπηλά), αυτό που έχεις μέσα στην καρδιά σου. Για να σε βοηθήσουμε μπορείς να πεις την παρακάτω προσευχή:

Κύριε ΙΗΣΟΥ,

Σ' ευχαριστώ που πέθανες ΓΙΑ ΜΕΝΑ και πλήρωσες Εσύ για τις ΔΙΚΕΣ ΜΟΥ αμαρτίες επάνω στο σταυρό του Γολγοθά. Έγινες Εσύ ο μεσίτης μου προς τον ουράνιο Πατέρα. Με λύπη μετανιώ για κάθε μου αμαρτία. Ανοίγω αυτή τη στιγμή την πόρτα της καρδιά μου και με πίστη Σε καλώ να έρθεις στη ζωή μου σωτήρας και λυτρωτής για όλα τα προβλήματά μου.

Έλα Κύριε Ιησού μέσα στην καρδιά μου, γέμισέ με, με το άγιο Πνεύμα Σου και κάνε με έναν καινούριο άνθρωπο ενώπιόν Σου. Σ' ευχαριστώ, γιατί γνωρίζω ότι Εσύ αυτό τώρα το κάνεις, κατά την υπόσχεσή Σου.

Θέλω να αρχίσω να ζω από ΤΩΡΑ την αιώνια ζωή που Εσύ μου δίνεις αυτή τη στιγμή. Βοήθησέ με να τιμώ, να δοξάζω και να ομολογώ σε όλους το άγιο όνομά Σου και τα θαυμάσιά Σου. Βοήθησέ με να ζω κάθε μέρα μια άγια και καθαρή ζωή. Το θέλω αυτό και μπορώ να το κάνω με τη δική σου δύναμη Κύριε.

Διακηρύττω ενώπιόν Σου ότι αρνούμαι κάθε ενέργεια του Σατανά στη ζωή μου και όλες τις πονηρές δυνάμεις του. Σ' ευχαριστώ Κύριε για την ΕΞΟΥΣΙΑ και τη ΔΥΝΑΜΗ που μου δίνεις, σαν παιδί δικό Σου πλυμένο με το αίμα Σου και χρισμένο με το Πνεύμα Σου, να συντρίβω τις πονηρές δυνάμεις.

Σ' ευχαριστώ Κύριε Ιησού Χριστέ. Σε δοξάζω γιατί είσαι θαυμαστός και σου ανήκει η δόξα και η τιμή και η λατρεία τώρα και πάντα. Αλληλούια. ΑΜΗΝ.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ: «ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ»

Γεννήθηκε στο χωριό Σελινούντας (Κρόκοβα) του Αιγίου. Από μικρός αγαπούσε τον Θεό και πήγαινε τακτικά στην εκκλησία και στο κατηχητικό σχολείο. Ο πατέρας του ήταν ψάλτης, αλλά τον έχασε όταν ήταν σε ηλικία εννέα (9) ετών και πέρασε δύσκολα παιδικά χρόνια, καθόσον η μητέρα του, χήρα με έξι (6) ανήλικα παιδιά, οικονομικά τα έβγαζε πολύ δύσκολα. Όταν ήταν σε ηλικία 14 ετών και βρισκόταν στη Β΄ τάξη Γυμνασίου, η Μητρόπολη Αιγιαλείας δώρισε στους μαθητές από μία Καινή Διαθήκη σε μετάφραση 4 καθηγητών Πανεπιστημίου (έκδοση «ΒΙΒΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ») και για πρώτη φορά διάβασε ολόκληρη την Καινή Διαθήκη και μάλιστα δύο φορές. Διάβαζε και έβλεπε πόσο απλά και όμορφα παρουσιάζονται οι αιώνιες αλήθειες του Λόγου του Θεού και πόσο απλό είναι ο κάθε άνθρωπος να έχει προσωπική σχέση με τον ίδιο τον Ιησού Χριστό. Στις απορίες που είχε, απαντήσεις δεν έπαιρνε από κανέναν. Όλοι του απαντούσαν συγκεχυμένα.

Χαρακτηριστικά, θυμάται την ανάλυση που τους έκανε ο καθηγητής της Θεολογίας για την προς Εβραίους επιστολή, σύμφωνα με την οποία καταργείται η ειδική ιεροσύνη της περιόδου της Παλαιάς Διαθήκης, καταργείται πλέον μεσιτικός ρόλος των ιερέων και θεσπίζεται η γενική ιεροσύνη όλων πιστών της περιόδου της Καινής Διαθήκης με μοναδικό αρχιερέα και μεσίτη τον ίδιο τον Ιησού Χριστό. Αυτό δεν μπορούσε να το καταλάβει. Ρωτούσε ιερωμένους και θεολόγους **«γιατί στους πρώτους αποστολικούς χρόνους δεν υπήρχε ειδική τάξη ιερέων και γιατί σήμερα υπάρχει;»** αλλά παντού υπήρχε άγνοια. Ρωτούσε **«γιατί ο Ιησούς ήταν πάντοτε απλός, χωρίς χρυσαφικά και στολίδια επάνω Του και γιατί πήγαινε με ένα απλό γαϊδουράκι, ενώ οι σημερινοί θρησκευτικοί ηγέτες είναι γεμάτοι με πανάκριβα χρυσαφικά επάνω τους και χρησιμοποιούν πολυτελείς λιμουζίνες;»** αλλά απάντηση καμιά. Σε σχετική ερώτηση που έκανε σε κάποιον Αρχιμανδρίτη από την Κρήτη, η απάντηση ήταν ότι **«εμείς γενικά χρησιμοποιούμε λιμουζίνες παλαιού τύπου»**. Ρωτούσε για θέματα πίστης, σωτηρίας, δικαίωσης, κλπ, αλλά η απάντηση πολλές φορές ήταν στερεότυπη: **«Πήγαινε στην εκκλησία, άναψε κανένα κεράκι, φίλησε το χέρι του παπά για ευλογία ...και τα λοιπά, και τα λοιπά»**. Εκείνο που πολύ τον στενοχωρούσε ήταν, όταν του έλεγαν **«Πίστευε και μη ερεύναι»**.

Μετά από όλα αυτά και ενώ βρισκόταν στην Στ΄ τάξη του Γυμνασίου (το Γυμνάσιο ήταν εξατάξιο), πήρε την απόφαση να μην ξαναπάει στο κατηχητικό, αφού λύση στις απορίες του δεν είχε και αποφάσισε να ερευνήσει μόνος του για να βρει την ΑΛΗΘΕΙΑ, αφού οι άνθρωποι μη έχοντες οι ίδιοι την «αλήθεια», δεν μπορούσαν να τον οδηγήσουν σ' αυτήν. Είχε μέσα του την έντονη επιθυμία να έχει μια ζωντανή και προσωπική σχέση με τον Ιησού, αλλά ο Διάβολος, τον παρέσυρε και ασχολήθηκε με άλλα πράγματα, που δεν

μπορούσαν να γεμίσουν το κενό της καρδιάς του.

Το Σεπτέμβριο του 1975 έρχεται στην Αθήνα για να φοιτήσει στο Πολιτικό Τμήμα της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών (Δημόσιο Δίκαιο και Πολιτικών Επιστημών). Η επιθυμία στην καρδιά του για να γνωρίσει την αλήθεια συνέχιζε να καίει, αλλά ο εχθρός της ψυχής, του παρουσίασε άλλα ενδιαφέροντα, όπως πολιτική, διασκέδαση, κλπ, τα οποία όχι μόνο δεν μπορούσαν να γεμίσουν το κενό της καρδιάς του, αλλά αυτό συνέχια μεγάλωνε. Για ένα χρόνο ασχολήθηκε ιδιαίτερα με την πολιτική, έχοντας ενταχθεί σε κάποιο πολιτικό φορέα. Όταν πήγαινε σε διάφορες πολιτικές συγκεντρώσεις, φώναζε, χειροκροτούσε και γενικά εκδηλωνόταν έντονα, έδειχνε πως αυτό τον γέμιζε, αλλά όταν επέστρεφε στο σπίτι, μέσα στο πνεύμα του υπήρχε μια ανεξήγητη θλίψη και μια μεγάλη απογοήτευση, με αποτέλεσμα να αναρωτιέται **«Εάν πράγματι αυτός ήταν ο σκοπός της ζωής του; Και εάν αυτός είναι, τότε γιατί δεν τον ευχαριστεί τίποτα;»**. Στην κραυγή αυτή της καρδιάς του, ο ουρανός δεν έμεινε ασυγκίνητος, γιατί ο Ιησούς αποκαλύπτεται σε κάθε ειλικρινή καρδιά που Τον εκζητεί με απλότητα.

Το έτος 1976 και ενώ βρισκόταν στο Β΄ έτος των σπουδών του, εργαζόταν σε μια ιδιωτική επιχείρηση στην περιοχή Μεταμόρφωση Αττικής. Εκεί εργαζόταν και ένας νεαρός άνδρας, ονόματι Νίκος, που αγαπούσε τον Θεό και η συμπεριφορά του και ο τρόπος του διέφερε όλων των άλλων. Κάποια ημέρα είχε μαζί του ένα άρθρο από μια ημερήσια εφημερίδα, που αναφερόταν στον Αντίχριστο. Το πήρε, το διάβασε και ένωσε τη μεγαλύτερη έκπληξη στη ζωή του. Δεν μπορούσε να καταλάβει πως, ενώ είχε διαβάσει πολλά χριστιανικά βιβλία, είχε διαβάσει την Καινή Διαθήκη και επί χρόνια πήγαινε στο κατηχητικό σχολείο, δεν γνώριζε τίποτα για τον «άνθρωπο της αμαρτίας», τον Αντίχριστο και τώρα μια πολιτική εφημερίδα να ασχολείται με το θέμα αυτό. Αυτό ήταν το κίνητρο για να αρχίσει να μελετά την Βίβλο με ζήλο. Όλα τα άλλα ενδιαφέροντά του παραμερίστηκαν.

Μελετώντας συστηματικά για ένα εξάμηνο τον Λόγο του Θεού άρχισαν τα πνευματικά του μάτια να ανοίγουν και να κατανοεί πράγματα για τα οποία πριν είχε απορίες και ερωτηματικά. Η ζωή του άρχισε να αποκτά νόημα και σκοπό. Κατάλαβε πλέον, γιατί υπάρχει, γιατί ο Ιησούς σταυρώθηκε, γιατί ο κόσμος βρίσκεται μακριά από τον Θεό, τι πρέπει να πιστεύει και να ακολουθεί, πώς να σωθεί από τις αμαρτίες του και τι ήθελε από αυτόν ο Ιησούς. Γνώριζε πολλά ΓΙΑ τον Ιησού Χριστό, αλλά ακόμα του έλειπε το πιο σημαντικό, δεν είχε γνωρίσει προσωπικά ΤΟΝ ΙΔΙΟ τον Ιησού. Ήξερε με το νου ποια είναι η αλήθεια, αλλά με την καρδιά δεν είχε γνωρίσει Αυτόν που είναι η Αλήθεια. **Αυτό συνέβηκε τον Απρίλιο του 1977**, κάποιο πρωινό που δεν εργαζόταν και ήταν μόνος σπίτι. Καθώς μελετούσε τον Λόγο του Θεού, ένωσε την επιθυμία να αφιερώσει τη ζωή του στον Ιησού και να αναλάβει Αυτός το τιμόνι της ζωής του. Γονάτισε και με απλά λόγια ζήτησε από τον Κύριο Ιησού να έρθει το

Πνεύμα Του να κατοικήσει μέσα στην καρδιά του και να αναλάβει Αυτός τη ζωή του. Τότε, έγινε μάρτυρας μιας θαυμαστής εμπειρίας, κάτι σαν ουράνιο φως τον γέμισε και η ζωή του σε δευτερόλεπτα άλλαξε ριζικά. Μια νέα πνευματική γέννηση έγινε εκείνη τη στιγμή, αναγεννήθηκε από το άγιο Πνεύμα του Θεού. ΠΙΝ ήταν ένας χαμένος αμαρτωλός με προορισμό την αιώνια καταδίκη, ΤΩΡΑ ήταν ένας σωσμένος αμαρτωλός με ουράνια κληρονομιά.

Μετά από αυτό το γεγονός που ήταν ορόσημο στη ζωή του, ενώθηκε με μια χριστιανική συνάθροιση για να λατρεύει τον Κύριο Ιησού μαζί με άλλους πνευματικούς αδελφούς, που είχαν και αυτοί την εμπειρία της αναγέννησης, εκπληρώνοντας έτσι τον Λόγο Του, που μας προτρέπει «*Να μην αφήνουμε να συνερχόμαστε όλοι μαζί, καθώς είναι συνήθεια σε μερικούς*» (βλ. Εβραίους 10:25). Καθώς προχωρούσε στον πνευματικό δρόμο και αυξανόταν στην πίστη, εκζητούσε όλο και περισσότερο να του αποκαλύπτεται ο Λόγος του Θεού και να έχει μεγαλύτερη επίγνωση του προσώπου του Ιησού. Παρατήρησε ότι στη συντροφιά των πιστών που βρισκόταν, μερικές διδασκαλίες της Αγίας Γραφής δεν θίγονταν. Το **1978** ένιωσε μεγάλη χαρά μέσα στο πνεύμα του, καθώς έμαθε ότι υπάρχουν πιστοί, που είχαν στη ζωή τους, εκτός της εμπειρίας της αναγέννησης και την εμπειρία της Πεντηκοστής, όπως αυτή αναφέρεται στο βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων (βλ. κεφ.2^ο) και κήρυτταν θεία θεραπεία από τις αρρώστιες, καθόσον τις αλήθειες αυτές τις διάβαζε μέσα στον Λόγο του Θεού και τις πίστευε από την αρχή της πίστης του. Έκτοτε ζητούσε ευκαιρία να βρεθεί με τους αδελφούς αυτούς, γεγονός που συνέβηκε για πρώτη φορά σε κάποια χριστιανική εκδήλωση το έτος 1979, κατά την ημέρα της Πεντηκοστής.

Το **1980** κατατάχθηκε στην Πολεμική Αεροπορία, όπου εκπλήρωσε τις στρατιωτικές υποχρεώσεις του, υπηρετώντας το μεγαλύτερο μέρος της θητείας του στη Λήμνο. Ένα μήνα μετά την απόλυσή του από το στρατό, νυμφεύεται και από τον Νοέμβριο του **1982**, αρχίζει μαζί με τη σύζυγό του να εργάζεται για τον Κύριο Ιησού στη χριστιανική συνάθροιση που είχε πάει όταν ο Κύριος τον αναγέννησε με το Πνεύμα Του. Ο Κύριος τον ευλογεί και στον τομέα της εργασίας του, όπου με θαυμαστό τρόπο ανοίγει το δρόμο και το Μάρτιο του **1984** διορίζεται στο δημόσιο. Το Σεπτέμβριο του **1986**, φεύγει από τη χριστιανική ομάδα στην οποία ήταν, χωρίς όμως, για ένα μικρό χρονικό διάστημα, να προσκολληθεί σε κάποια άλλη, γιατί ο Κύριος είχε κάτι θαυμαστό να κάνει στη ζωή του και έπρεπε να μάθει να στηρίζεται μόνο σ' Αυτόν και να Τον εμπιστεύεται πλήρως.

Τον επόμενο χρόνο, στις **9 Νοεμβρίου 1987**, ημέρα **Δευτέρα**, ο Κύριος Ιησούς τον βαπτίζει με το άγιο Πνεύμα Του. Όπως ο ίδιος ομολογεί στη σύντομη βιογραφία του, ήταν γι' αυτόν μια συγκλονιστική εμπειρία. Καθώς προσευχόταν μαζί με άλλους πιστούς και δόξαζε τον Κύριο Ιησού, Αυτός τον γέμισε με το Πνεύμα Του, όπως ακριβώς γεμίζει ένα δοχείο με νερό και

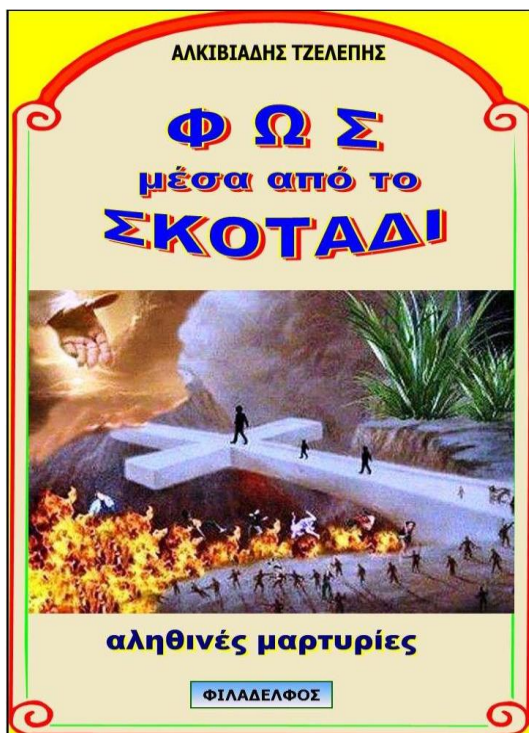
ταυτόχρονα ένας χείμαρρος δοξολογίας έβγαινε από μέσα του σε ξένες γλώσσες, όπως συνέβηκε για πρώτη φορά στους αποστόλους την ημέρα της Πεντηκοστής και όπως συνέβηκε και συμβαίνει σε εκατομμύρια πιστούς σε όλους τους αιώνες και σ' ολόκληρο τον κόσμο.

Με την «**αναγέννησή**» του το Πνεύμα του Θεού καθάρισε τη ζωή του από κάθε αμαρτία, γιατί ο Ιησούς επάνω στο σταυρό του Γολγοθά πλήρωσε τις δικές του αμαρτίες και τις δικές του αρρώστιες, πέθανε ο Ιησούς αντί γι' αυτόν. Με το «**βάπτισμα του αγίου Πνεύματος**» ο Κύριος κατοίκησε μόνιμα μέσα του και το σώμα του έγινε ο ζωντανός ναός του αγίου Πνεύματος του Θεού (βλ. Α' Κορινθίους 5:19 / Β' Κορινθίους 5:16 / κλπ). Η πνευματική του πορεία και γενικά η ζωή του πήρε από το τότε νέα πορεία. Μετά από ενάμισι χρόνο (Ιανουάριος 1989) βαπτίζεται με το άγιο Πνεύμα και η σύζυγός του. Η υπηρεσία τους μέσα στον αγρό του Κυρίου, η οποία πέρασε από πολλά στάδια δοκιμασιών, θλίψεων και αγώνων, παίρνει νέα μορφή.

Ήδη από το **1986** είχε αρχίσει να γράφει βιβλία πνευματικού περιεχομένου, τα οποία έγιναν η αιτία να δημιουργούνται διάφορες πνευματικές εστίες πανελλήνια και ο Κύριος να τον χρησιμοποιεί πιο θετικά για τη διάδοση του μηνύματος του ευαγγελίου Του. Το συγγραφικό έργο το είχε ξεκινήσει από ηλικίας **19 ετών** περίπου, όπου είχε κάνει μικρές μελέτες και είχε συγγράψει διάφορα άρθρα και δοκίμια, καθώς και δύο κοινωνικά διηγήματα. Αργότερα, όταν έδωσε την καρδιά του στον Ιησού, αφιέρωσε το χάρισμά του αυτό στην υπηρεσία Του. Έχει συγγράψει μεγάλο αριθμό βιβλίων με ποικίλη ύλη, κατά βάση πνευματικού περιεχομένου (ερμηνευτικά, απολογητικά, εσχατολογικά, κλπ). Στη διακονία του έχει δώσει την (άτυπη) επωνυμία «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**», γιατί πιστεύει ότι μόνο με ειλικρινή αγάπη και φιλαδέλφεια μπορεί κάποιος να υπηρετήσει τον πλησίον του, μια γνήσια φιλαδέλφεια που να έχει την καρδιά της αγάπης του Ιησού Χριστού.

Εκτός από τη συγγραφική του δραστηριότητα, είναι και ένας **κήρυκας του Λόγου του Θεού**, με αποτέλεσμα πολλοί άνθρωποι να έχουν ευλογηθεί από τη διακονία του, καθώς εκζητούν τον Ιησού Χριστό στη ζωή τους και στρέφονται με δίψα στον άγιο Λόγο Του, ο οποίος (όπως ιδιαίτερα τονίζει) αποτελεί ύψιστη τιμή για τη Χώρα μας, καθόσον η Καινή Διαθήκη έχει γραφτεί απευθείας στην Ελληνική γλώσσα, ένα προνόμιο μοναδικό για μας, που ο Θεός δεν το έδωσε σε κανένα άλλο έθνος. Είναι πνευματική μας και πολιτιστική μας κληρονομιά, μια παρακαταθήκη ευλογημένη.

Για περισσότερες λεπτομέρειες μπορεί ο κάθε ενδιαφερόμενος να διαβάσει το βιβλίο με τίτλο «**ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ**» (Κωδικός Νο 11)

ISBN: 978 - 960 - 92560 - 8 - 7

Α' έκδοση: 02/2005 - Β' έκδοση: 06/2007

Ανατύπωση: 2022 - Σελίδες 80

Αναφέρονται 9 συγκλονιστικές **ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ - ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ** ανθρώπων (επωνύμων), που ήσαν πρώην εγκληματίες, ναρκομανείς, άρρωστοι από ανίατες σωματικές και ψυχικές ασθένειες, μέντιουμ, σατανιστές, κλπ. και παρ' όλο που έκαναν πολλές αξιόλογες προσπάθειες για να ξεφύγουν από την κατάσταση αυτή, δεν το κατόρθωσαν, μέχρι που στράφηκαν στον ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ, όπου με θαυμαστό και δυναμικό τρόπο Τον γνώρισαν προσωπικά και ελευθερώθηκαν ολοκληρωτικά από τη δυναστεία του Διαβόλου.

Επειδή στην αρχή ή και στο τέλος των περισσότερων κεφαλαίων έχουν προστεθεί αρκετά σχόλια, υπάρχει **σαν διακριτικό σημείο** στην ΑΡΧΗ και στο ΤΕΛΟΣ κάθε αφήγησης από ένα μαύρο βέλος (→....←), ώστε ο αναγνώστης να μπορεί να διακρίνει τα σχόλια που έχουν προστεθεί από τον εκδότη (συγγραφέα) από το κυρίως κείμενο της αφήγησης.

Το βιβλίο αυτό είναι το 2^ο που ασχολείται αποκλειστικά με αληθινές μαρτυρίες ανθρώπων, που βρίσκονταν μέσα στο **ΣΚΟΤΑΔΙ της αμαρτίας** και που με θαυμαστό τρόπο βρέθηκαν στο **ΦΩΣ της αλήθειας** του Ιησού Χριστού. Έχει προηγηθεί το βιβλίο **«ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ»** που περιλαμβάνει (11) παρόμοιες μαρτυρίες.

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 27 - 2

Α' έκδοση: 01/1992 ❖ Β' έκδοση: 03/2003 ❖ Γ' έκδοση: 01/2018

Σελίδες 84

Το βιβλίο αυτό παρουσιάζει τον ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ, ως το μοναδικό **ΜΕΣΙΤΗ** μας μεταξύ Θεού και ανθρώπων (Α' Τιμόθεου Β:5), είναι ο μοναδικός **ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ** μας στον ουρανό. Πρόκειται για μια πολύ απλή και κατανοητή παρουσίαση της ιεροσύνης του αναστημένου και ένδοξου Κυρίου Ιησού που κάθεται μέσα στο θρόνο του Πατέρα (Αποκάλυψη Γ:21) και μεσιτεύει για μας.

ΜΕΡΙΚΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ:

Το σκίσιμο του καταπετάσματος και το ιερατείο - Εξομολόγηση σε Θεό ή σε ανθρώπους; - Προσκύνηση αγίων και αγγέλων - Προσκύνηση εικόνων και γλυπτών - ΙΗΣΟΥΣ: Το υπέρ παν όνομα.

Το βιβλίο αυτό, μαζί με τα βιβλία **«ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ»** και **«ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ»** αποτελούν μια θαυμαστή ενότητα. Αν και το κάθε βιβλίο είναι αυτοτελές, το ένα συμπληρώνει το άλλο.

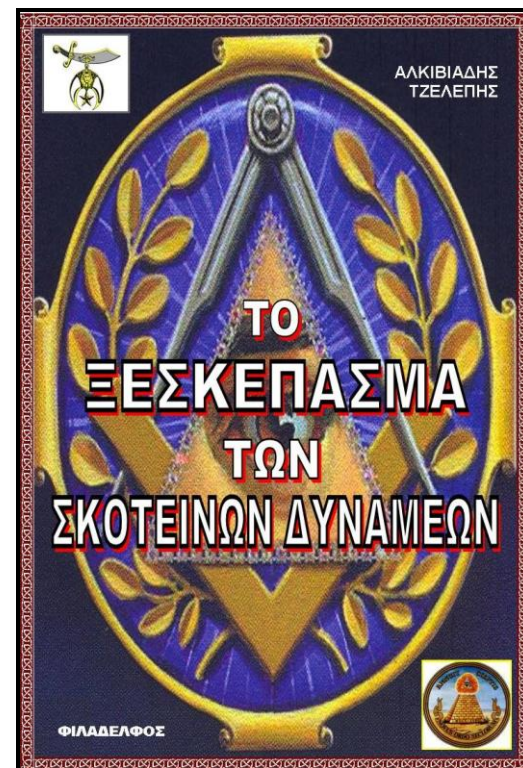
ISBN: 978 - 960 - 6783 - 26 - 5

Α' έκδοση:1995 - 7η έκδοση:2021 (Σελ. 570)

❖ Το βιβλίο αυτό αναλύει με ακριβή ιστορικά στοιχεία τις σύγχρονες πολεμικές κινητοποιήσεις που συμβαίνουν επάνω σ' ολόκληρο τον κόσμο, με τελική κατάληξη την περιγραφή της μελλοντικής **επίθεσης της Ρωσίας** με τους συμμάχους της **εναντίον του λαού Ισραήλ**. Αν και τα γεγονότα αναλύονται κάτω από το φως των προφητειών της Βίβλου, το βιβλίο αυτό δεν μπορεί να χαρακτηριστεί σαν «**θρησκευτικό**», αλλά αποτελεί ένα «**σπάνιο σύγχρονο ιστορικό ντοκουμέντο**», μοναδικό στην Ελληνική βιβλιογραφία, ένα μνημειώδες έργο που προχωρεί μέσα στο μέλλον.

❖ **Ερωτήματα όπως τα παρακάτω βρίσκουν απάντηση: Ποιο** θα είναι το μέλλον του κόσμου; **Θα υπάρξει** ειρήνη μεταξύ Αράβων και Ισραήλ στη Μέση Ανατολή; **Ποιος** θα είναι ο ρόλος της Ενωμένης Ευρώπης; **Ποιος** θα είναι ο μελλοντικός «Παγκόσμιος Υπέρ-Ηγέτης»; **Θα γίνει** 3^{ος} παγκόσμιος πόλεμος και πότε; **Είναι κοντά** η 2^η έλευση του Ιησού Χριστού;

❖ Σαν συμπλήρωμα του βιβλίου αυτού, θεωρείται και το βιβλίο με τίτλο «**ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ**» (Κωδικός 29)

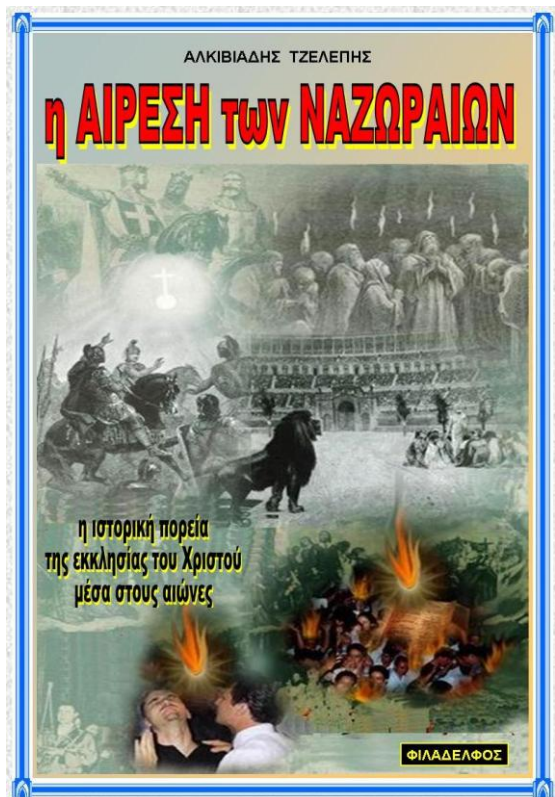
ISBN: 978 - 960 - 92560 - 2 - 5

Α' έκδοση: 08/1995 ❖ Β' έκδοση: 05/2003 ❖
Γ' έκδοση: 06/2007 ❖ Ανατύπωση: 05/2021 ❖ Σελίδες 88

- **Ποια** σχέση υπάρχει ανάμεσα στη «ΜΑΣΟΝΙΑ» και το «ΣΑΤΑΝΙΣΜΟ»;
- **Τι** αντιπροσωπεύουν τα «ιερά σύμβολα» των μασόνων-σατανιστών;
- **Ποια** σχέση υπάρχει στα κινήματα «ειρήνης» και τον μελλοντικό «Παγκόσμιο Ηγέτη», τον αποκαλούμενο «Αντίχριστο»;
- **Πως** αντιδρούν σήμερα στην κατάσταση αυτή οι επίσημοι πολιτικοί, κοινωνικοί και εκκλησιαστικοί φορείς;
Αυτά και πολλά άλλα ερωτήματα βρίσκουν απάντηση στο βιβλίο αυτό.

Το βιβλίο αυτό είχε κυκλοφορήσει αρχικά με τίτλο «**ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ και ΣΚΟΤΕΙΝΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ**», αλλά επειδή το βασικό θέμα που πραγματεύεται είναι η χρήση των **ΚΟΙΝΩΝ ΙΕΡΩΝ ΣΥΜΒΟΛΩΝ** που χρησιμοποιούνται και από τους «**μασόνους**» και από τους «**σατανιστές**» (υπάρχει πλήρης ταύτιση), κρίθηκε σκόπιμο ο τίτλος να αλλάξει και να αποδίδει την πραγματικότητα.

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 16 - 6

Α' έκδοση: 1993 ❖ Β' έκδοση βελτιωμένη 11/2008
Ανατύπωση: 12/2014 ❖ Σελίδες 84

Το Ιουδαϊκό θρησκευτικό κατεστημένο αποκαλούσε τον Ιησού Χριστό «**ΠΛΑΝΟ**», τον απόστολο Παύλο αρχηγό της «**ΑΙΡΕΣΗΣ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ**» και γενικά όλους τους πιστούς των πρώτων χριστιανικών χρόνων ότι ανήκαν στη «**ΝΕΑ ΑΙΡΕΣΗ**».

Τα μεγάλα ερωτήματα που υπάρχουν, όπως: «**ΠΟΙΟΣ** είναι ο πραγματικά αιρετικός;», «**ΠΟΙΟΙ** ήσαν οι μεγαλύτεροι αιρετικοί όλων των εποχών», **ΤΙ ΕΙΝΑΙ ή ΤΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ** εκκλησία;» ...και πολλά άλλα ερωτήματα βρίσκουν απάντηση στο βιβλίο αυτό.

Μαζί με τα βιβλία «**Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ**» και «**ΠΟΛΕΜΟΣ και ΝΙΚΗ**» αποτελούν μια θαυμαστή προφητική τριλογία.

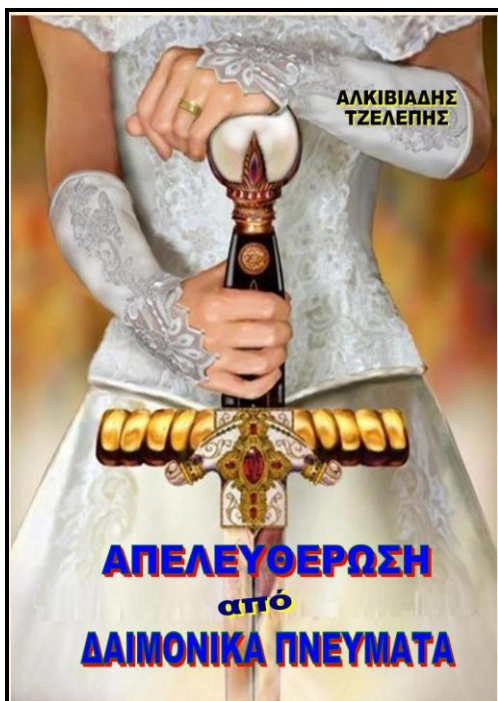
ISBN: 978 - 960 - 6783 - 08 - 1

Α' έκδοση: 1994 ❖ Β' έκδοση: 04/2003
Γ' έκδοση: 04/2021 ❖ Σελίδες 60

❖ Η βάση της χριστιανικής πίστης είναι το ΑΙΜΑ της θυσίας του Ιησού Χριστού επάνω στο σταυρό του Γολγοθά. Ο Θεός αγαπάει τον αμαρτωλό άνθρωπο και δεν θέλει να χαθεί κανένας στην αιώνια απώλεια, γι' αυτό θέλει να κάνει με τον κάθε άνθρωπο μια **διαθήκη** (συμφωνία), για να του δώσει ΑΙΩΝΙΑ ΖΩΗ που την σφραγίζει με το πολύτιμο και άγιο αίμα του Υιού Του, του Ιησού.

❖ Ο Θεός είναι «**ΘΕΟΣ ΥΠΟΣΧΕΣΕΩΝ**» και τις υποσχέσεις Του τις επικυρώνει με διαθήκες, γιατί είναι «Ο ΘΕΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ». Έκανε διαθήκη με το Μωυσή στο όρος Σινά και έδωσε το Νόμο Του στο λαό Ισραήλ και σήμερα κάνει διαθήκη μαζί σου, σφραγίζοντάς την με το αίμα του Ιησού και βάζει το Νόμο Του μέσα στην καρδιά σου.

❖ Πιστεύω ότι διαβάζοντας το βιβλίο αυτό, η ζωή σου θα αποκτήσει ουσιαστικό νόημα και περιεχόμενο και θα αλλάξει ριζικά.

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 42 - 5

Α' έκδοση: 01/2001 - Β' έκδοση: 01/2023 - Σελίδες 288

Το βιβλίο αποτελείται από τρία μέρη:

Μέρος 1ο - ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ

"ξεσκεπάζοντας τον εχθρό"

Μέρος 2ο - ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ

"συντριβοντας τον εχθρό"

Μέρος 3ο - ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ

"σπάζοντας τα δεσμά του εχθρού"

❖ Μια θαυμαστή αποκάλυψη του Κυρίου Ιησού Χριστού στην εκκλησία των τελευταίων καιρών, για να ξεσκεπαστούν και να συντριφτούν τα έργα του Διαβόλου και των πονηρών σκοτεινών δυνάμεών του και για να ετοιμαστεί η νύμφη Του για τον ένδοξο ερχομό Του. Πρόκειται για διασκευή του βιβλίου «ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ ΣΤΟ ΣΑΛΟΝΙ» των Φράνκ και Άιντα Μακ Χάμοντ, στο οποίο έχουν προστεθεί από τον συγγραφέα Αλκιβιάδη Τζελέπη πλήθος νέων στοιχείων, απόψεων και πληροφοριών, με αποτέλεσμα η ανάλυση να γίνεται με λεπτομερή τρόπο. Τρία κεφάλαια έχουν προστεθεί εξ ολοκλήρου από τον Έλληνα συγγραφέα.

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 34 - 0

Α' έκδοση: 11/2007 ❖ Β' έκδοση: 11/2019

Αρχική έκδοση: 03/1998 ❖ Σελίδες 88

Στο βιβλίο αυτό περιγράφεται με σύντομο, αλλά και με γλαφυρό τρόπο η ΟΜΟΛΟΓΙΑ - ΜΑΡΤΥΡΙΑ του συγγραφέα Αλκιβιάδη Τζελέπη.

Περιγράφεται πως αναγεννήθηκε και βαπτίσθηκε με το άγιο Πνεύμα του Θεού, ποιοι άνθρωποι ήταν γι' αυτόν πνευματικά στηρίγματα, πως και με ποιους συνεργάστηκε μέσα στο έργο του Θεού, τι προβλήματα είχε σαν αναγεννημένος πιστός στη δουλειά του, πως τα πνευματικά βιβλία που έχει γράψει έγιναν μια πηγή ευλογίας για εκατοντάδες ανθρώπους σε Ελλάδα και εξωτερικό και πως ο Κύριος τον έχρισε και τον οδήγησε να εργαστεί ως κήρυκας του Λόγου του, μεταφέροντας το μήνυμα του ευαγγελίου, μέσα από CD, DVD και το διαδίκτυο σε όλο τον κόσμο ...και πολλά άλλα.